

Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта махсус
таълим вазирлиги
Тошкент Давлат Шарқшунослик институти

ҚОСИМЖОН СОДИҚОВ

**Кўк турк битиглари:
матн ва унинг
тарихий талқини**

Тошкент - 2004

Ушбу китобда кўк турк обидалари номи билан юритилаётган битиглар тарихий-матний жиҳатдан таҳлил этилади. Битиглар асосида кўк турк даври тарихнавислигининг ўзига хос хусусиятлари, матн тузиш принциплари ҳақида баҳс юритилади.

Китоб тарихчилар, манбашунослар ва ёзма ёдгорликлар билан қизиқувчи китобхонларга мўлжалланган.

СОДИҚОВ Қ. Кўк турк битиглари: матн ва унинг тарихий талқини. -Тошкент Давлат Шарқшунослик институти нашриёти. 2004. -Б. 144.

Тақризчилар:

тарих фанлари доктори **М. ИСҲОҚОВ**
тарих фанлари номзоди **О. ЖАЛИЛОВ**

Тех.муҳаррир: **С. ЮСУПОВА**

Олий ўқув юртлариаро илмий-услубий бирлашмалар фаолиятини Мувофиқлаштирувчи Кенгаш Президиуми ўқув қўлланма сифатида нашрга тавсия этган (№ 26, 20.04.2002).

Тошкент Давлат Шарқшунослик институтининг ўқув-услубий кенгаши томонидан нашрга тавсия этилган (№4 баённома, 12.04.2002).

Босишга рухсат этилди 21.01.2004.

Бичими 60x84 ¹/₁₆ Шартли 9,0 б.т. 200 нусхада босилди. Буюртма № 13
Тошкент Давлат Шарқшунослик институтининг кичик босмахонаси.
Тошкент, Шаҳрисабз кўчаси, 25.

© Қ. Содиқов, 2004 й.

© Тошкент Давлат Шарқшунослик институти, 2004 й.

*Ушбу китобимни азиз отамиз Розилжон
Мирсидиқ ўғли ва мухтарамла волидалимиз Ёрухон
Саидулархўжа кизининг ёрқин хотираларига
бағишладим. Аллоҳ, уларни раҳмат қилсин.*

СЎЗ БОШИ

Ўзбек халқи ва унинг давлатчилиги, маданияти, санъати, адабиёти тарихида Биринчи ва Иккинчи турк хоқонлиқлари даври (VI-VIII асрлар) алоҳида ўрин тутди. Турклар ўтмишининг бу қадим даври ҳозирги замон тарих китобларида «кўк турк даври», улуснинг ижтимоий-сиёсий уюшмасини эса «кўк турк хоқонлиқлари» деб ҳам юритилмоқда. Бунга, одатда, «урхун-енисей битиглари» деб атаб келинган қадимги туркий ёзма ёдгорликларимизда қўлланган «кўк турк» атамаси асос бўлди. Тарихан кўк сўзининг «ранг»дан ташқари «эркин, озод; илдиш, томир, асл» маънолари ҳам бор. Битигларда кечган «кўк турк» номида турклар ўзагини ташкил этувчи «асл турк» деган маъно мужассамдир.

Кўк турк даври туркий улуснинг ижтимоий-сиёсий ҳаётида юксалиш рўй бериб, улуғ салтанатлар қурган, маданий ҳаётда катта ютуқларга эришган давридир. Бу давр санъатида сангтарошлик, ҳайкалтарошлик, тош ва бино пештоқларига нақш ишлаш авж олди, ҳайвонат услубига алоҳида эътибор берилди. Ажойиб архитектура обидалари, суғориш иншоотлари бунёд этилди.

Туркий ёзма адабиёт ҳам ана шу даврда шаклланиб, ривож топди. Қадимги турк адабиётининг йирик намояндалари, улуғ адиблар етишиб чиқди. Ёзма адабиётимизнинг энг кўҳна намуналари ана шу юксалиш даврининг маҳсулидир. Ушбу обидалар фанда «турк руний, урхун-енисей, кўк турк ёдгорликлари» номлари билан машҳур.

Туркий ёзувлар тарихи ҳам, чамаси, ўша чоғларда яратилган битиглардан бошланади. Бу кезларда кўк турк хати бутун туркий элга ёйилиб, адабий-ёзма тилнинг шакллануви ва унинг тарққийсига хизмат қилди. Аждодларимиз сўзини замонлар оша бизгача етказиб келди.

Туркий тарихнавислик ҳам ўз тарихини кўк турк давридан бошлади. Тарихий матн тузиш принциплари ишлаб чиқилди.

Бизгача етиб келган кўк турк битиглари фақат адабий ёдгорликларгина эмас, балки кўк турк даври тарихининг энг ишончли манбаларидир. Битигларда турк хоқонлиқларининг тарихи, давлатни мустақкамлаш йўлида хоқон ва саркардаларнинг олиб борган курашлари баён этилган.

Кўлингиздаги китобда айни битиглар тарихий жиҳатдан таҳлил этилади, матн тузилиши, унинг ўзига хос хусусиятлари ҳақида баҳс юритилади. Шу ўринда китоб бўлимларининг тартиби, уларда келтирилган матнларнинг интерпретация принциплари хусусида қисқа изоҳ бериб ўтиш жоиздир.

«Ўрта Осиё-кўк турк ёзувининг бешиги» деб номланган биринчи бўлимда ёзувнинг шаклланиш тарихи, Ўзбекистонимиз худуди қадимда ушбу ёзувнинг маданий марказларидан бири бўлганлиги ҳақида баҳс юритилади. Шунингдек, Андижон яқинидаги Лўмбитепа археологик комплексидан, Сурхондарёнинг икки еридан чиққан битиглар тавсифи берилган. Ушбу даъвою мисоллар билан мазкур ёзувнинг асослари бошлаб Ўрта Осиёда шаклланиб, сўнг Олтой, Марказий Мўғулистон худудлари томон тармоқ отган деган кўз қарашни муҳокамага ташламоқчимиз.

Иккинчи бўлим битигларнинг мазмуни ва тарихий талқинига бағишланган. Таҳлил, асосан, Иккинчи кўк турк хоқонлиқлари даврида яратилган урхун битиглари асосида. Унда фақат битигларда қайд этилган тарихий воқеалар, машҳур шахслар ҳақида маълумот берилади. Ушбу бўлимда кўк турк хоқонлиқлари даврида рўй берган муҳим тарихий воқеалар жадвали ҳам келтирилди. Унда воқеа рўй берган сана, бу хусусда матнда келтирилган маълумот ва, ниҳоят, ушбу воқеалар қайси битигнинг қандай сатрида келтирилгани қайд этилади.

Китобнинг учинчи бўлимида битигларнинг матний таҳлили берилади. Битиглардаги айрим сатрларнинг ўқилиши ҳақидаги ўз муносабатларимиз ҳам шу бўлимдан жой олди.

Сўнги-тўртинчи бўлимда Кул тигин ва Билга хоқон битигларининг матнлари келтирилади. Бу бўлимдаги дастлабки матнни шартли равишда [«Билга хоқон мурожаати»] деб атаяпмиз.

Матн моҳиятидан келиб чиққан ҳолда шундай атадик уни. Му-рожаат иккала ёдгорликда мавжуд бўлиб, бири иккинчисини тўлдиреди. Китобда битиглардаги айни бўлакларнинг қиёсий матни берилади: устки сатрдаги босмача ёзувлиси Кул тигин матнидан, остки-ётиқ ҳарфларда келтирилгани Билга хоқон матнидан. Тадқиқотчилар фойдаланишида қўлай бўлсин дея шундай йўл тутилди.

Айни бўлимда битигларнинг тўлиқ транскрипцияси ва ўзбекча талқини ҳам келтирилмоқда. Битиглар қайта-қайта нашр этилган бўлса, бунинг зарурати бормиди, деган савол ҳам туғилиши мумкин. Бошқа нашрлардан фарқли равишда биз матнларни қисмларга (муқаддима, унинг иловаси; асосий қисм; хулоса, унинг иловаси) ажратиб бермоқдамиз. Бундай тартиб тадқиқотимиз мақсади ва унда кўтарилаётган фикрни далиллаш учун ҳам зарур. Чунки ушбу тарихий-адабий матнлар ғоят мураккаб тузилишга эгадир (иккинчи бўлимда бу ҳақда кенг маълумот бор).

Кул тигин ва Билга хоқон матнларини тийёрлашда ёдгорликларнинг 1995 йили Анқарада чоп этилган урхунча (кўк туркча) ҳарф терма нашри (Orhun, 70-76) ҳамда ушбу китобда берилган битигларнинг фотонусхалари, эстампаж тасвирлари асос қилиб олинди.

Матн транскрипцияси учун қуйидаги белгилардан фойдаланилмоқда.

Унлилар учун:

1. Олд қатор унлилар:

а) лабланмаган: и, ä.

б) лабланган: ү, ö.

2. Орқа қатор унлилар:

а) лабланмаган: ы, а.

б) лабланган: у, о.

Ундошлар учун ҳозирги ёзувимиздаги б, п, с, т, ч, х, д, р, з, ш, ғ, қ, к, г, л, м, н.

Шунингдек:

Сонор [нг] учун <нг> ҳарф бирикмасидан фойдаланилди.

[н] фонемасининг [нй] варианты учун <нй> ҳарф бирикмаси ишлатилди.

Олд қатор [э~ä]ни ифодалаш учун ёзувда <и> ёки <ä> билан берилган сўзларни (*йити~ййти* каби) айни шаклда, <с//ш> ҳодисасини англатган (*әрмис~әрмиш* каби) сўзларни матнда ўзидай қолдиришни маъқул кўрдик.

Транслитерацияни беришга эҳтиёж туғилганда ундошларнинг йўғон вариантини одатдаги ҳарф билан, ингичка вариантини эса штрихли ҳарфларда келтирилади (б-б', р-р', т-т' каби). Шунингдек, транслитерацияда, керакли ўринларда, ёзувда акс этган белги бош ҳарфларда, ёзилмайдиган, лекин ўқиладиган белги эса кичик ҳарфларда берилади. Масалан: ҚаҒаН сўзидаги каби.

І БЎЛИМ. ЎРТА ОСИЁ - КЎК ТУРК ЁЗУВИНИНГ БЕШИГИ

Аждодларимизнинг улуғ кашфиёти

Кўк турк ёзуви аждодларимизнинг улуғ кашфиётидир. Унинг илдизлари ва шаклланган даври хусусида тугал бир тўхтамга келинган эмас. Туркшуносликда бу масалада қатор, ҳатто бир-бирига зид фикрлар билдирилган. Айрим олимлар унинг асосларини қадимги туркий тамғалар (уруғ-қабила белгилари)га боғлаганлар. Уларнинг фикрича, кўк турк хати айна тамғалар асосида шаклланган. Бошқа бир кўз қарашга биноан, ушбу ёзув оромий алифболари, аниқроғи, суғд хатининг негизида ҳосил бўлган. Суғдийнинг такомиллашган шакли мазкур алифбонинг шаклланувида асос бўлиб хизмат қилган; унга айрим ўзгартишлар киритиш, янги белгилар орттириш йўли билан ёзув туркий тилга мослаштирилган. Бу маданий жараён кўк турк хоқонлиқлари даврида, тахминан, VI юз йилликларда юз берган.

Ёзувнинг генезиси масаласида яна бир фикр диққатга молик. Унга биноан, ушбу алифбо туркий муҳитда кашф этилган, шунинг учун унда туркийнинг фонетик-фонологик хусусиятлари яхши инobatта олинган. Шунинг билан бирга, у оромий, суғд, паҳлавий ёзувларининг кучли таъсирида бўлган (булар ҳақида қаранг: Васильев 1983, 5-9).

Палеографик кузатувлар, қадимий ёзувларни ўзаро қиёслаш олимларни яна бир фикрга олиб келмоқда. Жумладан, олим А. Аманжоловнинг фикрича, ушбу ёзувнинг тарихи мелоддан бурунги I минг йилликларга туташади. Унинг олд Осиеё ёзувларига ўзакдош бўлган қадимги юнон ва сомий-финикий ёзувлари билан айрим жиҳатдан боғлиқлиги бор (Аманжолов 1978, 76-87; 2003, 289-300).

Қадимги туркий ёзувнинг келиб чиқиши ҳақидаги баҳс, афтидан, ҳали ўз ечимини топиши қийин кечар. Биз мазкур ўринда у ёки бу фикрга муносабат билдирмоқчи эмасмиз. Лекин ушбу масала ҳақида фикр юритганда ёзувнинг қуйидаги хусусиятларини эътиборга олиш зарур деб ҳисоблаймиз.

Таъкидлаш керакки, кўк турк алифбосининг тизими ва ёзув принциплари тамоман ўзига хос. У қадимги ҳамда ўртанча эро-

ний тилларнинг товуш қурилишига мослашган орамий ёзувларидан фарқ қилади. Маълумки, оромий ёзувларида ҳарфлар бири-бирига уланади. Кўк турк хатида эса ҳарфлар уланмай, айри-айри ёзилган. Туркий ёзув суғд хатининг сўнгги такомиллашган курсивли туридан шаклланган экан, янги ёзувда ҳарфларни ажратиб ёзишнинг маъноси нима? Бу ҳодиса ёзув тарихида прогресс эмас, орқага қайтиш бўлмайдими? Шундай бўлган дея фараз ҳам қилайлик. У ҳолда турклар суғд хати негизда бошқа бир алифбо-уйғур хатини яратганликларини қандай тушунмоқ керак? Маълумки, уйғур хатини яратиш жараёнида суғдийдан у қадар чекиниш содир бўлгани йўқ. Уйғур хати палеографик жиҳатдан суғдчаниннг сўнгги тезкор шаклига жуда яқин туради. Назаримизда, уйғур хатининг кашф этилиши ва ўта оммалашуви, ҳатто кийинчалик кўк турк хатини сиқиб чиқарганлигининг сабабларидан бири ҳам унинг китобат ишида қулайлиги бўлган.

Суғд алифбосида 22 ҳарф мавжуд эди. Уйғур алифбосида унга бир белги – <л> ҳарфи орттирилиб, 23 ҳарфдан фойдаланилган. Лекин кўк турк матнларидаги ҳарфлар сони 38-40 атрофида (айрим матнларда бундан ҳам ортиқ). Юқоридаги фараз назарда тутилган тақдирда алифбода ҳарфлар сонининг салкам икки бор орттириб юборилишининг боиси нима? Ахир ҳарфлар миқдорини деярли сақлаган ҳолда уйғур хатини яратган эмасмидилар?

Суғдча ҳарфлар билан кўк турк ҳарфларининг баъзиларини ўзаро чоғиштириш ҳам мумкин. Лекин туркий алифбода мазкур белгининг иккинчи эши-да бор. Масалан, <р> ҳарфи суғдча <р>га ўхшаш дейдиган бўлсак, унинг йўғон шакли – <р> суғдчадагидан тамоман фарқ қилади.

Яна бир хусусияти: кўк турк хатида айрим идеографик белгиларни ҳам кузатиш мумкин. Жумладан, тадқиқотчиларнинг эътирофича, <й> ҳарфининг генезиси ай (ой) сўзи билан боғлиқ. Яъни ойнинг кўринишини назарда тутиб, ушбу ҳарфни яратганлар деб фараз қилиш мумкин (ёзувда ай сўзи ой шаклидаги <й> билан ёзилади). Шунинг сингари <р> ҳарфи эр (одам) кўриниши, <оқ> ҳарфи «ўқ»нинг кўриниши, <т> эса «том»нинг кўриниши асосида шаклланган кўринади, чамаси. Айни фараз

тўғри бўлган тақдирда, кўк турк ёзувининг туркий муҳитда кашф этилгани мутлақо шубҳа туғдирмайди.

Муҳими, ёзувда қадимги туркий тилининг фонетик-фонологик хусусиятлари тўлалигича инобатга олинган эди. Кўк турк алифбоси туркий халқлар тарих давомида қўллаган ёзувлари ичида ўз тилларига энг мувофиқлашгани эди. Ёзувнинг бу каби хусусиятларини ҳисобга олмай, унинг асосини бошқа ёзувларга тўғридан-тўғри боғлаб қўйиш, назаримизда, ўзини оқламас.

Кўк турк ёзувининг оромий ёзувлари, хусусан, суғд хатиға айрим жиҳатдан боғлиқлигини умуман инкор этмаслик керак (бу ёзув ҳам финикий алифбо тизимига бориб туташади). Лекин ёзувнинг шаклланишини кейинги даврларга ёки айнан суғд алифбосигагина боғлаб қўйиш, бизнингча, асоссиз. Туркий ёзувнинг палеографик хусусиятлари ва фонетик-фонологик вазифаси унинг бир йўла эмас, аста-секинлик билан, асрлар давомида, қадимги туркийнинг товуш қуруми билан узвий ҳолда ривож топганидан далолат бермоқда.

Бизгача сақланиб қолган урхун-енисей битиглари ушбу ёзувнинг илк босқичига оид эмас, балки мазкур обидалар ёзувнинг такомиллашган босқичида яратилган. Демак, ушбу ёзувнинг тарихи бизгача етиб келган ёдгорликлардан-да қадимийдир.

Кўк турк хатини баъзи олимлар бир пайтнинг ўзида кенгашиб яратилган, деб ҳам ҳисоблайдилар. Лекин сўнгги ўнйилликларда топилаётган ёдгорликлар ушбу ёзувнинг пайдо бўлган даврини милоддан аввалги асрлар билан боғлаш мумкинлигини кўрсатмоқда. Жумладан, Алмати яқинидаги Иссиқ кўрғонидан, Ўзбекистоннинг жанубидаги қадимги шаҳар харобаларидан чиққан битиглар бунинг далилидир. Қадимги туркий ёзув маданиятини тадрижий жараён сифатида яхлит талқин этмоқ учун ушбу топилмалар устида яна чуқур тадқиқотлар бажарилмоғи лозим.

Қадимги турк хати шу қадар кенг ёйилган эдики, ёзувнинг илк ўчоқлари қаерларда бўлган, деган савол ҳам туғилади. Бу масалада ёзув, асосан, кўк турк хоқонлиқлари даврида Енисей ва Урхун атрофларида ёйилиб, тараққий этган деб қараш кифоя эмас. Бир ёғи Сибирь, Олтой ўлкаларидан Марказий Мўғулистону Шарқий Туркистонга қадар, иккинчи ёғи Афғонистондан тортиб Каспий атрофлари бўйлаб Шарқий Оврўпагача бўлган

улкан ҳудуддан топилган ва топилаётган туркий битиглар илк ўрта асрларда ушбу заминда ёзув маданиятининг гоят равнақ топганидан далолат бермоқда. Муҳими шундаки, мазкур ёдгорликларнинг хат шакли хилма-хил.. Уларни палеографик жиҳатдан ягона гуруҳга бириктириб бўлмайди. Ҳар қайси ҳудудда амал қилган ёзув палеографик жиҳатдан ўзига хос; айрим белгилари, баъзи имло хусусиятлари билан ҳам фарқланиб туради. Жумладан, урхун битигларида қўлланган белгилар сони енисей ва талас битигларидаги белгилар билан баробар эмас. Матнларда бир-биридан фарқ қилувчи белгилар бор, айрим ҳарфларнинг шаклида ҳам ўзгариш рўй берган. Ёки Ўрта Осиё ҳудудида ёзувнинг ўзига хос кўриниши амал қилган. Ёзувнинг бу хусусияти баъзи олимларни турк руний битиглари бир неча алифбода битилган деган мулоҳазага ҳам олиб келмоқда. И.Л. Кизласовнинг фикрича, ушбу битигларда саккиз хил алифбо амал қилган. Урхун-енисей ёдгорликлари ўзаро яқин бўлган икки хил алифбо – урхун ва енисей хатида. Талас битиглари эса уларга ўзакдош учинчи алифбода битилган (қаранг: Кизласов 1994,33; 1998,7-8).

Қадимги турк ўлкаларидан топилаётган ёзма ёдгорликлар, айниқса, уларда қўлланган хат шаклининг ўзаро фарқли эканлигидан англашиладики, туркий ёзувнинг маданий марказлари бир эмас, бир қанча бўлган.

Ўрта Осиё, хусусан, Ўзбекистон заминидан топилаётган илк ўрта асрларга мансуб обидалар мазкур ҳудуд ҳам қадимда кўҳна турк ёзувининг маданий ўчоқларидан бири ўтганидан далолат бермоқда.

Ўзбекистондан топилган кўк турк ёзувли битиглар

Ўзбекистон еридан топилган археологик ёдгорликлар ичида кўк турк (туркий рун) ёзувли эпиграфик матнлар алоҳида ўринга эга (Мазкур топилмалар рўйхатига қаранг: Заднепровский 1967, 270-274; Васильев 1983, 41-42).

Мавжуд ёдгорликлар гуруҳи кейинги даврларда топилаётган битиглир билан бойиб бормоқда. Кўк турк ёзувли ёдгорликлар, асосан, ер остида қолиб кетган қадимий қўرғон харобаларидан, эски қабрлардан чиққан. Ҳозирга келиб бу заминдан топилган битиглар, уқадар кўпсонли бўлмаса ҳам, кўк турк ёзувининг ёй-

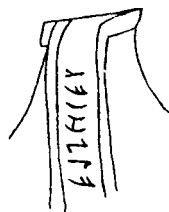
илиш чегаралари, ёзув генезиси ва тарихий такомилли, мазкур ўлкада кечган ёзув маданияти тарихи ҳақида янги илмий хулосаларни айтишга имкон берадиган даражага етди.

Куйида Ўзбекистон ҳудудидан сўнгги кезларда топилган ёдгорликлар хусусида фикр юритамиз.

I. Лўмбитепадан топилган кўзадаги битиг. 1988 йили Ўзбекистон Фанлар академияси Археология институти томонидан Андижон вилоятининг Марҳамат туманида жойлашган Лўмбитепа ёдгорлигида қазилар ишлари бошланди. Ушбу ёдгорлик майдони 60x90 метр, баландлиги 8 метр келадиган тепалик бўлиб, илк ўрта асрларда (V-VIII юз йилликлар) мустақамланган қишлоқ қасри бўлган. Қаср қадимги карвон йўли ёрасида жойлашган. Археологик қатламларнинг кўрсатишича, қасрда ҳаёт бир неча аср давом этгач, IX-X асрларда узилиб қолган. Ушбу ёдгорликда кўплаб ашёлар билан бир қаторда қадимги туркий ёзувли кўза ҳам топилди. Унинг бўйи 20 см. дан сал ортиқ, қорин қисмининг кенлиги 16-17 см., оғзидан елкасигача бир ёқлама банди (тутқичи) бор. Бандининг сиртига пастдан юқорига йўналган қадимий туркий битиг ўйиб ёзилган (чизмасига қаранг). Битиг чамаси, идишнинг пиширилишидан олдин битилган. Хати тартибли, эътибор билан ёзилган. Чамаси, кўза бирор амалдор томонидан махсус буюртириб тайёрланган кўринадди. Битиг ҳарфларининг эпиграфик қиёфаси маълум ёдгорликлар орасида бир қадар қадимий кўринишда. Бу бежиз эмас, идиш ёдгорликнинг VI-VII асрга оид қатламидан чиқди. Уни археолог Б. Абулғозиева топган (Қаранг; Абулғозиева, Исҳоқов, Содиқов 1993 (1); Исҳоқов, Содиқов 1993 (2); Содиқов 1995, 10-11).

(а)

(б)

Лўмбитепадан топилган кўза чизмаси:

а) кўзанин умумий кўриниши, б) кўза бандидаги ёзув.

Кўзадаги битиг жами етти белгидан иборат. Унинг чизмаси шундай:

1 2 3 4 5 6 7

Матн ўнгдан сўлга ўқилади. Биринчи ва олтинчи белгиларни <к> деб тан олиш мумкин. <к> ҳарфининг бу шакли бошқа битиглардаги шаклидан бир оз фарқли. Унинг юқори қисмидаги қўшалок шохчаси, урхун-енисей битигларидаги шаклидан кўра кўпроқ қиялатиб чизилган. Иккинчи ҳарф [и] учун ишлатилган белги. Учинчиси - <а>. Битигда диққатимизни тортадиган яна бир белги - тўртинчи ҳарфдир. Уни <м> га йўйиш мумкин. Лекин ушбу белги бошқа битиглардаги <м> дан (одатда, уларда ушбу ҳарф сиқик шаклда ёзилади) қисмларининг ёйсимонлиги ва уларни бирлаштирувчи чизғиси билан фарқ қилади. Шунга яқин шакл Тўнжукўк битигтошида учрайди, лекин унинг туташтирувчи чизиги горизантал, ушбу битигда эса қиялатиб тортилган.

Бешинчи белги <н> ҳарфидир; охирги белги [с'] учун ишлатиладиган тик чизик кўринишида. Лекин остки қисмида чап томонга чиқарилган қиялама шохчаси бўлиб, кўз илғаши қийин. Агар шу белгини инобатга олсак, уни <ч> деб ўқишимиз мумкин. Шундай қилиб, битигдаги етти ҳарфнинг кетма-кетлиги аён бўлади: к и а м н к ч.

Кўк турк хатининг товушлар уйғунлиги қонуни (сингармонизм)га мослашганлиги бу ўриндаги сўзларнинг қаттиқ ёки юмшоқ ўзакли эканлигини аниқлашга имкон беради. Шунга асосан фикр юритилса, биринчи сўз юмшоқ ўзаклидир. Чунки у <к> билан келган. Ундан кейин <и> ва <а> ҳарфлари олдинмакетин жойлашган. Таъкидлаш керакки, туркий сўзларда икки унли ёнма-ён келмайди. Демак, сўзнинг чегараси ҳам шу ерда бўлади: <и> биринчи сўзга, <а> эса кейингисига тааллуқлидир. Бешинчи белги [н] товушининг йўғон эши (варианти)ни, ундан кейинги белги эса юмшоқ [к] ни англатади. Кўринадики, бу ўринда ҳам чегара бор: <н> олдинги, <к> эса охирги сўзга алоқали. Шундан келиб чиқиб, битигни уч сўзга ажратиш мумкин: ўртадаги қаттиқ, икки ёндагиси юмшоқ ўзакли сўзлардир.

Энди ёзувнинг имло принципларига асосланиб, шу гуруҳлардан маъно чиқаришга чоғланиб кўрайлик. Биринчи сўзга

икки ҳарф (<к> ва <и>) бирлашади. Уларнинг олдига, кўк турк хитининг имлосига мувофиқ равишда, ёзувда ҳар доим ҳам ёзилавермайдиган юмшоқ олд қатор [ä (~э)] қўшиб, äки (~эки) деб ўқиш мумкин. Қадимги туркий тилда «икки» сўзи шундай таллаффуз этилган.

Ҳарфларнинг иккинчи гуруҳини (а м н) жамлаб *аман* ёки *амын* шаклида ўқиш мумкин. *Аман* сўзи арабча бўлиб, ҳозирги ўзбекчада *омон* шаклида қўлланилади. Лекин унинг қадимги, айниқса, араб истелосидан илгари даврда туркий тилда қўлланилганлигига ишониш қийин. Шунинг учун ҳам битигдаги ҳарфлар гуруҳини *аман* эмас, *амын* деб ўқиган маъқул. В. Радловнинг туркий лаҳжалар бўйича тузган луғатида *амын* сўзи учрайди. Олимнинг таъкидлашича, ушбу сўз «яшамок, турмоқ, турмуш, ҳаёт, макон» маъноларини англатган. Кўза матнидаги сўзни ҳам, эҳтимол, шу маъноларнинг бирига йўйиш мумкиндир.

Сўнги икки ҳарф - <к> ва <ч> ни бирлаштириб, кәч (~кәч) деб ўқиса бўлади. Уни феъл-кесим - кәч- (кечирмак, кечмак) шаклида талқин қилиш мумкин. Шунда ушбу жумладан «Икки умр кечир, икки одам умрини яшагин», «У дунёнинг ҳам обод бўлсин» деган маъно келиб чиқади. Қадимги туркларнинг эътиқодича, инсон ўлгандан кейин, у дунёда ҳаёти давом этади. Шунинг учун ҳам улуғларнинг қабрига баъзан қимматли буюмлар қўшиб кўмишган, яқинларининг у дунёси ҳам тўкин-фаровон бўлишини истаб шундай қилганлар. Ким билади, кўзадаги битиг ҳам суюкли кишисидан айрилганнинг яхши ниятини ифодалаган чиқар.

Муҳими, Лўмбитепадан топилган қадимги туркий битиг VII-VIII асрларга оид туркий обидалардан ёш жиҳатдан қарийб бирикки аср қадимийдир. Ушбу топилма қадимги туркий битиглар рўйхатини ва улар топилган жойлар географиясини анча бойитади, ёзув тарихи хусусида янги хулосаларга олиб келади.

Кўҳна Кеш заминидан топилган битиглар. Археологлар Қашқадарё вилоятида Китоб шаҳридан 15 км. узоқликда Узунқир қишлоғи яқинидаги тарихий тепалиқда қадимий шаҳар-қўрғон комплексини очдилар. Бу жойни маҳаллий аҳоли Подаётоттепа деб атайди. Археологларнинг фикрича, Подаётот ёдгорлиги хронологик жиҳатдан 2400-2500 йиллар билан белгиланади. У

уч комплекс (қатлам)дан иборат бўлиб, остки қисми мелоддан аввалги VI аср Аҳмонийлар давлатининг сўнгги даврларига, ўрта қатлами антик даврларга, устки комплекси эса илк ўрта асрларга мансубдир. Мазкур ёдгорликда шаҳарнинг ҳимоя девори, қабристон, уй-жой, маҳаллалар сақланган. Ёдгорлик шаҳарсозлик маданиятининг барча талабларига жавоб беради. Тарихий шаҳарнинг умумий майдони 70 гектар. Бу майдоннинг ҳимоя деворидан ҳозирги пайтда 300 метрли бўлаги сақланган, холос. Тепалик ҳолига келиб қолган девор харобасини ҳозир аҳоли Узунқир дейди. Шаҳарнинг ғарбий сарҳадидан Шўробсой оқиб ўтади.

Текширув натижасида Узунқирдан 500 м. шарқда квадрат майдони икки гектарли ҳимоя девори билан ўралган яна бир тарихий тепалик аниқланди. Ушбу тепалик Кўмиртепа қишлоғининг ёнгинасида жойлашган бўлиб, ҳозир Сангир номи билан аталади. Сангир ёдгорлиги, археологларнинг таъкидлашича, беш қатламдан иборат. Ёдгорликнинг энг устки – 5-қатлами илк ўрта асрларга оид, 4-3-қатламлар антик босқич, 2-қатлам Аҳмонийлар даврига оиддир. Энг чуқур – 1-комплекс ҳали очилгани йўқ. Дарвоқе, археологик далиллар 2-қатламнинг 2500-2700 йиллик тарихга эга эканлигини исботламоқда. Демак, бу ҳудуддаги шаҳарсозлик тарихи ҳам шу қадар қадимийдир.

Маълум бўлувчи, бу жой ҳокимнинг шаҳар ташқарисидаги қишки қароргоҳи бўлган. Одатда, қишки қароргоҳ шаҳар яқинида, ёзги қароргоҳ эса тоғда бўлар эди.

Қазишма чоғида Подаётоғ ва Сангир ёдгорликларидан жуда кўп буюмлар чиқди. Тош ашёлар, сопол, мисдан ясалган буюмлар, турли ҳайкалчалар шулар жумласидандир. Қўлга киритилган ашёларнинг бари Шаҳрисабздаги Амир Темур номли моддий маданият тарихи музейига келтириб сақланмоқда.

Ёдгорликлар орасида бўртма белгили икки сопол парчаси эътиборни ўзига тортади. Археологларнинг сўзича, уларнинг иккови қалъа деворининг ёнгинасидан оқиб ўтувчи Шўробсой лабидан топилган. Сопол ашёлар антик даврнинг бошларига мансуб бўлиб, ёши 2300-2400 йилларга тўғри келади. Улар сой ёқасига нураган қатлам билан кўчиб тушган (Содиқов 1998, 30-31).

Эътиборли жиҳати шундаки, ҳар икки сопол парчасида ҳам бўрттириб ёзилган белгилар бор. Биринчи сопол парчаси жом

идишнинг туби бўлиб, унга «Ч»симон белги битилган. Кичик сопол парчаси эса катта бир кўзанинг қорин қисми бўлиб, унга бўртма илгаксимон белги туширилган (чизмасига қаранг). Ҳар икки сополдаги бўртма шаклларнинг ён-верида бундан бошқа белгиларнинг изи учрамайди. Чамаси, айти белгиларнинг ўзи яқка ҳолда муайян маънони билдирган.

Янада муҳими, сополлардаги белгилар Туронзамин халқлари қўллаган қадимий ёзувларнинг айрим ҳарфларига уйғун. Чунончи, жомнинг тубига туширилган «Ч»симон белги кўк турк хатидаги <р> ёки пастга ўгирилган ҳолатида <т> ҳарфига мос келади (ёдгорликлар буюм парчаси бўлгани туфайли унинг юқори ва остки қисмини аниқлаш мушкул). Кўза қорнига бўрттириб туширилган илгаксимон белги эса кўк турк матнларидаги <п>, пастга ўгирилган чоғда <л> ҳарфини эслатади.

Китоб яқинидаги Подаётоғ ёдгорлигидан чиққан белги туширилган сополақларнинг чизмаси.

Шунга қисман уйғун келадиган белгиларни финикий алифбоси асосида шаклланган қадимий ёзувларнинг баъзиларида ҳам учратиш мумкин. Жумладан, жом тубидаги «Ч»симон белги финикий (шимолий сомий) ва унинг негизида шаклланган оромий алифбосидаги <р>, кўза қорнидаги илгаксимон белги эса пастга ўгирилган ҳолатида оромий, жанубий сомий алифболаридаги <л> ҳарфига бир оз ўхшаб кетади.

Кўринадики, сопол идишларга бўртти-риб туширилган белгилар қадимий алифболарнинг ҳарфлари бўлиб, муайян маънони англатган. Айти чоғда, ушбу белгилар уларни ясаган кулоллар ёки буюм эгаларининг тамғаси (уруғ белгилари?) вазифасини ҳам бажарган кўринади.

Кейинчалик Подаётоғ комплексини қазув чоғида ер ости қатламидан яна турли белгили сопол парчалари чиққан. Ушбу

топилмалар ҳам айна қатламга мансуб. Улар ҳам текширув ишларини тақазо этади.

Муҳими, сопол идишлар сиртига муҳрланган белгилар илк ўрта асрларда Марказий Осиёда амал қилган ёзувларга туташ. Агар сопол идишларнинг антик босқич-2300-2400 йил бурунги даврларга мансуб эканлиги назарда тутилса, ушбу ҳудудларда ёзув маданиятининг ҳам шунинг қадар қадимийлиги ҳақида фикр юритиш мумкин.

Идиш сиртидаги белгиларнинг, айниқса, кўк турк алифбосидаги ҳарфларга уйғун эканлиги диққатга молик. Бу, ўз навбатида, VI-VIII асрларда Енисей ва Урхун бўйларида битилган обидалар хатининг асоси милoddан аввалги даврларга илдиз отган дейишга имкон беради.

Чашмимирондан топилган ёзувли ивриқ. Қашқадарё вилояти Деҳқонобод тумани Богичорбоғ жамоа хўжалигининг Чашмимирон қишлоғидан кичик бир ивриқ (кўзача) топилди. Ивриқ ҳозир қишлоқдаги Садриддин Айний номли 10-ўрта мактаб музейида сақланмоқда. Тарих ўқитувчиси Н. Мўминовнинг уқтиришича, уни мактаб ўқувчиларидан бири топиб келтирган.

Идишнинг бўйи 10 см., оғиз айланасининг диаметри 5 см. Қорин айланаси 21,5 см. У нисбатан кўпол бўлиб, кўлда ясалган. Оғзидан белига қадар ёпиштирилган банди бор. Сопол сингитиби пиширилмаган кўринади: сиртида қизғиш доғлари қолган. Идишнинг ичи қорамтир жигарранг. Сопол тоза тупроқдан ишланган бўлиб, таркибида аралашмалар йўқ. Идишнинг оғзи учган.

Муҳими, кўзачанинг қорни бўйлаб чизгилар битилган. Чамаси у кейинчалик ўткир тигли нарса билан тирнаб чизилган. Археологлар аввалига ушбу чизгиларни суғд хати бўлса керак, деб тахмин қилган эдилар. Лекин бизнинг кузатувимизча, ушбу тартибсиз чизгилар ташқи кўринишдан суғд хатини эмас, кўк турк ёзувини эслатади.

Чашмимирон қишлоғидан
чиққан ивриқ чизмаси.

Ивриқ сиртидаги чизгиларда бир-биридан ажратиб ёзилган тўрт белгини кўриш мумкин: уларнинг учтаси ёнма-ён, тўртинчи чизги булардан ҳоли-бир оз жой қолдириб чизилган. Ҳарф деб тахмин этилаётган мазкур белгилар бир-бирига тенг эмас, анча беўхшов. Улар ўнгдан сўлга қараб қуйидаги тартибда: тўғри чизиқ шаклидаги дастлабки чизиқ кўк турк алифбосидаги <с'> ҳарфига уйғун. Икки бағридан айри чиқарилган иккинчи чизиқ бир оз мулоҳазали. Башарти, унинг ўнг томонга чиқарилган айрисини инобатга олинмаса, <нг> ҳарфига тўғри келади. Учинчи белги остидаги ўнгга қайрилган илгагини инобатга олмаганда <р> ни эслатади. (Иккинчи ва учинчи белгиларнинг ўнг ёғидаги қисқа чизиқчалар, эҳтимол, ҳарфларни бир-бирига бирлаштирувчи элемент вазифасини бажарган бўлуви ҳам мумкин.) Айириб ёзилган тўртинчи белгини кўк турк алифбосидаги муайян ҳарфга менгзаш қийин.

Демак, кўза қорнидаги чизгиларда уч ҳарфни кўриш мумкин: <с'>< нг>< р>. Биринчи ҳарф юмшоқ, баъзан қаттиқ ўзакларда; иккинчиси ҳам юмшоқ, ҳам қаттиқ; учинчи ҳарф эса фақат қаттиқ ўзакли сўзларда қўлланилади. Булардан мазкур сўз қаттиқ ўзакли эканлиги маълум бўлади. Уни *сингар* деб ўқиш мумкин. Бу сўз қадимги туркий тилда «ярим» маъносини англатган (ДТС, 504). Чамаси, ивриқ суюқликни ўлчаш учун мўлжалланган. Унинг сифими муайян ўлчовнинг ярмини ташкил этган. Устидаги ёзуви эса ана шунга ишорадир.

II. Ўзбекистон ҳудудидан топилган кўк турк ёзувли битиглар комплекси, асосан эпиграфик матнлардан иборат. Уларнинг кўпи сопол буюмларга битилган. Терига ёзилгани айнан бу ҳудуддан бўлмаса-да, унга яқин ердаги Муғ қалъа вайронасидан суғд ёдгорликлари билан бирга чиққан (Бернштам 1951, 65-75). Мазкур ҳудуд ёдгорликлари орасида узукка туширилган, қояга битилгани ҳам бор. Чунончи, бронза узукка туширилган тўрт белгидан иборат битиг Қарамозор тоғидаги Муғхонадан топилган. Тошдаги кўк турк битиги эса Саритош қишлоғидан Иркештомга борадиган йўл ёқасида (Қаранг: Заднепровский 1967, 273).

Эпиграфик ёдгорликларнинг кўпроқ ер остида қолиб кетган тарихий комплекслардан топилаётганлиги бежиз эмас. Бунинг тарихий сабаблари бор. Маълумки, VIII юзйилликда Ўрта Осиёга

бошланган араб босқини ерли халқ маданиятига кескин зарба берди. Истело асрлар давомида яратилган улкан маданиятни янчиб, бу ўлка халқлари орасида исломни ўрнатишга қаратилди. Маданият ёдгорликлари, осори атиқалар билан бир қаторда ёзув ёдгорликлари ҳам кўкка соврулди (Бу ўринда Абу Райҳон Бериийнинг «Осорул-боқия» асарида келтирилган маълумотларни эслаш кифоя). Бунинг оқибатида бу ўлкада амал қилган авеста, қадимги хоразмий, суғд ёзувлари қаторида кўк турк хати ҳам ривожланишдан тўхтади. Маҳаллий тиллар учун араб хати ўзлаштирила бошланди. Лекин ислом бориб етмаган турк ўлкаларида туркий ёзув маданияти аввалгидай ривожланишда давом этаверди.

Шунинг учун бўлса керак, Ўрта Осиё, хусусан, Ўзбекистон заминидан топилган кўк турк ёзув ёдгорликларининг деярли бари ер остидан чиққан. Ёдгорликлар қоғоз ёки бошқа ашёларда эмас, кўпроқ, эпиграфик матнлар эканлиги ҳам, чамаси, шундан (Ер юзида қандай ёдгорликлар бўлган-у, қирғинлар таъсирида қанчалик йўқолиб кетгани тарих қаърида яшириниб қоладиган кўринади). Муҳими, кўҳна харобалардан топилган ёдгорликларнинг ўзиёқ бу заминда қачонлардир кўк турк хати кенг ва узоқ асрлар давомида амал қилганидан далолат бермоқда.

Ўзбекистон еридан топилган кўк турк ёзувли битиглар турли даврларга мансуб. Уларнинг энг эскилари кўпроқ тамғалар (куллоларнинг шахсий белгилари) вазифасини ўтаган кўринади. Ёзувнинг ривожланган босқичидаги ҳарфий белгилар график-ифодавий жиҳатдан айни белгиларга жуда яқин. Бундан икки хил мулоҳаза келиб чиқади. Биринчиси: буюмларни ясаган куллолар қўллаган тамғалар (?) тасодифий эмас, ёзув белгиларига асосланган. Иккинчи фикр: кўк турк алифбосининг белгилари, бошлаб, тамғалар шаклида бўлган. Ёзув тарихининг кейинги босқичида улар туркий тилнинг фонетик-фонологик қуруми билан узвий ҳолда тараққий этиб, мустақил ҳарфлар даражасига эришган. Ҳарқалай, иккинчи тахмин ҳақиқатга яқин чиқар.

Яна бир жиҳати, Китоб яқинидаги Подаятоғ комплексидан чиққан рунийсимон белгили сопол парчалари ёш жиҳатдан салкам Алмати яқинидаги Иссиқ қўрғонидан топилган ёзувни бўйлайди. Иссиқ қўрғонидан топилган битигнинг тили туркий, ёзуви эса кўк турк хатининг илк босқичи эканлиги ҳақидаги кўзқа-

рашлар ҳозирги кезде ўз асосини топмоқда (Аманжолов 1978, 82-83). Ҳар икки комплексдан топилган ёдгорликларга асосланганда Ўрта Осиёнинг катта бир ҳудудида мелоддан бурунги даврлардаёқ туркий ёзув маданияти шаклланиб, V-VIII аср ёдгорликларига қадар узоқ босқични босиб ўтганлиги аён бўлади.

Эътиборга лойиқ ери, шу кезга қадар Ўрта Осиёдан топилган кўк турк ёзувли ёдгорликлар, асосан, Талас, Фарғона водийлари, Тошкент воҳаси, юқори Зарафшондан чиққан эди. Энди мазкур битигларнинг бошқа ҳудудлардан, хусусан, Жанубий Қашқадарёдан топилганлиги, айниқса, уларнинг ёш жиҳатдан анчайин қадимийлиги эътиборга лойиқ. Бу, ўз навбатида, кўк турк ёзувининг қўлланиш тарихини кўк турк хоқонлиқлари давридан бир неча аср қадимийроққа олиб боради ва тарқалиш географиясини анча кенгайтиради.

Машҳур сангтарошлар томонидан тошларга ўйиб битилган Кул тигин (732 йил), Билга хоқон (735 йил), Тўнжоқ (712-716...йил?), шунингдек, қамишда битилган турк монийчилардан қолган қоғоз парчаларидаги матнлар (кўк турк ёзувли қоғоз узундилари ҳақида қаранг: Sertkaya 1995, 225-276) қадимги турк хоқонлиқлари маданий муҳитида эпиграфика ва хаттотлик санъати анчайин ривож топгани, хат битиш техникаси пухта ишлаб чиқилганидан далолат беради. Айни юксалишнинг излари бошқа бир маданий муҳитда яратилган ёдгорликларда, қадимийроқ кўринишда Ўрта Осиё эпиграфикасида ҳам сақланган. Чунончи, Лўмбитепа археологик ёдгорлигидан чиққан кўзадаги матн ўзининг тартибли битилгани билан бошқа сопол буюмларда қолган оддий ёзувлардан ажралиб туради. Шунингдек, Фарғона шаҳри яқинидаги қадимий Ўшхона қалъа харобасидан чиққан кўзанинг бўйин қисмидаги битиг (Бернштам 1956, 54-55, рис.2), Қувадан топилган сопол парчасидаги туркий битиг (Булатова 1965, 60-62), Муғ қалъадан чиққан теридаги матн (Расмига қаранг: Бернштам 1951, 67, рис.1) ҳам тартибли битилган. Мазкур матнларни кўк турк хатининг эпиграфик ва палеографик жиҳатдан такомиллашган услуби деб баҳолаш мумкин.

Мазкур битигларнинг ҳарфлари ўз шаклига кўра ҳам урхун ёки енисей битигларининг ҳарф шаклларида фарқли. Бундан келиб чиқадиган муҳим хулоса шуки, туркий ёзув VII-VIII аср-

ларда яратилган урхун-енисей, Талас, Исфара, Фарғона ёдгорликларидаги кўринишигача бир неча тарихий босқични бошдан кечирган. Урхун ва енисей битигларининг хати, кузатувларга қараганда, ёзувнинг дастлабки эмас, кейинги такомиллашган босқичига мансубдир.

Кўк турк ёзуви айрим битигларнинг суғдча ёдгорликлар билан бир тарихий комплексдан топилаётганлиги ҳам муҳим аҳамият касб этади. Чунончи, Муғ қалъада олиб борилган қазिश чоғида айни тарихий харобадан Деваштич даврига мансуб 76 дона тарихий ҳужжат, кўплаб моддий маданият обидалари ва бир неча танга аниқланган. Ҳужжатларнинг 74 донаси суғдча, бири арабча, бири эса кўк турк хатида битилган туркий матндир. Қазув чоғида топилган хитойча матнлар бу муҳит учун ҳужжат вазифасини ўтай олмайди. Чунки уларнинг терс томони, қоғоз тахчиллигидан бўлса керак, суғдча матни битиш учун фойдаланилган (Фрейман 1934, 33-51; Лившиц 1962, 3-4). Шунингдек, Боткент воҳасидаги Қорабулоқ қишлоғи яқинидан чиққан кўк турк ёзуви битилган кўза парчаси 700-710 йилларда ҳукмдор Тархун даврида зарб этилган суғдча танга билан бирга топилган (Қаранг: Заднепровский 1967, 272). Бу фактлар илк ўрта аср давлатлари, хусусан, Суғдда суғдча билан бир қаторда туркий тилга ҳам алоҳида эътибор қаратилгани, мазкур давлатларда амал қилган икки тиллилик (масалан, суғд ва турк қўштиллилиги ёки унга қўшни муҳитда қадимги хоразмча билан туркий), Ўрта Осиё халқларининг маданий, сиёсий-ижтимоий муносабатларини ўрганишда катта аҳамиятга эга.

Ўзбекистон заминидан топилган битиглар кўк турк ёзувининг тарихи, келиб чиқиши ҳақида янги фикр уйғотиши ҳам табиий. Аёнки, кўк турк алифбоси бир йўла яратилган эмас. Мазкур ёзув тарихан Урхун-Енисей томондан Ғарбга эмас, Ўрта Осиёдан Шарқ томон силжиган кўринадир. Унинг асослари, чамаси, Ўрта Осиёда шаклланиб, сўнг бошқа турк ўлкалари-Олтой, Урхун водийлари томон тармоқ отган бўлса эҳтимол. Мавжуд топилмалар ана шундан белги бериб турибди.

II БЎЛИМ. УРХУН ОБИДАЛАРИ: МАТН МАЗМУНИ ВА ТАРИХИЙ ТАЛҚИНИ

Мўғулистоннинг поёнсиз текисликлари бўйлаб ўтган Урхун, Кўкшин-Урхун ва Селенга дарёларининг атрофи қадимда йирик маданият ўчоқларидан эди. Бу воҳа кўк турк хоқонлиқларининг маркази бўлган. Қудратли турк салтанатларининг йирик шаҳарлари шу заминда бунёд этилган. Бу заминда қадимги турк маданияти ва адабиёти гуллаб-яшнаган, турк давлатчилиги қарор топган. Ҳозирги пайтда ўша улуг маданий кўтарилишнинг излари сақланган, холос: водийнинг ҳар ер-ҳар ерида кўҳна шаҳарларнинг харобалари, улкан-улкан сарой ва мақбараларнинг вайроналари, йирик қабр тошлари, уларга битилган ёзув ва расмлар, парчаланган ҳайкаллар, куш ва ҳайвон тасвири туширилган тошлар, нақш санъат асарлари (қаранг: МТА) ўша даврдан хабар бериб турибди.

Урхун обидалари орасида ўша кезларда яшаб ўтган турк хоқон ва амалдорлари қабрига ўрнатилган битигтошлар алоҳида эътиборга молик. Булар орасида матн ҳажми, бадиий-ғоявий хусусиятлари билан икки битиг ажралиб туради. Улар Иккинчи турк хоқонлиғига асос солган Элтариш хоқоннинг ўғиллари Билга хоқон (735 йил) ва Кул тигин (732 йил) шарафига ўрнатилган. Иккала битигнинг муаллифи Йўллуғ тигиндир. Мангутаошлар Кошо Цайдам водийсида Кўкшин-Урхун дарёсининг яқинида бири-биридан 1 км. узоқликда ўзи ўрнатилган жойидан топилган.

Кул тигин ва Билга хоқон ёдгорликлари ўша кезлар бутун бир мақбара комплексидан иборат бўлиб, даврининг ажойиб обидаси сифатида қад ростлаган. Мақбаралар халқнинг қутлуғ зиёратгоҳлари эди. Уларни қуришда бино архитектурасига, ҳашамига жиддий эътибор қилганлар. Биносини машхур меъмор ва наққошлар ишлаган. Чунончи, Кул тигин битигида қайд этилувига қараганда, мазкур зиёратгоҳни безаш учун табғач хоқони ўз сарой наққошини юборган. Унинг ич ва ташига нақшлар ишланган; тўрига мангутаош ўрнатилиб, хоқоннинг дил сўзлари, ўгутлари битилган (қаранг: КТк.11-13). Ҳозирги ҳолати эса ўша муҳташам ёдгорликнинг қолдиқлари, холос.

Битигларнинг ғоявий хусусияти

Битиглар улуг йўлбошчилар, миллий қаҳрамонлар хотирасига битилган ёдномалардир. Уларда халқ қаҳрамонлари кўзи тирклигида кўрсатган мардликлар, юрт озодлиги ва фуқаро тинчлиги учун кўрсатган жасоратлари ёд этилади. Қолаверса, битигларда акс этган тарихий воқеалар муаллифнинг ягона мақсади эмас. Тарихий воқеалар турк халқ қаҳрамонлари образини яратиш ва бу қаҳрамонларни мадҳ этишга фон бўлиб хизмат қилади (Стеблева 1991,279). Матн баёни бадиий тилда. Унинг услубий, ғоявий хусусиятлари ёдномаларни бадиий асар даражасига кўтарган. Шу маънода битиглар тарихий асарларгина эмас, туркий ёзма адабиётнинг энг кўҳна намуналари ҳамдир.

Кул тигин ва Билга хоқон ёдномаларида матннинг асосий бўлими туркий қавмларнинг узоқ ва идеал ўтмиши-Биринчи турк хоқонлиги даврини хотирлаш билан бошланади. Битигларда таърифланувича, қачонлардир Шарқда Қадирқан йишдан Фарбда Темир қолиққа қадар улкан заминда Бумин хоқон ва Истами хукмронлик қилиб, туркнинг эркин ва қудратли давлатига бош бўлиб турганлар. Улар доно хоқон экан, баҳодир экан, вазири ҳам ботир ва оқил, халқи ҳам халол бўлган экан. Бу икки хоқон давлатни шу хилда тутиб, вафот этган. Шундан сўнг уларнинг иниси ва ўғли тахтга чиқибди. Лекин улар оталаридай иш тутмабди. Улар жоҳил, бадфеъл, вазири ҳам калтафаҳм, ёвуз экан. Шунга яраша, беклари, халқи орасидан ҳам инсоф кўтарилибди. Турк давлати таназзулга юз тутибди. Ҳийлакор табғач бундан фойдаланиб, фитна кўзғабди. Оқибат, турк халқи давлатини қўлдан чиқарибди: хоқонини йўқотибди, бек бўладиган ўғлони билан табғачга қул бўлибди, сулув қизи билан чўри бўлибди. Турк беклари туркча отини ташлаб, ўзларига табғачча ном олиб, ёвга қарам бўлибди. Табғач хоқони: «Турк халқини ўлдирайлик, уруғини қолдирмайлик» дея уни йўқотмоққа бел боғлаган экан. Аммо тангри инояти, туркнинг муқаддас ер-суви шарофати билан Элтариш хоқон туркка бош бўлибди. У эрларнинг бошини қовуштириб, курашга отлантирибди. Табғачга қарши курашиб, давлатини, хоқонини йўқотган, қулга айланган, хукмронлигини бой берган турк халқини қайта оёққа турғазибди, ота-боболар қонун-қоидасини тиклабди. У

қудратли давлат барпо этибди. Унинг даврида турк эли мислсиз фаровонликка эришибди, эркин-эмин яшай бошлабди. Шундан сўнг битигларда давлатни мустаҳкамлаш йўлида Элтариш, Билга хоқон, Кул тигин каби турк хоқон ва саркардалари бошчилигида кечган курашлар, саркардалар кўрсатган қаҳрамонликлар ҳикоя қилинади. Битигларда кечган сўнгги воқеалар Иккинчи турк хоқонлиғи даврида рўй берган.

Диққатга лойиқ ери шундаки, иккала ёдномада матннинг асосий қисми муаллиф Йўллуғ тилидан эмас, унинг отаси Билга хоқон тилидан ҳикоя қилинади. Боиси, битигларда турк хоқонининг ўз элига мурожаати, даъвати битилган. Хоқон бутун турк улусини, келажак авлодни ўз сўзларига кулоқ тутмоққа ундайди: «Сўзимни тугал эшитгил кейинимдаги ини, жияним, ўғилларим, иттифоқ, уруғим, халқим, ўнгдаги шадарит беклар, чапдаги тархонлар, буйруқ беклар, ўттиз... тўққиз ўғуз беклари, халқи, бу сўзларимни яхшилаб эшит, диққат билан тингла!» (КТк.1-2). Матн давомида бу мурожаат янада жиддийлашади. Хоқон турк улусини бирлашишга, тинчлик-иттифоқликка, оталар заҳмат ила қўлга киритган истиқлолни асраб, турк давлатини ҳимоя қилишга даъват этади. Ўтмишни эслатиб, ундан сабоқ олиш, ёв ҳийлаларидан огоҳ бўлишга ундайди. Улуғ йўлбошчи элига қарата: «Бу хоқонингдан, бу бекларингдан, ерингдан, сувингдан айрилмасанг, турк халқи, ўзинг эзгулик кўражаксан, уйингга киражаксан, беташвиш бўлажаксан», - дея хитоб қилади (Хб.13-14). Битигларнинг бош ғояси ҳам, асосан, шулар билан белгиланади. Билга хоқоннинг бутун турк улусларига мурожаати, ўз навбатида, ўша кезлар туркий қавмлар орасида умумий адабий тил амал қилганидан далолатдир.

Битигларда Бумин, Истами, Элтариш, Билга хоқон, Кул тигин сингари тарихий шахслар адабий қаҳрамон сифатида гавдаланади. Мазкур турк хоқон ва саркардалари улуғ йўлбошчилар, туркий улуснинг миллий қаҳрамонлари даражасига кўтарилиб, мадҳ этилади.

Асарларда таърифланувича, турк халаскорлари эл озодлиги, унинг осойишталиги йўлида кеча-кундуз тиним билмайдилар: Турк халқи учун тун ухламадим, кундуз ўтирмадим (КТу.27). Халаскорларнинг қўл остида юртда тинчлик қарор топиб, эл

кўпайди, фуқаро тўқ яшади. Бу вазият Билга хоқон тилидан шундай тасвирланади: Тангри ёрлақагани учун, қутим, насибам бор учун ўлаётган халқни тирилтириб, оёққа қўйдим. Яланг халқни тўнли қилдим, қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим (Х.23-24). Ёки бошқа бир сатрда: У замонда кул қулли, чўри чўрили бўлган эди (Х.18).

Мангутошларда битилувича, бу қаҳрамонларсиз халқ қирилиб битар эди: Тангри ёрлақагани учун, мен муваффақият қозонганим учун турк халқи зафар қозонди. Мен давлатни шундай бошқармасам, турк халқи ўлажак эди, йўқ бўлажак эди (Х.33). Кул тигин битигида бу ҳодиса шундай тавсифга эга: Кул тигин бўлмаганида, бутунлай ўлар эдингиз (КТу.50). Тангри турк хоқонига, элнинг миллий қаҳрамонига жасур ва энгилмас лашкар ато этган, душманини эса ночор қилган: Тангри куч бергани учун отам хоқоннинг лашкари бўридай экан, душмани қўйдаи экан (КТу.12). Қаҳрамонларнинг қўли ёв устидан баланд келади: Ҳаммаси бўлиб йигирма беш марта қўшин тортдик, ўн уч марта жанг қилдик. Эли борни элидан жудо қилдик, хоқони борни хоқонидан айирдик, тиззаси борни чўккалатдик, боши борни таъзим эттирдик (КТу.18).

Элпарвар хоқон мамлакат тинчсизлиги, улуснинг уюшмаганидан, баъзан унинг ёв таъсирига тушиб қолишидан азият чекади, безовта бўлади. Элини душман ҳийлаларидан огоҳ бўлишга, унинг қимматбаҳо буюмларига учмасликка чақиради: Табғач халқи сўзи ширин, ипаклиги нафис экан. Ширин сўзи, нафис ипаклиги билан алдаб, йироқ халқни шундай яқинлаштирар экан. Яқин бўлгандан сўнг ёвуз илмини у ерда кўрсатар экан (КТк.5). Ёки: Турк халқи, тўкис ишонувчисан. Самимий, носамимийни ажратмайсан. Бир тутоқсанг, самимийни фарқламайсан. Ўшандайлигинг учун (сени) ардоқлаган хоқонингнинг сўзини олмайин ҳар ерга тарқаб кетдинг. У ерда хўп ғойиб бўлдинг, бадар кетдинг (КТк.8-9). Яна бошқа бир сатрда: Тепадан осмон босмаса, пастда ер ёрилмаса, турк халқи, элингни, ҳукуматингни ким бузди?... Ўзинг адашдинг, ёмонни киритдинг. Қуролли қайдан келиб тарқатиб юборди, найзали қайдан келиб суриб кетди? (КТк.22-23).

Эътиборга сазоворлиси шундаки, Кул тигин битигида матн бўйлаб давом этиб келаётган эпосларга хос тасвир асар якунига бориб кескин ўзгаради, унинг ўрнини хазин мазмун эгаллайди. Билга хоқон иниси Кул тигиннинг ўлиmidан қайғу-алам чекади: Иним Кул тигин вафот этди. Ўзим алам чекдим. Кўрар кўзим кўрмасдек, билар ақлим билмасдек бўлди [эс-хушимдан айрилдим], ўзим алам чекдим. Дунёни тангри ясайди, инсон боласининг бари ўладиган қилиб яратилган. Шунчалик алам тортдимки, кўзга ёш келса, азоб бериб кўнгилдан йиғи келса, қайта қайғурдим, қаттиқ алам чекдим (КТу.50-51). Матннинг бу қисми Енисей атрофларидан топилган қабр ёзувларидаги қайғули мазмунни эслатади.

Таъкидлаш жоиз, Кул тигин битигидан бундай марсиянинг ўрин олгани табиий. Чунки мангутош марҳум хотирасига ўрнатилган бўлиб, матни оғаси тилидан сўзланмоқда. Билга хоқон ёдномасига келсак, матннинг асосий-хоқоннинг ўз тилидан сўзланган қисмида бундай мазмун йўқ. Бироқ, муҳими шундаки, битиг ниҳоясида, хоқон сўзлари яқунлангандан кейин унинг муаллифи Йўллуғ тигин отаси ўлиmidан чеккан аламини изҳор этади. Матннинг ушбу қисмидан узуқ-юлуқ жумлалар сақланган. Мана ўша қисм: ...Билга хоқон вафот этди. Ёз бўлса, юқорида фалак(нинг) тоқи... тоғда кийик чопса, ўйлайман отам хоқон(ни) (Хс). Йўллуғ тигин худди шундай дарду аламини ўзининг аввалги асари-Кул тигин ёдномасининг охирига ҳам ёзиб қолдирган. У ерда ҳам муаллифнинг дил сўзлари хоқон нутқидан кейин келтирилади. Мана ўша сатрлар: Паноҳталаб ўғлонингизга, таянувчингизга қийинчиликда тарбият қилар эдингиз. Вафот этдингиз. Тангри яшатувчидир (К.II).

Кул тигин ва Билга хоқон ёдномалари хоқон ва улуғ саркарда хотирасига ўрнатилган оддий хотира битиглари эмас. У улуғ йўлбошчининг бутун турк элларига, келажак авлодга мурожаати, ўғитлари эди. Битиглар ўрнатилган манзилни эса халқ зиёрат қилиб, улуғ хоқон, миллий қаҳрамонлари хотирасини ёд этган. Битигларни ўқиб, улардан сабоқ олган.

Туркий тарихнавислик: унинг шаклланиши ва такомилли

Тарих битиш анъанасининг шакллангунига қадар туркий халқлар кечмиши ҳақидаги маълумотлар дoston ва ривоятларда оғиздан оғизга ўтиб келар эди. Матн тузиш, ёзма тил (*битиг сўз*) анъанаси билан баробар тарихнавислик (историография) ҳам юзага кела башлади. Туркларнинг маънавий тафаккуридаги бу жараён кўк турк хоқонлиқлари даврида (илгарироқ бўлса борки, лекин кеч эмас) рўй берди.

Чин маънодаги тарихнавислик ўз йўлини, ҳарқалай, эпиграфика, хусусан, монументал матнлардан бошлаган кўринади. Эпиграфик матнлар, айниқса, монументал битигларнинг услубий талаби (матнда аниқ маълумотларнигина қайд этиш, тарих келтириш ва б.) тарихнависликнинг изга тушиб олиши учун имкон туғдирди. Муаррихлар хоқонлар, турк давлатчилигининг равнақиға ҳисса қўшган кишилар тарихини аждодларға ана шу мангутошларда ёзиб қолдиришни истадилар. Шунга биноан, монументал матн тузишнинг ўзига хос принципларини яратдилар.

Кўк турк муҳиtida тарих битилган ёдгорликларнинг энг эскиси Биринчи турк хоқонлиғи даврида яшаб ўтган турк амалдори Махан тигиннинг ўлими муносабати билан, тахминан, 583-588 йилларда ўрнатилган Бугут битигтошидир. Битигтош Мўғулистоннинг Архангай аймағидан топилган. Тадқиқотчиларнинг фикрича, тошдаги ёзув асли икки тилли бўлган. Ҳозирги сақланиб қолгани – тошнинг кенг қисми ва икки тор биқинидаги матн – суғдчадир. Тошнинг бошқа ёғи эса анча емирилган. Унда ҳарф изларинигина илғаш мумкин, холос. Лекин ушбу бўлакдаги матн қандай ёзув ё тилда эканлигини аниқлашнинг имкони йўқ. Айрим олимлар ушбу матн парчасини хитойча, баъзилар браҳма хатида бўлган деб фараз қилмоқдалар. Нима бўлганда ҳам унинг браҳма ёзувида эканлиги даргумон. Чунки браҳма хати, асосан, буддийлик муҳиtida амал қилди. Эҳтимол, у суғдча матннинг туркий версияси бўлуви мумкин. Сабаби, тошдаги суғдча матнда қайд этилишича, бу қабр тошини «турклар ўрнатган» (қаранг: Исҳоқов 1989,39-40; тасвирига боқинг: (МТА, 157-164; Sertkaya 1995,177).

Туркий матн тузиш тарихида олий даражадаги матн тузилиши, чин маънодаги тарихнавислик анъанасининг такомиллини бошлаб Иккинчи турк хоқонлиқлари даврида битилган урхун обидаларида кузатамиз. Тўнжуқ (712-716...?), Кули-чўр (721 йил), Қутлуғ хоқон (Унгин) (731 йил), Кул тигин (732 йил), Билга хоқон (735 йил) номлари билан машхур мангутошлар ана шундай асарлар сирасига киради.

Енисей комплексига кирган баъзи қабр ёзувларида ҳам тарихий воқеалар баён этилган. Таъкидлаш керак, мазкур битиглардан кўпининг тикланган даври номаълум. Эҳтимол айримлари урхун мангутошлари билан чоғдош чиқар. Лекин улар ўзга маданий муҳитда, ўзга мактаб намояндалари томонидан битилган. Шу боис, уларнинг матн тузилиши ҳам ўзига хос. Енисей битигларининг эътиборга лойиқ хусусиятларидан бири уларда матн марҳумнинг ўз тилидан баён этилади. Марҳумнинг ўз оиласи, яқинлари, элидан айрилиқ дарди ифодаланadi. Айрим битигларда унинг кўзи тириклигидаги жасоратлари тарихий фонда берилган (қаранг: Малов 1952; 10,26,32,44-45-сонли битиглардан тарихий воқеалар ҳам жой олган). Лекин ушбу обидалар матн қамрови, тузилиши билан урхун битигларига тенглаша олмайди.

Уйғур хоқонлиғи даврида ҳам ўзига хос тарихнавислик мактаби вужудга келди. Ушбу мактаб ҳам кўк турк мактаби анъаналарига суянди. Жумладан, 745 йили турк хоқонлиғи устидан зафар қозониб, уйғур хоқонлигини тузган Мўюн-чўр хотирасига ўрнатилган қабр тоши ёки айни хоқонлиқ даврида тикланган тариат ёдгорлигида кўк турк (урхун) матнчилик анъанасини кузатамиз.

Урхун комплексига кирувчи асарларнинг иккиси – Кул тигин ва Билга хоқон битиглари матн тузилиши, қамрови билан ўзига қадар яратилган, чоғдош ҳамда кейинги юзйилликларнинг монументал матнларидан буткул ажралиб туради. Улар кўк турк хоқонлиқлари муҳитида яратилган монументал битигларнинг энг ажойибидир.

Кўк турк муҳитида турк тарихнавислиги шаклланибгина қолмай, улкан такомил босқичига ҳам эришди. Унинг такомил йўли Биринчи турк хоқонлиғи даврида ўрнатилган суғдча Буғут ёдномасидан бошлаб VIII юзйилликнинг биринчи ярмида ўрнатилган урхун битигларида ўз ифодасини топган. Муаррих, адиб

Йўллуғ тигин турк тарихнавислигини юқори босқичга олиб чиқди. У туркий матннавислик ва тарихнависликда матн тузишнинг янги, хос шаклини яратди. Унинг асарларида турли тип матнлар аралаш қўлланган; хоқон мурожаати, ёрлиқлар, ҳатто марсия ва таърих муайян изчилликда умумий қолипга жойланган. Кул тигин ва Билга хоқон битиглари кўк турк матннавислигининг улуғ кашфиётидир.

Ислоом давридан бошлаб Ўрта Осиё халқлари, хусусан, туркийларда қабрга ёзув битиш усули тамоман янги йўлга кўчди. Матн шакли ва мазмуни ҳам ўзгарди: кўк турк муҳотида битилган битиглардаги матн қамрови ўзгарди, тарихий воқеалар аввалгидай тўла-тўқис ёзилмайдиган бўлди, эпосларга хос тасвирлар ўрнини исломий мазмун олди. Энди тириклигида эътибор қозонган кишилар хотирасига тикланган битигларда Аллоҳнинг исми-сифатлари (ал-асма' ал-хусна), Куръони Карим оятлари битиладиган бўлди; марҳум шаънига марсиялар ёзилди ва б. Лекин урхун битигларида шаклланган ва такомил топган тарихнавислик, анъаналари изсиз кетгани йўқ. Ўрта асрлар тарихнавислигида бу анъана тарих китобларига кўчиб, ривожланишда давом этди.

Тарихнавислар. Кўк турк адабиётининг намояндалари

Турк хоқон ва амалдорлари хотирасига ўрнатилган қабр тошларидаги битиглар кўк турк даврининг тарихий, шу билан бирга, бадий асарларидир. Айрим битигларда муаллифларнинг исмлари ҳам сақланган. Кўк турк муҳотида шуҳрат топган икки тарихнавис, адибнинг номи маълум. Иккови ҳам Иккинчи турк хоқонлиғи даврида яшаб ижод этган. Булар Тўнъюқ ва Йўллуғ тигиндир. Ўз даврининг энг йирик ва шуҳратли обидалари-Тўнъюқ, Кул тигин, Билга хоқон битиглари шу тарихнавис ва адиблар қаламига мансуб.

Тўнюқуқ

Билга Тўнюқуқ – Иккинчи турк хоқонлигининг барпо этилуви ва салтанатнинг мустаҳкамланишига муносиб улушини қўшган давлат арбоби, шу билан бирга, тарихнавис, ўз даври адабиётининг йирик намояндаларидан эди. У уч хоқон – Қутлуғ (=Элтариш~Элтарис: ҳукмронлик даври 682-692 йиллар), Бўғу (=Қапған~Қапаған: 692-716 йиллар) ҳамда Билга хоқон (716-734 йиллар)нинг маслаҳатчиси ва саркардаси ўтган. Бу ҳақда Тўнюқуқ битигининг 50-52– сатрларида ҳам маълумот берилган. Айниқса, Қутлуғ ва Билга хоқон тахтда эканликлари чоғида унинг обрўси ва мавқеи баланд бўлган. Тўнюқуқ Билга хоқоннинг қайнотаси ҳам эди. Айрим хитай манбаларида у танг сулоласи даврида ўтган атоқли давлат арбоблари, улуғ донишманд ва саркардалар билан бир қаторга қўйилади.

Туркий битигларда унинг исми <Н> ёки <НЙ> билан икки хил ёзилган: ТОНуКуҚ (Тўн.1) ҳамда ТОНЙуКуҚ (Хб.14). Аввалги шаклидаги <н> талаффузда [нй] шаклида бўлган дейиш мумкин.

Тарихнавис ва адиб Тўнюқуқнинг бир асари етиб келган. Асар икки тошга битилган бўлиб, битиглар фанда муаллифнинг номи билан юритилади. Тўнюқуқнинг ҳаёти ва фаолияти шу асарда яхши берилган. Тўнюқуқни Йўллуғ тигин ҳам Билга хоқон хотирасига ўрнатилган битигида эслаб ўтади (Ха.14). Кули-чўр битигида Тўнюқуқнинг номи икки бор қайд этилган (КЧ.1-2). Яна ўша даврнинг хитойча манбаларида ҳам Тўнюқуқ ҳақида маълумотлар учрайди. Мазкур манбаларда унинг оти Юан-шжен. У Тўнюқуқ исмининг хитойча таржимасидир.

Тўнюқуқнинг туғилган ва вафот этган йили маълум эмас. Болалиги хусусида муаллиф ўз асарида шундай ёзади: Билга Тонйуқуқ – бән. Өзүм Табғач элингә қылынтым. Түрк бодун Табғачқа көрүр эрти - (Мен) Билга Тўнюқуқ-мен. Ўзим Табғач юртида туғилдим. (У чоғлар) турк халқи Табғачга тобе эди (Тўн.1)¹.

---

¹ Ушбу сатрнинг ўқилиши ва талқини ҳақида қаранг: Sertkaya 1995, 41-44. Баъзи олимлар бу сатрни икки гапга бўладилар. Яна сўнгги қылынтым сўзини

Лиу Мау-тсаи, хитой манбаларини таҳлил этар экан, Тўн-юқуқ 716 йили етмиш ёшларда эди деган фикрни билдиради. Г. Клоусон, Л. Базин унинг ана шу фикрига таяниб, Тўн-юқуқ 646-647 йилларда туғилган, деган хулосага келганлар (Sertkaya 1995,115).

Билга Тўн-юқуқ битиги ёнма-ён ўрнатилган икки тошга ёзилган. Ёднома матни 62 сатрли бўлиб, унинг 35 сатри биринчи тошга, кейинги 27 сатри эса иккинчисига битилган. Ёдгорлик ҳозир ҳам ўзининг тикланган жойида. Атрофида яна бир қанча боши учган ҳайкаллар бор. 1957 йили мазкур комплексдан тўрт қаторли матн парчаси ҳам топилди (Sertkaya, ўша асар, 116).

Ёдномани муаллиф кўзи тириклигида тошга ёздирган: Түрк Билгә қаған илингә бититдим бән Билгә Тонйуқуқ – Турк Билга хоқон давлатида ёздирдим, мен – Билга Тўн-юқуқ (Тўн. 58). Матн унинг ўз тилидан ҳикоя қилинади. Бироқ битигнинг ёзилган санаси-да аниқ эмас. Баъзи олимлар ёдгорлик 712-716 йиллар орасида, баъзилар 720, бошқа бирлари 725-726 йилларда битилган деб тахмин билдирганлар. У. Серткая асарда акс этган тарихий воқеаларни таҳлил этиб ҳамда матнни Кул тигин, Билга хоқон битиглари билан ўзаро текстологик қиёслаш натижасида битиг бирмунча кеч – Билга хоқон тахтда эканлиги чоғида (Түрк Билгә қаған илингә бититдим), 732-734 йиллар орасида ёзилган деган хулосага келди. Унинг фикрича, Тўн-юқуқ бу кезлар 85 ёшларда эди (Sertkaya, ўша асар, 119-128).

Йўллуғ тигин

Йўллуғ тигин Иккинчи турк хоқонлиги даврида (VIII асрнинг биринчи ярми) яшаб ижод этган тарихнавис, кўк турк ёзма адабиётининг йирик намояндаларидан биридир. Обидаларни нашр эттирган олимлар транскрипцияда унинг исмини Йолығ~Йолуғ~Йоллуғ~Йулуғ шаклларида берадилар. Битигларда унинг оти икки хил ёзилган: ЙОЛҒТ'ИҒН' (X.1; КТк.13) ва ЙОЛЛҒТ'ИҒН' (К.1). Кейинги <ЛЛ> билан ёзилган шаклини

«тарбияландим» деб изоҳлайдилар: Билга Тўн-юқуқ, мен ўзим, Табгач давлатида тарбияландим. Турк халқи Табгачга қарам эди.

инобатга олиб, бу исмни *Йоллуғ тигин* тарзида ўқиган маъқул. Исм таркибидаги *тигин* - «шаҳзода» деган маънони англатади.

Йўллуғ тигин тарихнавис сифатида хоқонлиқлар тарихини ўша давр битигларида ёзиб қолдирган. Унинг асарлари, айти чоғда, қадимги турк адабиётининг намуналари ҳамдир. Тарихнавис ва адиб Йўллуғ тигиннинг икки битиги маълум: иккови Иккинчи турк хоқонлигининг ососчиси Элтаришнинг ўғиллари хотирасига ўрнатилган мангутошларда. Бири Элтаришнинг кичик ўғли-саркарда Кул тигин (=Кўл тигин), иккинчиси-хоқоннинг катта ўғли Билга хоқон битигидир. Мангутошлар Мўғулистоннинг Кошо Цайдам водийсида Кўкшин-Урхун дарёсининг яқинида бири-биридан 1 км. узоқликда ўзининг ўрнатилган жойидан топилган.

Саркарда Кул тигин 731 йилнинг 27 февralида вафот этган: Кул тигин қонй йылқа йити йигирмикā учды. Тоқузунч ай йити отузқа йоғ әртүртимиз – Кул тигин кўй йилида, ўн еттинчи [кун]да ўлди. Тўққизинчи ой[нинг] йигирма еттисида азасини ўтказдик (КТу.53). Лекин битигтош ва мақбара комплекси кейинроқ – 732 йилнинг 21 августида тугалланган: Барқын бадизин битигташ[ын] бичин йылқа йитинч ай йити отузқа қоп алқдымыз – Биносини, нақшини, битигтошини маймун йилида, еттинчи ой[нинг] йигирма еттисида бутунлай тугатдик (КТу.53).

Билга хоқон вафотининг санаси – 734 йилнинг 25 ноябрь ойи: (Билгä) қаған ыт йыл онунч ай алты отузқа уча барды – Хоқон ит йили ўнинчи ойининг йигирма олтисида вафот этди (Ха.10). Битигнинг ўрнатилган вақти номаълум. Лекин Йўллуғ уни 34 кун ўтириб битганлигини таъкидлайди: Бунча барқығ бадизиг узуг... қаған атысы Йоллуғ тигин мән ай артуқы төрт күн олуруп битидим, бадизтим – Бундай иморатни, нақшни, санъатни... хоқон жигари Йўллуғ тигин мен бир ою тўрт кун ўтириб ёздим, нақшладим (Х.1). Яна матнда йўғ маросимининг ўтказилган санаси ҳам қайд этилган: Лағзын йыл бишинч ай йити отузқа йоғ әртүртим – Тўнгиз йили, бешинчи ойнинг йигирма еттисида (=735 йил 22 июнь) йўғ қилдирдим (Ха.10). Шунга биноан, битигтош 735 йили ўрнатилгани аён бўлади.

Билга битигида Йўллуғ тигин хоқонни «отам хоқон» (қангым қаған) дея тилга олади: Қангым қаған ыт йыл онунч ай алты

отузқа уча барды – Отам хоқон ит йили ўнинчи ойнинг йигирма олтисида ўлди (Ха.10). Ёки: Қангым турк Билга қаған олуртуқунта – Отам турк Билга хоқон [тахтда] ўтирганда (Ха.13). У. Серткая матндаги ана шу қайдларни инобатга олиб, Йўллуғ тигин Билга хоқоннинг ўғли бўлган, деган мулоҳазани билдиради. Унингча, исм таркибидаги *тигин* ҳам шуни англатади (Sartkaya 1995,14). Менимча-да аини фикр тўғри.

Энди тубандаги фактга эътибор қаратайлик. Кул тигин битигида Йўллуғ ўзини «Кул тигин атысы» деб таъкидлайди: Кул тигин атысы Йоллуғ тигин битидим (К.II). Бу калимани отаси Билга хоқонга ўрнатилган битигда ҳам қўллаган: қаған атысы Йоллуғ тигин (X.I). Мазкур битиглардаги *аты* сўзини «невара, жиян» деб тушунадилар (қаранг: ДТС,67). Холбуки, муаллиф матнда Билгани «отам хоқон» дея атагани назарда тутилса, у бирийўла ҳам Кул тигиннинг, ҳам Билга хоқоннинг жияни бўла олмайди. Менимча, ҳар икки битигда қўлланган *аты* сўзи «жигар, энг яқин киши» маъноларини англатган чиқар: Кул тигиннинг жигари Йўллуғ тигин; (Билга) хоқоннинг жигари Йўллуғ тигин.

Кўк туркларнинг машҳур хоқон ва саркардалари

Бумин хоқон

Бумин хоқон Биринчи кўк турк хоқонлигининг қурувчисидир. Буминнинг ҳаёти ва фаолияти ҳақидаги маълумотлар оз: қадимги туркий битиглар, хитой манбаларида қисқа хабар берилади.

Кул тигин улуғ битигининг 1-4-қаторларида Бумин ва унинг турк салтанатининг равнақи йўлида олиб борган фаолияти ҳақида маълумот берилган. Аини матн Билга хоқон улуғ битигининг 2-5-сатрларида ҳам такрорланади.

Тўньюқ битигида ҳам муаллиф туркларнинг ўтмишини хотирлар экан, ўз хонига эга бўлган Биринчи кўк турк хоқонлиги даврини тилга олади. Лекин у Бумин исмини атамаган (қаранг: Тўн.2-3).

Билга хоқоннинг саркардаси Алп Элетмиш хотирасига ўрнатилган дея тахмин этилаётган Унгин битигининг 1-сатрида ЙМИ ҚҒН ҳарфлар бирикмаси берилган. Бирикмадаги кейинги

уч ҳарф қаған ўқилади, бунинг маъниси «хоқон» дегани. Аёнки, аввалги уч ҳарф хоқоннинг исми бўлади. Мавжуд нашрларда биз исм деб чамалаётган сўзни икки хил ўқиганлар. С.Е. Малов уни *Бумын* деб ўқиган (1959,8). Баъзи олимлар *Йамы* ўқиган (Абдурахмонов, Рустамов 1982,142). Ҳарқалай, битигдаги *ЙМ*Ини *Бумын* эмас, *Йамы* ўқиган маъқул... Ҳарфлар гуруҳи шунга тақозо этади. Диққатга сазовор ери шундаки, Унгин битигдаги *Йамы* ҳам Кул тигин, Билга битигларида тилга олинган *Бумын* сингари *ачумыз апамыз* (ота-бобомиз) деб қайд этилади. Яна бир жиҳати, Унгин битигининг бошламасида ҳам кейинги икки битигдаги сингари туркларнинг узоқ ўтмиши - Биринчи турк хоқонлиғи ёдга олинган. Ями ҳақидаги маълумотлар эса Бумин ҳақидаги хотираларнинг қисқа баёнидан иборат. Мана ўша таъриф: Ачумыз апамыз *Йамы* қаған тўрт булунгуг қисмыс, йығмыс, йаймыс, басмыс – Ота-бобомиз Ями хоқон тўрт жиҳатни ушлаб турган, бирлаштирган, тебратиб, тинчитиб турган (О.1). Мазкур далиллар битигларда кечган *Йамы* билан *Бумын* бир шахс бўлуви мумкин деган фаразга олиб келади. Айрим тарихчиларнинг *Йамы* – *Бумын* нинг иккинчи отидир деган фикри, эҳтимол, чин чиқар.

Муҳими шундаки, битигларнинг барида Буминнинг ҳукумронлик даври туркларнинг идеал ўтмиши, Буминнинг ўзи эса хоқонларнинг улуг бобоси, миллий қаҳрамон, доно ва ботир йўлбошчи сифатида хотирланади. Жумладан, Кул тигин битигида Бумин ва Истамининг таърифи тубандагича берилган: Тўрт булунг қоп йағи әрмис. Сү сүләпән, тўрт булунгдақы бодунуг қоп алмыс, қоп баз қылмыс, башлығығ йүкүнтүрмис, тизлигиғ сөкүрмис – Тўрт тараф бутунлай душман экан. Лашкар тортиб, тўрт жиҳатдаги халқни бутунлай олган, бутунлай қарам қилганлар. Боши борни юкунтирган, тиззаси борни тиз чўктирганлар (КТу.2). Битигларда ёзилувича, улар доно хоқон экан, баҳодир хоқон экан (билгә қаған әрмис, алп қаған әрмис). Вазирри ҳам доно ва ботир экан, беклари, халқи ҳам тўғри экан (КТу.3). Хоқон вафот этганда атрофдан бўкли чўлгил, табғач, тупут, апар, пурум, қирқиз, уч қуриқан, ўтуз татар, қитан, татаби – шунча халқ келиб йиғлаган, аза тутган. У шундай машҳур хоқон экан (КТу.4).

Элтариш хоқон (... - 692)

Хоқон Элтариш (ёки Элтарис; битигларда ёзилиши: ИЛ'Т'Р'С' - Тўн.7,48; КТу.11; Х.10. Ёки: ä Л' Т' Р' С' - 04)- Иккинчи кўк турк хоқонлигининг қурувчисидир. Унинг бошқа бир оти- Ашина Кутлуг.

Элтаришнинг ҳаёти ва фаолияти ҳақида Тўнжуқ, Кул тигин, Билга хоқон битигларида анча кенг маълумот берилган. Битигларда қайд этилишича, Элтариш чет-ёқада юриб, атрофига мард ўғлонларни йиғди ва улар билан бирга табғач ҳукмронлигига қарши кураш олиб борди. Жумладан, Кул тигин битигида Билга хоқон тилидан келтирилган шундай маълумотларни ўқиймиз: Отам хоқон ўн етти эр билан ташга чиқиб кетган. Ташда юрибди, деган овозани эшитиб, шаҳардаги ташга чиқибди, тоғдаги инибди. Терилиб, етмиш эр бўлибди... Шарққа, ғарбга лашкар тортиб, одам йиғибди, оёққа тургазибди. Ҳаммаси етти юз эр бўлибди. Етти юз эр бўлиб, давлатини йўқотган, хоқонини йўқотган халқни, чўрига айланган, қул бўлган халқни, турк ҳукмронлигини бой берган халқни, ота-боболарим йўсунича оёққа тургазибди (КТу.11-13). Бу воқеа 682 йили содир бўлган эди. Элтаришнинг ҳукмронлиги билан Иккинчи турк хоқонлиги даври бошланади.

У то ўлимига қадар – ўн йил (682-692) давлат тепасида турди.

Элтаришнинг хотини Эл Билга хотун (битиглардаги ёзилиши: ИЛ'Б'ИЛ'Г'Ä ҚТУН-КТУ.11) эди.

Элтаришнинг икки ўғли тарихда ном қолдирган: Билга хоқон ва саркарда Кул тигин.

Кул тигин битигининг хотимасида (КТу.49-50) Билга хоқон: «Онам хотун, кейинги оналарим, акаларим, келинларим, хонзодаларим, шунчангиз ҳам тиригингиз чўри бўлар эдингиз, ўлингиз вайронада, йўлда ётиб қолар эдингиз. Кул тигин бўлмаса, бутунлай ўлар эдингиз» дея азият чекишига қараганда Элтаришнинг бошқа фарзандлари ҳам бўлган. Лекин улар ҳақида маълумот йўқ.

Бўгу хоқон (664/665-716)

Бўгу хоқонлиқнинг асосчиси Элтаришнинг инисидир. Элтариш ўлганидан кейин тахтга Бўгу чиқди ва 25 йил (692-716 йиллар) давлатни бошқарди. Хитой манбаларида унинг исми Мо-тжо (mo-tsch'o) деб берилган. Исмининг иккинчи қисми *тжо* туркий рун матнларида *ЧУР* га тенг келади. Мутахассислар бу сўзни аввалига *чур* деб ўқиган эдилар. Браҳма хатли туркий матнлар нашр этила бошлангандан кейин иккинчи ҳарфини *о* га ўзгартириб, *чор* деб ўқий бошладилар. Хитойчада *тжо*, браҳма хатли матнларда *чор* бўлгандан кейин, туркий рун хатидагиси ҳам *чор* бўлмоғи табиий. *Чор* нинг маъниси унвондир, даражаси хоқондан кейин туради. Бўгу тахтга чиққунга қадар чўр (Бўгу чор = хитойча: Мо-тжо) унвонида эди, 692 йилда хоқонлиққа эришди.

Унинг исми туркий матнларда икки хил: Тўнюқуқ битигининг 34-, 50-сатрларида Б'УГ(У) ҚҲН~Т'УР'К Б'ГУ ҚҲН шаклида ёзилган. Ўқилиши: Бөгү (ёки Бөгө) қаған~түрк Бөгө қаған. Кейинги шаклидаги *түрк* сўзи нисба бўлиб, «жасур, музаффар» деган маънони беради. Айни битигнинг 60-61-сатрларида у *Қалған қаған* деб аталган (ёзилиши: ҚПҲН ҚҲН). Унгин ёдномасида ҳам у *Қалған* деб ёдга олинган (О.4).

Кул тигин ва Билга хоқон битигларида хоқон Бўгу Билга тилидан «амаким» (ачим) деб қайд этилган (қаранг: КТу. 16, 17, 26, 31, 43).

Бўгунинг ҳаёти ва фаолияти, хоқонлиқ даврининг тарихи Тўнюқуқ, Кул тигин, Билга хоқон ёдномаларида анча кенг берилган.

Билга хоқон (684-734)

Билга (матнлардаги ёзилиши: Б'ИЛ'Г'А) хоқон Элтаришнинг катта (эхгимол тўнгич?) ўғлидир. Манбаларда унинг исми кўпроқ *түрк~түрк* сифати билан қўшиб ёзилган: *түрк Билгә қаған* (масалан: Х.1). Бу бирикмадаги *түрк*-исм компоненти

эмас, билки нисбадир: «жасур» дегани (Бунинг маъноси ҳақида қўлингиздаги китобнинг 73-бетига қаранг).

Билга хоқон хитойча манбаларда *Мо-ки-лиен* (~*Мо-ги-лан*) деб аталган. Маъноси хусусида аниқ-таниқ хулосага келинмаган.

Билганинг ҳаёти ва фаолияти ҳақида маълумот бергучи манбалар анчагина. Хусусан, унинг хотирасига ўрнатилган ёдномада ва иниси Кул тигин шарафига ўзи қўйдирган қабр тошида ҳаёти, қилган ишлари батафсил ёритилган.

Билга хоқон битигида унинг ўз тилидан келтирилган шундай маълумотни ўқиймиз: [қангым] қаған учдукда өзүм сәкиз йашда қалтым – Отам хоқон ўлганда ўзим саккиз ёшда қолдим (X.14). Билганинг отаси Элтариш хоқон 692 йили ўлган. Шунга биноан, Билга тигин 684 (692-8) йили туғилганлиги аён бўлади. У 734 йили 25 ноябрда 51 ёшида вафот этди. Бу ҳақда унинг ўғли Йўллуғ тигин ёдномада шундай ёзади: Қангым қаған ыг йыл онунч ай алты отузқа уча барды – Отам хоқон ит йили ўнинчи ойнинг йигирма олтисида ўлди (Ха.10).

Элтариш хоқон вафот этганда шаҳзода Мўтилан (Билга) ҳали балоғатга етмаган эди. Шунинг учун ҳам тахтга унинг амакиси Бўгу ўтиради. Бу хусусда битигда шундай хотирланади: Ол төрүдә үзә ачим қаған олурты... Ачим қаған олуртуқда өзүм тигин әрк... - Ўша ҳукумат бошига амаким хоқон бўлиб ўтирди... Амаким хоқон бўлиб ўтирганда ўзим шаҳзода эрк... (X.14).

Билга 14 ёшида тардуш халқи узра шад бўлди: Төрт йигирми йашымқа тардуш бодун үзә шад олуртым - 14 ёшимда тардуш халқи узра шад бўлиб ўтирдим (КТу.17; X.15). У 19 йил шадлик лавозимида турди: Мән тоқуз йигирми йыл шад олуртум – Мен ўн тўққиз йил шад бўлиб ўтирдим (Ха.9). У 32 ёшида (716 йил) амакиси Бўгу ўрнига хоқон бўлиб кўтарилди ва хоқон бўлиб 19 йил давлатни бошқарди; тоқуз йигирми йыл қаған олуртум (ўн тўққиз йил хоқон бўлиб турдим) деб ёзилган бу ҳақда битигда (Ха.9).

Билганинг тўнғич ўғли ота ҳали тириклигида касалга чалиниб нобуд бўлган. Ёдномадан шундай сўзларни ўқиймиз: Улуғ оғлум агрып йоқ болуча Қуғ сәнгүнүг балбал тика биртим (Тўнғич ўғлим касал бўлиб нобуд бўлишига Қуғ сангунни балбал қилиб тикиб қўйдим) (Ха.9).

Кул тигин (685-731)

Кул тигин Иккинчи турк хоқонлигининг асосчиси Элтариш хоқоннинг кенжа ўғлидир. Унинг исми хотирасига ўрнатилган қабр тошида КҮЛ'Т'ИГН' шаклида битилган (масалан, қаранг: КТу.26,27,30,31,32,35 ва б.). Мазкур исм таркибидаги кейинги тўрт ҳарф *тигин* ўқилади, бу қадимги туркийда «шаҳзода» дегани; у хоқоннинг ўғли бўлгани боис шундай ном олган. Аввалги уч ҳарфни баъзилар *Кул* деб ўқиб, исм маъносини «шаҳзода Кул» (Кул тигин) деб тушунадилар. Баъзи олимлар эса ушбу ҳарф бирикмаларини *Көл* деб ўқиб, маъносини «кўлга боғлайдилар (қаранг: Sertkaya 1995, 129-133). Бу-да эҳтимолдан ҳоли эмас. Маҳмуд Кошғарийнинг «Девону луғатит турк» аса-рида уйғур хонининг нисбаси *көл билгә хан* (маъноси: ақли кўлдек демак), қорлуқларнинг катталари *көл эркин* (маъниси: лиммо-лим кўл каби ақли кўп, ақли тўлган) деб қайд этилганли-ги ҳам (МК I, 403,132) бунга асос бўла олади.

Кул тигин (ёки Кўл тигин) ҳаёти ва фаолияти ҳақида унга атаб битилган ёдномада яхши маълумот берилган. Ушбу ёдно-мани оғаси Билга хоқон Кулнинг ўлиmidан бир йил ўтиб ўрнат-тирган. Битиг муаллифи эса унинг жияни Йўллуғ тигиндир. Шу-нингдек, Билга хоқон битигида ҳам унинг ҳақида маълумот бор.

Кул тигин мақбара комплексидан унга атаб ўрнатилган ёзувли қабр тоши, ярим синган ҳайкаллар, тошбақа шаклли тош бўлаги, бино устунларининг қолдиқлари сақланган. Муҳими, буларнинг орасида Кул тигин ҳайкалининг боши ҳам бор. Унда бўрк кийган жиддий қиёфали ёш саркарда тасвирланган. Бўрки-га эса нақшлар билан қанотларини ёйиб турган куш туширилган (расмларига қаранг: Sertkaya 1995, 161-176,178-179,181).

Ёдномада Кул тигиннинг туғилган йили ҳақида маълумот йўқ. Лекин битигда Билга хоқон тилидан Элтариш вафот этган-да (яъни 692 йили) Кул тигин етти ёшли гўдак қолгани ҳақида маълумот бор: Қанғым қаган учдуқда иним Кўл тигин йит(и йашда қалты) - Отам хоқон ўлганда иним Кул тигин етти ёшда қолди (КТу.30). Шунга биноан, Кул тигин 685 йилда (692-7) та-валлуд топгани аён бўлади.

Шаҳзода 731 йил 27 февралда 46 ёшида ўлди. Бу сана битигда қайд этилган: Кул тигин қонй йылқа йити йигирмикā учды – Кул тигин қўй йилида (биринчи ой?) ўн еттинчи [кун]да ўлди (К.III). Ўша ерда яна йўғ маросими ўтказилган вақт, ёдгорлик, мақбара тикланган сана ҳам келтирилган: Тоқузунч ай йити отузқа [йоғ а̀ртүртимиз. Барқын ба̀дизин] битиг таш[ын] бичин йылқа йитинч ай йити отузқа қо[п ал]қд[ымы]з – Тўққизинчи ойнинг йигирма еттисида азасини ўтказдик. Биносини, нақшини, битигтошини маймун йилида, еттинчи ойнинг йигирма етти-сида бутунлай тугатдик (ўша жойда).

Тўнжоқ битигида кечган *турк(~турук) сир бодун* бирикмаси ҳақида

Тўнжоқ ёдгорлигида беш жойда Т'УР'К: С'ИР' БОДН~Т'УР'К С'ИР' БОДН бирикмаси учрайди (3,11,60,61,62-сатрлар). Ушбу бирикма, ҳарқалай, уч сўздан иборат. Биринчиси *турк*, учинчиси *бодун* ўқилади. Қадимги туркий тилда *турк* сўзи бир неча маънони англатган (қаранг: ДТС, 599). Қайд этилган бирикмада у этноним маъносидадир. Сабаби, ушбу калима *бодун* (яъни халқ) сўзига боғланмоқда. Жумбоқ уч ҳарфли иккинчи сўзда. Унинг ўқилиши ва маъноси хусусида туркшунослиқда ҳали бир тўхтамга келинган эмас. Айримлар уни *сир* шаклида ўқиб (*турк сир бодун*), ушбу жумлада туркий қавмлардан бирининг оти берилган дея талқин қилганлар (қаранг: ДТС, ўша жойда). Баъзилар бу уч ҳарфни *әсир* (яъни тутқун) деб ўқиб, бирикмани «турк тутқун халқи» дея шарҳлаганлар (Айдаров 1990,104-115. Юқоридаги сатрларнинг транскрипцияси ва шарҳига қаранг).

Қуйида ана шу сўзнинг ўқилиши ва маъносини кўриб чиқайлик. Ингичка товушларни билдирувчи ҳарфлар билан (С', Р') ёзилганлигини эътиборда тутиб, ушбу сўзни *сир* деб ўқиган маъкул (биноқ, маъносини чиқаришга ошиқмайлик). Шунда бирикма *турк сир бодун* ўқилади.

Матнга эътибор берилса, ушбу бирикма 3,11,60-сатрларда *йār* (яъни ер) сўзи билан бирикиб, унинг аниқловчиси бўлиб келади: *турк сир бодун йāри*. Кўринадики, бу сатрларда айна

халққа (*турк сир бодун* га) тегишли ер (худуд, давлат, мамлакат) назарда тутилмоқда. Шунга мувофиқ, *турк сир бодун* атамаси муайян элга нисбатан қўллангани аён бўлади. Лекин бирикмадаги *сир* сўзини туркий қавмлардан бирининг оти деб тушунмаслик керак.

Таъкидлаш жоизки, қадимги туркий тилда этнонимларнинг грамматик, семантик-стилистик жиҳатдан шаклланган қолипи мавжуд. Жумладан, *турк* сўзи барча туркий қавмларнинг (уюшманинг) умумий номини билдирган. Матнларда туркий қавмлар *турк бодун*, *турк эли* деб аталган. Бирон бир туркий қавм назарда тутилган тақдирда ўша қавмнинг номи *бодун*, *эл* сўзларига қўшиб айтилган: *оғуз бодун*, *тоқуз оғуз бодун*, *қырқыз бодун*, *қарлуқ бодун* каби. Туркий бўлмаган халқларнинг номи ҳам шундай тартибда: *табғач бодун*, *соғдақ бодун* ва б. Ана шу тартиб назарда тутилса, *турк сир бодун* бирикмасидаги *сир* сўзи қавмнинг номи эмас, балки халқ (*бодун*)нинг сифати эканлиги маълум бўлади.

Айни қолипдаги бошқа бир бирикмани «Сюань-цзан кечмиши» асарининг туркий версиясида ҳам учратамиз. Асарнинг VI бўлимида *турк йочул бодун* бирикмаси қўлланган (қаранг: СЎҒ, 43, 18-19; 44, 25). Л.Ю. Тугушева ушбу бирикмани «кўчкин турк халқи (тюркский кочевой народ-хунну) деб изоҳлайди (Тугушева 1991, 17-24).

Энди матнда келтирилган далиллар асосида *турк сир бодун* худудини аниқлаб кўрайлик. Маълумки, Кул тигин ва Билга хоқон битигларида *кёк турк* атамаси мавжуд. Битигларда *кўк* турклар яшайдиган худуд чегараси ҳам таърифланган (мисолларнинг ўзбекча талқинини келтираамиз): Тўрт тараф бутунлай душман экан. Лашкар тортиб, тўрт ёқдаги халқни бутунлай олганлар, бутунлай тобе қилганлар. Боши борни юкунтирганлар, тиззаси борни тиз чўктирганлар. Олдинга (шарққа) Қадирқан йишга, орқага (ғарбга) Темир қоқиққача манзил қилганлар. Иккисининг (Қадирқан ва Темир қоқиққача) орасида хўжайинсиз, танобсиз (чексиз ерда) асл турк (*кёк турк*) шу тарзда яшар экан (КТу.2-3). Демак, матнда номи келтирилган *кёк турк* халқининг ери шарқда Темир қоқиққача улкан худудга чўзилган эди. Айни факт асосида хулоса қилинадиган бўлса, бу атама бутун туркий

қавмларга нисбатан қўлланилгани аён бўлади. Демак, ўша давр турклари шундай аталган.

Тўнюқуқ битигида қайд этилган «турк сир бўдун ери»нинг чегараси эса нисбатан кичик: Шарқда Қитан, жанубда Табғач, ғарбда Қурдан, шимолда Ўғуз эли билан ўралган (қаранг: Тўн.14). Матнда ёзилувчи, унга ўнгдан табғач, олдиндан қитан, чапдан ўғуз бирлашиб, ҳужум уюштирадилар (Тўн.11-12). Битигда Элтариш хоқон тасарруфидаги ҳудудгина «турк сир бўдун ери» деб қайд этилади (Тўн.12). Муҳими, ушбу атама туркий қавмларнинг бари учун қўлланган эмас. Чунончи, матнда ўн ўқ хоқони, қирқиз хоқони ҳам душман ва улар ушбу ҳудуддан ташқаридаги улуслар деб таърифланади (Тўн.19-20).

Битиг охиридан Билга хоқон давридаги воқеалар тафсилоти ҳам жой олган Бу ўринда ҳам турк сир халқи ўғузлардан айри эл сифатида таърифланади: Түрк Билгә қаған түрк сир бодунуғ, оғуз бодунуғ игиду олурур – Турк Билга хоқон түрк сир халқини, ўғуз халқини тарбият қилиб турибди (Тўн.62).

Демак, *турк сир бодун* атамаси туркий қавмларнинг барини эмас, муайян қисмини билдирган. Шунга биноан, «турк сир бўдун»ни кўк туркларнинг бир бўлаги дейиш мумкин. Худудига кўра шарқий туркларга тўғри келади. Битигда келтирилган табғач, ўн ўқ хоқони, қирқиз хоқони-учови бирлашиб, шарққа-турк хоқонига лашкар тортиш тараддудида эканлиги ҳақидаги маълумотда ҳам бунга ишора бор. Мана ўша сатрлар: Табғач хоқони душманамиз эди. Ўн ўқ хоқони душманамиз эди. Яна қирқизнинг кучли хоқони (ҳам) душманамиз бўлди. Ўша уч хоқон фикрлашиб, Олтун йиш устига талон солайлик дебди, шундай фикрлашибди. Шарққа-турк хоқонига лашкар тортайлик, дебди (Тўн.19-20).

Мисоллардан англашиладики, Тўнюқуқ битигида кечган *турк сир бодун* атамаси этнос ёки қавмни эмас, балки хоқонликнинг муайян ҳудудида яшовчи туркий улусни билдирмоқда. Менимча, ушбу атама туркий элнинг ўтроқ ҳаёт кечирувчи қисмига нисбатан қўлланган чиқар. У шаҳар маданиятига эга ҳамда қишлоқ шароитида деҳқончилик билан шуғулланиб, ўтроқ ҳаёт кечирувчи халқни билдирган (*сарт* атамаси ҳам, ўрни билан, ўтроқ аҳолини билдиргани манбашуносларга яхши маълум).

Шунга биноан, битигларда кечган қадимги туркларнинг ижтимоий-сиёсий, маданий ҳаёт тарзини ифода этган уч атама маъносини фарқламоқ керак: *кۆк турк* – Биринчи ва Иккинчи турк хоқонлиқлари давридаги туркий улуснинг умумий номини билдирган; *турк сир бодун* – туркларнинг ўтроқ ҳаёт кечирувчи қисми; *турк йочул бодун* эса туркларнинг чорвачилик билан кун кўрувчи, кўчманчи ҳаёт тарзига эга қисмини англатган.

Битигларда акс этган тарихий воқеалар

Урхун ёзув мангутошлари кўк турк даври тарихнавислигининг ажойиб ёдгорлиги, тарих китобларидир. Матнларда туркларнинг бундан ўн тўрт-ўн икки аср бурунги тарихи, хоқон ва саркардаларнинг кечмиши муайян изчилликда баён этилган. Ушбу тарих Биринчи кўк турк хоқонлигининг ўрнатилиши (VI асрнинг иккинчи ярми)дан то Иккинчи кўк турк хоқонлигининг гуллаб-яшнаган давлари (734 йил)ни ўз ичига олади.

Биринчи кўк турк хоқонлиги

Битигларда Биринчи кўк турк хоқонлигининг тарихи қисқа баён этилган. Жумладан, Кул тигин ва Билга хоқон битигларида Буминнинг хоқон бўлиб давлат тахтига келиши, унинг замонида турк давлатининг қудратли салтанатга айлангани, Бумин ва Истами ўлиmidан кейин эса мамлакат инқирозга юз тутиб, табғачлар қарамлигида қолганлиги хусусида сўз боради. Тўнжуқ, Унгин ёдномаларида эса бу давр тарихи ўта қисқа. Умуман, VIII асрда яшаган муаррихларга ўзидан икки аср аввалги тарих анчайин узоқ туюлган кўринади. Қолаверса, улар битигларда Биринчи турк хоқонлиги тарихини тўла-тўқис ёзишни мақсад қилиб қўймаган эдилар. Шу боис Иккинчи турк хоқонлиги даври обидаларида бу маълумотлар оз.

Биринчи кўк турк хоқонлиги тарихнинг 552 йили бунёдга келди. Унинг қурувчиси Бумин хоқондир. Бумин шарқи Қадирқан йишдан гарби Темир қопиққача бўлган улкан ҳудудда қудратли давлат барпо қилди. Кул тигин битигида бу хусусда шундай ёзилган: Илг'ару Қадырқан йишқа т'аги, киру Тамир қапығқа т'аги қонтурмыс. Икин ара иди оқсыз көк түрк анча олу-

рур әрмис – Шарққа Қадирқан йишга қадар, ғарбга Темир қо-
пиққача манзил қилдирган. Иккисининг орасида хўжайинсиз,
танобсиз [чексиз ерга эгалик қилиб], кўк турк шу тарзда яшар
экан (КТу.2-3).

Унгин битигида бу давр «Ота-бобомиз Ями [яъни Бумин?]
хоқон тўрт тарафни ушлаб турган, бирлаштирган, тебратиб, тин-
читиб турган» (Ачумиз апамыз Йамы қаған төрт булунгуғ қис-
мыш, йығмыш, йаймыш, басмыш) дея хотирланади (О.1). Муар-
рих Тўнжоққ эса ота-боболар қурган қудратли салтанатни «турк
халқи хонли бўлди» (турк бодун қанланты) деб эслайди (Тўн.2).

Хоқонлиқ узоқ тургани йўқ. Бумин хоқоннинг ўлимидан
сўнг бирлик йўқолди, мамлакатда ички низо авж олди ва 581
йили икки (Шарқий ва Ғарбий кўк турк хоқонлиқлари)га
бўлиниб кетди. Парчаланган ушбу давлатлар ҳам узоқ яшай ол-
мади. Тахт учун кураш, ички низо ўша-ўша давом этаверди. Бу
вазиятдан хоқонлиқнинг азалий душмани бўлиб келган табғач
(хитой) фойдаланиб қолди: ҳийла билан орага кириб, ниҳоят
630 йилга келганда турк давлатини ўзига қарам қилиб олди.

Буминнинг ўлимидан сўнгги низолар, мамлакатда рўй бер-
ган жоҳилликлар Кул тигин битигида шундай тасвирланган:
Шундан кейин иниси хоқон бўлган экан, ўғли, жигари хоқон
бўлган экан. Ундан кейин иниси оғасидай иш тутмаган экан,
ўғли отасидай иш тутмаган экан. (Тахтда) жоҳил хоқон тургани
учун, бадфеъл хоқон экани учун вазири ҳам калтафаҳм экан,
ёвуз экан (КТу.4-5).

Табғач давлатининг орага кириши ва туркларнинг унга бут-
кул қарам бўлиш воқеаси хусусида эса битигдан ўқиймиз:
Табғач халқи ҳийлакор, тўймаслиги учун, фирибгари бор учун,
ини ва оғани (бир-бирига) қайрагани учун, беги ва халқини бир-
бирига чаққани учун турк халқи ушлаб турган давлатини қўлдан
чиқариб юборган, хоқонлик қилиб турган хоқонини йўқотиб
юборди. Табғач халқига бек бўладиган ўғли билан кул бўлди,
сулув қизи билан чўри бўлди. Турк беклар туркча отини ташлаб,
табғачлик бекларнинг табғачча отини қабул қилиб, табғач
хоқонга қарам бўлди (КТу.6-8).

Унгин битигида Бумин ўлимидан кейинги давлат инқирози
ва туркларнинг Табғачга қарам бўлиб қолуви қисқа, шу билан

бирга, ярим ўчган ҳолда сақланган. Ўша сатрлар мазмуни шундай: Ул хоқон йўқ бўлгандан кейин давлат йўқолган, қўлдан чиққан, тарқаб кетган... Хоқонлиқ қилган хоқонини қўлдан бериб, ўз ҳолига қолган турк халқи шарққа – кунтуғарга, ғарбга-кунботарга, жанубга – Табғачгача, шимолга йиш... (О.1-2).

Тўнюқуқ эса бу узоқ ўтмиш ҳақида ёзади: (Турк халқи хоқонини қўйиб, яна Табғачга қўшилди(таслим бўлди). Тангри шундай деган шекилли: Хон бердим. Хонингни қўйиб, таслим бўлдинг. Таслим бўлгани учун тангри «ўл» деган шекилли, турк халқи ўлди, тугади, йўқ бўлди. Турк сир халқи ерида (бирор бут) уруғ қолмади (Тўн.2-4).

Туркларнинг Табғачга қарамлиги эллик йил давом этди. Кул тигин битигида бу муддат «эллик йил меҳнатини, кучини берибди» (алиг йил исиг кучүг бирмис) деб қайд этилади (КТу.8).

Иккинчи кўк турк хоқонлиги

Битигларда Иккинчи кўк турк хоқонлиги тарихи анча батафсил ёзилган.

Мазкур хоқонлиқ тарихнинг 682 йили ташкил топди. Унинг қурувчиси Элтариш хоқон эди. Узоқ давом этган қарамликдан сўнг турклар табғачларга қарши бош кўтарди. Ушбу ҳаракатлар бошида Элтариш турди. У чет ёқада юриб, атрофига элпарвар ўғлонларни йиғди; уларнинг бошини қовуштириб, босқинчи-хукмдорларга қарши кураш бошлади. Турклар тарихидаги бу ҳаракатлар Кул тигин битигида Билга хоқон тилидан шундай таърифланган: Отам хоқон ўн етти эр билан ташга чиқиб кетибди. «Ташда юрибди» деган овозани эшитиб, шаҳардаги ташга чиқибди, тоғдаги инибди. Терилиб, етмиш эр бўлибди <...> Шарққа, ғарбга лашкар тортиб, [одам] йиғибди, [оёққа] турғазибди. Ҳаммаси етти юз эр бўлибди. Етти юз эр бўлиб, давлатини йўқотган, хоқонини йўқотган халқни, турк ҳукмронлигини бой берган халқни ота-боболарим йўсунича оёққа турғазибди (КТу.11-13).

Тўнюқуқ ҳам табғачга қарши етти юз нафар эр билан кураш бошлангани хусусида маълумот берган: Тўқайда, тоғу тошда қолгани тўпланиб, етти юз киши бўлди (Тўн.4). Муаррихнинг

ёзувича, бу черикнинг икки қисми отлик, бир қисми яёв эди (ики улуги атлыг әрти, бир улуги йадаг әрти) (ўша жойда).

Элтаришнинг эл мустақиллиги йўлида олиб борган ҳаракатлари, турк давлатини тиклаб унда юритган фаолиятлари ҳақида Тўнқоққ ўз асариди аниқ ва кенг маълумот берган. У мазкур тарихий воқеаларнинг бевосита гувоҳи бўлган ва уларда ўзи иштирок этган. Элтаришнинг энг содиқ маслақдоши, кенгашчию саркардаси Тўнқоққ эди. «Алломаси, човуши мен ўзим эдим» (билгәси, чабысы бән-өк әртим) ёки яна бошқа сатрда: «Ўшанда маслаҳатчиси ҳам менинг ўзим эдим, урушувчиси ҳам мен эдим» (Анта айғучи йәмә бән-өк әртим, йағычысы йәмә бән әртим) деб ёзади бу ҳақда тарихнавис (Тўн.7;49-50). Элтаришнинг фарзанди Билга тигин (Мўгилан) эса ҳали бу кезларда гўдак эди. Кул тигин ва ўз хотирасига ўрнатилган битиглардаги отасининг фаолиятлари хусусидаги маълумотларни у кейинчалик кимдандир тинглаган ёки бирор манбадан ўқиб, ўғли Йўллуғга ёздирган кўринади.

Тўнқоққнинг ёзишича, Элтариш кўшини бошлаб Чуғай куз ва Қорақумни манзил қилди. Ҳали у чоғда Ўтукан хоқонлик маркази эмасди. Жанубда Табғач, шарқда Қитан, шимолда Ўғуз хоқони унга душман эди. Элтариш чериги уларнинг тинчини бузди. Ўғуз хоқони Табғач ва Қитан хоқонига элчи юбориб, тил бириктирди: бирлашиб Элтаришга қарши курашишга келишиб олди. Келишувга биноан турк сир халқи (турк сир бодун) юртига ўнгдан Табғач, олдиндан Қитан, чапдан Ўғуз ҳужум уюштирамоғи керак эди. Бунинг хабарини Ўғуздан қайтган кузатувчи келтирди. Буни эшитгач, кенгашчи Тўнқоққ Элтаришга маслаҳат солди; хоқондан изн сўраб, кўшинни курашга бошлади. Кўшин Кўк ўнгни босиб Ўтукан йишга йўл солди. Инигак кўл ёнида ўғузлар билан Тўнқоққ лашкари тўқнашди. Унинг лашкари икки минг, душман уч минг эди. Жангда ўғуз таслим бўлиб, Ўтуканга йўл очилди. Шундан сўнг Элтариш Ўтуканга ўрнашди. Бу воқеа 687 йили содир бўлди.

Кул тигин ва Билга хоқон битигларида Элтаришнинг тахтда ўтирган чоғидаги мазкур тарихий воқеалар ҳақида шундай ёзилган: Жанубда табғач халқи душман экан, шимолда Баз хоқон, тўқуз ўғуз халқи душман экан, қирқиз, ўтуз татар, қитан, татаби

бутунлай душман экан. Отам хоқон бунча... қирқ етти марта лашкар тортган, йигирма марта жанг қилган. Тангри ёрлақгани учун давлатлини давлатсизлантирган, хоқонлини хоқонсизлантирган, душманни эл қилган, тиззаси борни чўккалатган, боши борни таъзим килдирган (КТу.14-15). Лекин мазкур битигларда Элтаришнинг Ўтуканга кўчиши ҳақида ҳеч гап йўқ. Яна ушбу матнда Элтариш қирқ етти марта лашкар тортиб, душманга қарши йигирма марта жанг қилгани таъкидланмоқда (қырқ артуқы йāti йолы сулāмис, йигирми сунгүс сунгүсмис). Тўнюқуқ эса унинг курашлари ҳақида ёзади: Элтариш хоқон билгаси билан бўлгани учун, қахрамони билан бўлгани учун Табғачга қарши ўн етти марта уруш қилди, Қитанга қарши етти марта уруш қилди, Ўғузга қарши беш марта уруш қилди (Тўн.48-49).

Элтариш ўн йил хоқон бўлиб тахтда ўтирди. 692 йили у вафот этгандан кейин тахтни Бўғу хоқон (Қапған хоқон) эгаллади. Бўғу хоқон бўлиб турганда Билга тигин (Мўгилан) тардуш халқи устидан шад эди. Кул тигин ва Билга битигида Бўғунинг фаолиятлари Билга хоқон тилидан шундай ёзилган: Амаким хоқон билан шарққа Яшил ўғуз (Хуанхе дарёси), Шантунг текислигигача лашкар тортдик, ғарбга Темир қопиққача лашкар тортдик (КТу.17). Бошқа бир ўринда бу тарихий воқеалар Билга тилидан шундай берилган: Шарққа Шантунг текислигигача лашкар тортдим, денгизга бир оз етмадим. Жанубга Тўқуз арсангача лашкар тортдим, Тупутга бир оз етмадим. Ғарбга Йинчу ўғуз (Сирдарё)ни кечиб, Темир қопиққача лашкар тортдим, шимолга Ер Байирку еригача лашкар тортдим, шунча жойгача юриш қилдим (КТк.3-4).

Тўнюқуқ асарида ушбу тарихий воқеалар тафсилоти бирмунча кенг. Мазкур воқеалар Тўнюқуқ фаолияти билан боғлиқ кечади. Битигда ёзилишича, турк эли [ер юзига] ўрнашгандан бери, турк хоқони тахтга ўрнашгандан бери Шантунг шаҳрига, денгиз, дарёга етмаган эди. Тўнюқуқ бош бўлиб турк қўшини Шантунг шаҳрига, денгиз, дарёга етди. Йигирма уч шаҳар мағлуб бўлди. Бундан саросимага тушган Табғач, Ўн ўқ, Қирқиз хоқони шарққа – турк хоқонига қарши лашкар тортмоққа келишиб олдилар. Ёвнинг бу ниятидан хабар топган Тўнюқуқ Кўгман (Саян)га йўл солди. Қиш бўлгани туфайли ягона йўлни қор

босган эди. У суруштириб, шу ерлик йўл бошловчини топди. Қўшин йўл бошловчи ортидан ёлғиз от юрадиган сўқмоқ билан қорли довонни кечишга мажбур бўлди. Йўлда ерчи ҳам янглишиб, қўшин анча азобда қолди. Хоқон буйруғига кўра қўшин Ани ёқалаб сувнинг қуйисига юрди. Водийда черик дам олди. Нафас ростлангач, Қирқизга ҳужум бошланди. Кучли жангдан сўнг қирқиз халқи таслим бўлди. Қўшин Кўтманни айланиб манзилга қайтди. Қирқизларга қарши юриш ана шундай қийин кечди.

Кул тигин битигида қирқизларга қарши ҳужум Кул тигин фаолиятига боғлиқ ҳолда тасвирланган. Ушбу воқеалар Билга хоқон тилидан шундай баён этилган: Кул тигин... ёшида Қирқиз томон лашкар тортдик. Найза ботими қорни ёриб, Кўтман йишга кўтарилиб юриб, қирқиз халқини қўққисдан босдик. Хоқони билан Сунга йишда жанг қилдик. <...> Қирқиз хоқонини ўлдирдик, давлатини олдик (КТу.35-36). Билга хоқон битигида қирқизларга ҳужум хоқон фаолияти билан боғлиқ ҳолда берилган. Чунончи, битигда хоқон тилидан ушбу ҳодисалар хусусида шундай хотирланади: Йигирма етти ёшимда Қирқиз томон лашкар тортдим. Найза ботими қорни ёриб Кўтман (Саян) йишни ошиб қирқиз халқини қўққисдан босдим. Хоқони билан Сунга йишда жанг қилдим. Хоқонини ўлдирдим. Давлатини ўшанда олдим (Х.26-27). Эътибор берилса, матнда Билга йигирма етти ёшида Қирқиз элига жанг қилгани таъкидланмоқда. Шунга биноан, бу жанг тарихнинг 711 йили содир бўлгани аён бўлади.

Бу воқеалардан сўнг Тургаш, Ўн ўқ, Табғач хоқони тиллашиб, туркларга қарши кураш бошладилар. Айни чоғда Бўғунинг аёли – хотун вафот этган эди. Хоқон унинг маросимини ўтказиш учун уйга қайтди. Қўшинга бош бўлиб лашкарбоши Инал хоқон, Тардуш шади Мўгилан қолди. Маслаҳатчи этиб Тўннюққни қўшди. Хоқоннинг кўрсатмасига кўра қўшин Олтун йишда ўрнашди. Уч кузатувчи хабар келтирди. Галига қараганда, душман бекаму кўст йўлга чиққан. Ярис даштида йигиламиз, деган. Тўннюққ Бўғуга бу хабарни жўнатди. Кўрсатма қайтгач, доно маслаҳатчи унга амал қилиб ўз билгича иш тутди. Қўшин Олтун йишни ошиб, Эртиш дарёсидан кечиб жанг майдонига етдилар. Кузатувчи тил тутиб келтирди. Унинг хабарича, Ярис даштида ўн туман (юз минг) лашкар терилган эди. Бу хабардан беклар

чўчиб қолди. Лекин Тўнюқуқнинг даъвати туфайли лашкар орқага қайтмади. Икки кун қаттиқ жанг бўлди. Жангда Тардуш шади Билга ҳам шижоат кўрсатди. Душман таслим бўлди. Шу зайлда ўн ўқ беклари, халқи енгилди.

Турғашларга қарши кураш Кул тигин битигида шундай тасвирланади: ...Эртиш дарёсини кечиб юрдик. Турғаш халқини қўққисдан босдик. Турғаш хоқон лашкари Бўлучуда ўтдай-бўрондай келди. Жанг қилдик. <...> Хоқонини ўшанда ўлдирдик, элини олдик. Оддий турғаш халқи бутунлай таслим бўлди (КТу.37-38). Бу воқеалар Билга битигида шундай таъриф этилган: Олтун йишни ошиб, Эртиш дарёсини кечиб, юриш қилдим. Турғаш халқини қўққисдан босдим. Турғаш хоқоннинг қўшини ўтдай-бўрондай келди. Бўлучуда жанг қилдик. Хоқонини, ябғусини, шадини ўшанда ўлдирдим. Давлатини ўшанда олдим (Х.27-28). Билга хоқоннинг хабарига қараганда бу воқеалар ҳам ўша йили (яъни қирқизларга қарши юриш бўлган йили) кечган (қаранг: Х.27).

Ўн ўқ ва турғашлар билан бўлган жангдан сўнг Тўнюқуқ битигида Йинчу ўгуз (Сирдарё)ни кечиб Темир қоппиққача лашкар тортилгани хусусида сўз боради. Кул тигин битигида ушбу сафар ҳақида икки ўринда қайд этилган: «Сугдақ халқини тузатайин деб, Йинчу ўгузни кечиб, Темир қоппиққача лашкар тортдик» деб ёзилган битигида мазкур юриш Билга хоқон тилидан (қаранг: КТк.3-4; КТу.39).

Тарихнинг 714 йили турк қўшини Бешбалиққа хужум қилди. Бу хусусда «Ўттиз ёшимда Бешбалиқ томон лашкар тортдим» дея қайд этилади Билга битигида хоқон тилидан (Х.28). Олти марта жанг бўлди. Аҳоли таслим бўлгач, шаҳар омон қолди. 715 йили қарлуқлар билан муносабат кескинлашиб, жанг бошланди. Жанг Тамғидуқ башда кечди. Билга битигида ушбу воқеа хусусида шундай битилган: «Ўттиз бир ёшимда қарлуқ халқи бениҳоя бегоналашиб кетгач, душман бўлди. Тамғидуқ башда жанг қилдим. Қарлуқ халқини ўлдирдим, ўшанда қўлга олдим» (Х.29). Бу жанг ҳақида Кул тигин битигида ҳам маълумот берилган. Унда таъкидланишича, Кул тигин ўша кураш бўлган кезлар ўттиз яшар эди (КТу.41-42). Орадан бир йил ўтиб (716

йил) аз халқи билан уруш чиқди. Қора кўлда жанг бўлди. Аз халқи энгилди.

Ушбу жанг ҳақидаги маълумотлардан сўнг Кул тигин бити-
гида изгил халқи билан бўлган тўқнашув ҳақида қайд этилган.
«Амаким хоқон давлати заиф бўлганда, халқ ўлиб, касал бўлиб
турганда изгил халқи билан жанг қилдик» деб ёзилган битигида
(КТу.43). Чамаси, бу жумлада давлат ичидаги тинчсизлик даври
назарда тутилган кўринади. Манбалардан маълумки, айти кез-
лар ички низолар авж олиб кетди. Бўғу хоқон ўлиб, ўрнига Инал
тахтга чиқди. Лекин Иналга хоқонлик тахти узоқ насиб этмади.
У амакиваччаси Кул тигин томонидан ўлдирилди ва Элтариш-
нинг тўнғич ўғли Билга (Мўгилан) тахтга чиқди.

Манбалардан англашилувича, Бўғу хоқоннинг икки фарзан-
ди бўлган. Биринчи фарзанди Тўнга тигин 714 йили вафот этди.
Иккинчи ўғли Инал хоқон эди.

Бўғу тахтда эканлиги чоғида оғасининг икки ўғли – Билга
(Мўгилан) тигин ва Кул тигин ёш эди. Мўгилан 14 ёшга
тўлганда (698 йил) уни тардуш халқи уза шад қилиб тайинлади.
Лекин тахтга ўз ўғилларини қолдириш ниятида уларнинг бири-
ни «кичик хоқон» деб эълон қилди (699 йил). Инал хоқон исми-
нинг маъноси ҳам «кичик хоқон» (ини эл хоқон)дир (қаранг:
Sertkaya 1995, 13-14; 76-93).

Матнда унинг исми ИН'Л' ҚҲН шаклида ёзилган. Буни *Инāl*
қаған ўқиган маъқул. Чамаси, *ини āл* нинг талаффузи шундай
бўлган кўринади.

Тўнюқуқ битигининг 31-сатрида Бўғунинг фарзанди *Инāl*
қаған, Билга эса *тардуш шад* деб қайд этилади. Айти битигининг
45-сатрида Темир қоғи сафари хотираларида (711 йил) ҳам
Инал хоқон тилга олинган.

Таомилга мувофиқ, Бўғудан сўнг тахтга унинг асл ворийси
Элтаришнинг тўнғич ўғли Билга кўтарилуви керак эди. Бироқ
Бўғунинг васияти ва тириклигидаги уринишлари туфайли тахтга
ўз ўғли Инал хоқон чиқди. Бу адолатсизликдан Элтаришнинг
ўғиллари жумбушга келди. Кул тигин бунга қарши бош
кўтариб, оғаси Билгани тахтга қўйишга муваффақ бўлди. Шун-
дай қилиб, Элтаришнинг тўнғич ўғли тахтга чиқди.

Бир маҳаллар тўқуз ўғузлар билан муносабат жуда яхши эди. «Тўқуз ўғуз менинг халқим эди» деб таъкидланади битигда (КТу.44). Лекин, орада низо чиқиб, тўқуз ўғузлар билан ҳам келишмовчилик бошланди. Битигда ёзилишича, бир йилда беш марта жанг бўлди. Тўқнашув аввал Тўғу шаҳрида кечди. Иккинчи бор Қушлағақда адиз халқи билан жанг бўлди. Учинчи марта ўғуз билан жанг бўлди. Тўртинчи марта Чуш бошида жанг кечди, турк халқи оёқдан қолди. Бешинчи жанг ўғузлар билан Азганти Қадазда бўлди (КТу.44-47). Айни маълумотлар Билга хоқон битигида ҳам келтирилган. Бироқ унда бир йилда тўрт марта жанг борганлиги таъкидланган. Чамаси, бу ўринда Билга хоқоннинг ўзи қатнашган жанглар назарда тутилган кўринади. Биринчи жанг Тўғу шаҳрида, иккинчиси Антарғуда, учинчиси-турк халқи оёқдан қолгани - Чуш бошида, тўртинчи жанг Азганти Қадазда кечди (қаранг: Х.29-31). Бу жанглар Билга хоқон тахтга ўтиришидан бир оз илгари рўй берди.

Муҳим бир маълумотга диққатни қаратсак шу ўринда. С.Е. Малов нашрида ушбу тўқуз ўғузларга қарши воқеалар тафсилотидан сўнг матн шундай давом этади: [қырқ йашы]ма Мағы Қорған қышладукда йут болды, йазынга Оғуз тапа сүләдим. Бунинг таржимаси: Во время моей зимовки в Магы Кургане (в крепости Магы Амгы), на сороковом году моей жизни, случился падеж скота. К весне (того года) я двинулся против огузов (Малов 1951,17,21). С.Е. Малов нашри асосида тайёрланган кейинги нашрларда ҳам бу қайд айни шаклда такрорланади (қаранг: Абдурахмонов, Рустамов 1982, 128-129). Эътибор берилса, С.Е. Малов жумла бошини [қырқ йашы]ма шаклида тикламоқда. Бу сана Билга хоқоннинг ёшига ишорадир. Яъни, «унинг 40 ёшида Мағы Қўрғонда қишланган чоғда элда ют бўлди. Баҳорда Ўғуз томон лашкар тортилди» деган маъно келиб чиқади. Шундай ўқилган тақдирда бу воқеа 724 йилнинг кўкламида рўй берган бўлиб чиқади. Чунки Билга ана шу йили қирққа чиққан.

Аслида матннинг мана шу бошланиш қисми йўқ; тошнинг синган ерига тўғри келади. С.Е. Малов уни қавсда берганлигининг сабаби ҳам шунда.

Шу ўринда матн мазмунини бошқа сатрларга қиёсан кўриб чиқайлик. Билга хоқон битигида қарлуқларга қарши Тамғидуқ

башда жанг кечганда Билга 31 ёшда эканлиги қайд этилади (қаранг: Х.28-29). Бу воқеа 715 йили бўлган эди. Айни битигининг 38-сатрида ўғузнинг қочиб табғачга қўшилгани ҳақида маълумот берилган. Битигда ёзилишича, бу кезде Билга хоқон 34 ёшда эди (718 йил) (Отуз артуқы төрт йашыма Оғуз тәзип Табғачқа кирти). Аёнки, Мағи Қўрғонда қиш ўтказилган ва кўкламда ўғузга қарши юриш бошланган воқеалар бундан аввалроқ рўй берган эди. Демак, С.Е. Малов нашрида бу воқеалар Билганинг 40 ёшида содир бўлган, дея тиклангани хато.

Яна бир далил. Кул тигин битигида ҳам Мағи Қўрғон қишлови ва ўғузларга қарши кураш воқеалари берилган. Унда ушбу ҳодисалар Кул тигин фаолиятига боғлаб берилган. Мана матннинг ўша қисми: Мағи Қорған қышлап йазынга Оғузғару сү ташықдымыз – Мағи Қўрғонда қишлаб, кўкламда Ўғуз томон лашкар билан чикдик (КТу.48). Муҳими, мазкур воқеалар тафсилоти битигда қарлуқ, сўнг изгил ва тўқуз ўғузлар билан бўлган жанглардан кейин берилган. Битигда қайд этилувича, бу жанглар кечган чоғда Кул тигин 31 яшар эди (Кул тигин бир қырқ йашайур әрти) (КТу.42). Бу сана 716 йилга тўғри келади.

Ушбу далилларга кўра Билга хоқон битигининг 31– сатридаги матнни [қырқ йашы]ма деб эмас, [отуз артуқы ики йашы]ма ёки [ики қырқ йашы]ма шаклида тиклангани маъқул. Шунда Мағи Қўрғон қишлови ва кўкламдаги жанг Билганинг 32 ёшида (716 йили) рўй бергани аён бўлади: [Отуз артуқы ики йашы]ма // [ики қырқ йашы]ма Мағи Қорған қышладукда йут болды, йазынга Оғуз тапа суладим – Ўттиз икки ёшимда Мағи Қўрғонда қишлаганимизда ют бўлди. Кўкламда Ўғуз томон лашкар тортдим (Х.31-32).

Тарих тафсилотида давом этамиз. Кул тигин улуг битигида 716 йилги ўғузларга қарши кураш ва унда Кул тигин кўрсатган жасорат таърифи билан тарихий баён охирлайди. Шундан кейин битигдан Кул тигинга аталган марсия (эпитафия) жой олган. Билга битигида эса бундан кейинги йилларнинг воқеалари ҳам берилган. Битигда ўғузлар билан кечган жанг ва ундан кейинги воқеалар шундай баён этилган. Билга қўшини ўғузлар билан бўлган курашда иккига бўлинди. Бир қисм лашкар йўлга чиққан, иккинчи қисм қалъада эди. Ўғузнинг чериги уч қисм

эди. Бири қалъага хужум қилди, бир қанот лашкари урушди. Ўғуз тўқуз татар билан йиғилиб келди. Ағуда икки бор катта жанг бўлди. Билга қўшини зафар қозонди. Тўқуз ўғуз халқи ерсувини ташлаб, Табғачга кетди. У ерда оти, донғи йўқ бўлди. Бу ерда эса Билга хоқон улуг мартабага етишди. Битигда бу хусусда Билга тилидан «Менга мартаба насиб бўлди» (манга кур болты) деб ёзилган (Х.36). Ушбу қайдда, чамаси, Билганинг тахтга чиқанлиги назарда тутилмоқда.

Шундан сўнг битигда Ўғуз, Татаби, Қарлуқ, Табғач, Қитанга уюштирилган жанглар, Билга хоқоннинг кўрсатган мардликлари ва қозонилган зафарлар хусусида сўз боради (қаранг: Х.37-41; Ха.1-9).

Иккинчи кўк турк хоқонлигининг энг ривожланган ва гуллаган даври Билга хоқон бўлиб тахтда турган кезларга тўғри келади. Билга 18 йилу 4 ой (716-734 йиллар ораси) хоқон бўлиб тахтда турди. Битигда «ўн тўққиз йил хоқон бўлиб турдим, давлатни тутиб турдим» (тоқуз йигирми йўл қаған олуртум, ал тутдум) деб қайд этилган бу хусусда (Ха.9). Бу пайтда хоқонлиқнинг маркази Ўтукан йиш эди: Түрүк қаған Ўтүкән йиш олурсар, алтә бунг йоқ (Турк хоқони Ўтукан йишда турса, элда ташвиш йўқ) (КТк.3); ал тутсық йир Ўтүкән йиш әрмиш (давлатни тутиб турадиган ер Ўтукан йиш экан) (КТк.4). Мамлакат сарҳади шарқда Шантунг чўлига, жанубда Тўқуз арсанга, ғарбда Темир қопиққа, шимолда Ер Байирқугача етди. Битигда бу ҳақда Билга тилидан шундай ёзилган: Шарққа Шантунг чўлигача лашкар тортдим, денгизга бир оз етмадим. Жанубга Тўқуз арсангача лашкар тортдим, Тупутга бир оз етмадим, ғарбга Йинчу ўғузни кечиб Темир қопиққача лашкар тортдим, шимолга Ер Байирқу еригача лашкар тортдим, шунча жойгача юриш қилдим (КТк.3-4).

Кўк турк хоқонлиқлари тарихининг муҳим даврлари (552-744 йиллар)

I. Биринчи кўк турк хоқонлиғи (552-581 йиллар).

II. Хоқонлиқнинг иккига бўлиниши:

1) Шарқий кўк турк хоқонлиғи (582-630 йиллар).

2) Ғарбий кўк турк хоқонлиғи (582-630 йиллар).

Манба: I ва II босқич учун умумий: Тўн.2; КТу.1-6; X.2-7; O.1.

III. Туркларнинг Табғачга қарамлик даври (630-681 йиллар).

Манба: Тўн.2-4; КТу.6-11; X.7-10; O.1-3.

VI. Иккинчи кўк турк хоқонлиғи (682-744 йиллар):

A. Элтаришнинг хоқонлиқ даври (682-692 йиллар).

Манба: Тўн. 4-19, 48-50, 54-56, 59, 61; КТу.11-16; X.10-14.

B. Бўғу (Қапған)нинг хоқонлиқ даври (692-716 йиллар).

Манба: Тўн.20-48, 50-51, 60-61; КТу.16-24; X.14-20.

B. Иналнинг хоқонлиқ даври (716 йил).

Г. Билганинг хоқонлиқ даври (716-734 йиллар).

Кўк турк хоқонлиқлари тарихининг муҳим воқеалари¹ (552-744 йиллар)

I. Биринчи кўк турк хоқонлиғи (552-581 йиллар).

Биринчи кўк турк хоқонлиғининг ташкил топиши. Буминнинг тахтга чиқиши (552 йил).

Тўн.2; КТу.1; X.3; O.1.

Шарқи Қадирқан йишдан ғарби Темир қолиққача бўлган ерларда қудратли салтанатнинг тикланиши.

КТу.2; X.3.

Турк хоқонининг ўлими. Йўғ маросими.

КТу.4; X.4-5.

II. Хоқонлиқнинг иккига бўлиниши:

1) Шарқий кўк турк хоқонлиғи (582-630 йиллар).

2) Ғарбий кўк турк хоқонлиғи (582-630 йиллар).

Турк давлатининг инқироzi.

КТу.4-6; X.5-7.

¹ Жанглар таърихи қайд этилганда хоқонлиқнинг қўшни эллар билан олиб борган курашлари назарда тутилди.

III. Туркларнинг Табгачга қарамлик даври (630-681 йиллар: 50 йил): ...Табгач қағанга кўрмис. Ағлиг йил исиг, кўчуг бирмис – Табгач хоқонга қарам бўлди. Эллик йил меҳнатини, кучини сарф қилибди (КТу.7-8).

Тўн.2-4; КТу.6-11; Х.7-10; О.1-3.

IV. Иккинчи кўк турк хоқонлиғи (682-744 йиллар).

Табгач ҳукмронлигига қарши озодлик ҳаракатларининг бошланиши.

Тўн.4; КТу.9-13; Х.8-11.

Иккинчи кўк турк хоқонлигининг ташкил топиши. Элтаришнинг хоқон бўлиб тахтга чиқиши (682 йил).

КТу.11-13; Х.10-11.

Чугай қуз ва Қорақумдан Ўтукан йишга кўчиши.

Тўн.15.

Инигак кўл ёнида ўғузлар билан бўлган жанг. Туркларнинг Ўтукан ерига ўрнашуви (687 йил).

Тўн.16-17.

Элтаришнинг вафот этиши. Бўғунинг хоқон бўлиб тахтга чиқиши (692 йил): [Қангым қаған] тўрт қазғанып уча бармыс. <...> Ол тўрудә үзә әчим қаған олурты – Отам хоқон ҳукмронликни эгаллаб вафот этган. Ўша ҳукумат тепасига амаким [яъни Бўғу] хоқон бўлиб ўтирди (КТу.16); Қаған учдукда өзүм сәкиз йашда қалгым – Хоқон ўлганда ўзим саккиз ёшда қолдим (Х.14).

КТу.16; Х.13-14.

Билганинг тардуш халқи устидан шад бўлиб кўтарилиши (698 йил): Тўрт йигирми йашымқа тардуш бодун үзә шад олуртым – (Мен-Билга) ўн тўрт ёшимда тардуш халқи тепасига шад бўлиб кўтарилдим (Х.15).

КТу.17; Х.15.

Шарққа Яшил ўғуз (Хуанхе дарёси), Шантунг текислигига қадар лашкар тортилди.

КТу.17-18; КТк.3; Х.15-16; Хб.2.

Тангутга қарши кураш (701 йил): Йәти йигирми йашыма Тангут тапа сүләдим – (Мен-Билга) ўн етти ёшимда Тангутга қўшин тортдим (Х.24).

Х.24.

Олти чуб сугдларига қарши кураш (702 йил): сакиз йигирми йашыма Алты чуб согдақ... тапа суладим – Ўн саккиз ёшимда олти чуб сугд эли томон лашкар тортдим (X.24-25).

X.24-25; КТу.31.

Табғач Ўнг Тутуқ билан Идар башда кечган жанг (702 йил).

КТу.32; X.25.

Басмил идикутга қарши кураш (704 йил).

X.25.

Табғач Чача Сангунга қарши кураш (706 йил): Аки отуз йашыма Табғач тапа суладим – (Мен-Билга) йигирма икки ёшимда Табғачга қўшин тортдим (X.25-26); Бир отуз йашынга Чача Сянгункә сунгүшдимиз – (Кул тигин) йигирма бир ёшида Чача Сангунга уруш қилдик (КТу.32).

КТу.32-33; X.25-26.

Ер Байирқули Улуғ Эргин билан Турги Ярғун қўлда кечган жанг (706 йил).

КТу.34.

Чик юртига қарши кураш. Ўрпанда кечган жанг (710 йил): Алты отуз йашыма чик бодун қырқыз бирлә йағы болты. Кәм кәчә Чик тапа суладим. Ўрпәнтә сунгүшдүм – (Мен-Билга) йигирма олти ёшимда Чик халқи қирқиз билан душман бўлди. Кам (дарёси)ни кечиб, Чик томон лашкар тортдим (X.26).

X.26.

Қирқиз (қирғиз)ларга қарши кураш (711 йил): Йәти отуз йашыма Қырқыз тапа суладим – (Мен-Билга) йигирма етти ёшимда Қирқиз томон лашкар тортдим (X.26).

Тўн.20-29; КТу.35-36; X.26-27.

Ўн ўқ ва тургашларга қарши кураш. Бўлучу жанги (711 йил); Ол йылқа Түргәс тапа Алтун йышығ аша Әртис өгүзүг кичә йорыдым. <...> Болучуда сунгүшдүмиз – Ўша йили [яъни 711 йили] Тургаш томон Олтун йишни ошиб, Эртиш дарёсини кечиб юриш қилдим. Бўлучуда жанг қилдик (X.27-28).

Тўн.29-43; КТу.36-38; X.27-28.

Сирдарёни кечиб Темир қопиққача уюштирилган кураш. Темир қопиқ сафари (711 йил).

Тўн.44-48; КТу.17-18,39; КТк.3-4; X.15-16; Хб.3.

Бешбалиқ сари кураш (714 йил): Отуз йашыма Бәсбалиқ тапа суладим – (Мен-Билга) ўттиз ёшимда Бешбалиқ томон кўшин торгдим (X.28).

X.28.

Қарлуқлар билан Тамғидуқ башда кечган жанг (715 йил): Отуз артуқы бир йашыма қарлуқ бодун бунгсыз әрүр барур әркәли йағы болды. Тамғидуқ башда сүнгүшдүм – (Мен-Билга) ўттиз бир ёшимда қарлуқ халқи бенихоя даража бегоналашиб кетгач, душман бўлди. Тамғидуқ бошда жанг қилдим (X.28-29); [Күл] тигин ол сүнгүшдә отуз йашайур әрти – Кул тигин ўша жангда ўттиз яшар эди (КТу.42).

КТу.41-42; X.28-29.

Аз халқи билан Қора кўлда кечган жанг (716 йил): Қара көлтә сүнгүшдимиз, Күл тигин бир қырқ йашайур әрти – Қора кўлда жанг қилдик. Кул тигин ўттиз бир яшар эди (КТу.42).

КТу.42-43.

Изгиллар билан кечган жанг (716 йил?).

КТу.43-44.

Тықуз ўғузлар билан кечган жанг (Тўғу, Қушлағақ, Чуш, Эзганги Қадазда бўлган жанглар).

КТу.44-48; X.29-31.

Ўғузларга қарши кураш (716 йилнинг кўклами): [ики қырқ йашы]ма Мағы қорған қышладуқда йут болды, йазынга Оғуз тапа суладим – (Мен-Билга) ўттиз икки ёшимда Мағи кўрғонда қишлаган йилимиз ют бўлди, кўкламда Ўғузга лашкар торгдим (X.31-32).

КТу.48-49; X.31-34.

Бўғу хоқон вафот этди (716 йил 22 июль).

Инал хоқон бўлиб тахтга чиқди (716 йил).

Билга (Мўгилан)нинг хоқон бўлиб тахтга ўрнашуви (716 йил). қаранг: X.34-36(?).

Ўғузнинг Табғачга қўшилиши (718 йил): Отуз артуқы төрт йашыма оғуз тәзип Табғачқа кирти – (Мен-Билга) ўттиз тўрт ёшимда ўғуз қочиб Табғачга қўшилди (X.38).

X.38.

Қитанга қарши кураш (722 йилнинг қиши): Отуз артуқы сәкиз йашыма қышын Қытан тапа сүләдим – (Мен-Билга) ўттиз саккиз ёшимда қишда Қитан томон лашкар торгдим (Ха.2).

Ха.2.

Татабига қарши кураш.

Ха.2-7.

Тунггар тоғда татаби билан бўлган жанг (734 йил?).

қаранг: X.7-9.

Кул тигин вафот этди (қўй йили (биринчи ойи)нинг 17 куни = 731 йил, 27 февраль): Кул тигин қонй йылқа йәти йигирмикә учды – Кул тигин қўй йилида, (биринчи ойнинг) ўн еттисида ўлди (КТу.54).

КТу.54.

Кул тигин хотирасига бағишланган йўғ маросими (қўй йили тўққизинчи ойнинг 27 куни = 731 йил, 1 ноябрь): Тоқузунч ай йәти отузқа йоғ әртүртимиз – Тўққизинчи ойнинг йигирма етти-сида йўғ маросимини ўтказдик (КТу.54).

КТу.54.

Билга хоқон вафот этди (ит йил ўнинчи ойнинг 26 куни = 734 йил, 25 ноябрь): Қанғым қаған ыт йыл онунч ай алты отузқа уча барды – Отам хоқон [яъни Билга] ит йили ўнинчи ойнинг йигирма олтисида вафот этди (Ха.10).

Ха.10.

Билга хоқон хотирасига бағишлаб ўтказилган йўғ маросими (Тўнғиз йил бешинчи ойнинг 27 куни = 735 йил, 22 июнь): Лағзын йыл бисинч ай йәти отузқа йоғ әртүртүм - Тўнғиз йили бешинчи ойнинг йигирма еттисида йўғ қилдирдим (X.10).

X.10.

III БЎЛИМ. МАТН ТУЗИЛИШИ

Кул тигин ва Билга хоқон битигларининг матний-қиёсий таҳлили

Тарихнавис ва адиб Йўллуғ тигин битган Кул тигин, Билга хоқон битиглари туркий матншуносликнинг шаклланиши, унинг тақомилини белгиловчи матнлардандир. Иккала ёднома тамоман мустақил асар бўлувига қарамай, битигларда акс этган воқеа-ҳодисалар, матн тузилишидаги ўхшашлик уларни ўзаро яқинлаштиради. Ҳатто Кул тигин кичик битигининг 1-11-сатрларидаги матн Билга хоқон кичик битигининг 1-8-сатрларида, Кул тигин улуғ битигининг 1-30-сатрларидаги матн Билга хоқон улуғ битигининг 2-24-сатрларида такрорланади. Бунинг каби хусусиятлар иккала битигни матний жиҳатдан қиёслаб ўрганишга асос бўлади. Қуйида мазкур битигларнинг матний хусусиятлари ҳақида фикр юритамиз.

1. Кул тигин ва Билга хоқон ёдномалари икки тилли (туркий ва хитойча) бўлиб, асосий туркий матн тош лавҳанинг юз томони, ён бағри, тарошланган қирраларида, хитойчаси эса орқа юзида.

Кул тигин мангутошидаги туркий битиг 71 қатор. Шундан 40 сатри тошнинг архар тасвири ишланган юз томонида (К). Тошнинг ўнг кўндаланг ёғига 13 сатр (Кb) ва чап ёнига яна 13 сатр (Ka), тарошланган қирраларига ва орқа томонига ҳам туркий ёзув битилган (К I-III; Кc). Тошнинг чап ёнидаги 13 сатрли матн (Ka) «кичик битиг», юз томонидаги 40 сатрли ва мазмунан унинг давоми бўлган тошнинг бошқа бир ёнидаги 13 сатрлиси (Кb) биргаликда «улуғ битиг» деб аталади.

Билга хоқон битиги 80 сатрдан иборат бўлиб, 41 қатори тошнинг юз томонига (X), икки ёнига 15 сатрдан 30 қатор (Xa, Xb), орқа тарафдаги хитойча ёзувли ёғига 7 сатр (Xc), 2 сатр тошнинг тарошланган икки қиррасига битилган (X I-II).

Битигларнинг муҳим хусусияти уларда матннинг катта бир қисми Билга хоқон тилидан сўзланади. Матнларнинг қиёсий таҳлили учун, биринчи галда, Билга хоқон ва муаллиф Йўллуғ тигин сўзларини айириб олмоқ керак. Аввал Кул тигин ёдгорлигини кўриб чиқамиз.

Матн мазмунига кўра Кул тигин асари кичиг битигда келтирилган Билга хоқоннинг бутун турк улусига, келажак авлодга мурожаати билан бошланади. Хоқоннинг бу мурожаати 11-сатрдаги аб ӱдкӱ корүгмӱ баглӱр гү йангылтачы-сыз (уй, дунӱгагина қарайдиган беклар, сиз гумроҳсиз) жумласи билан тугайди. Шундан кейинги жумладан то 13-сатр охиригача Йўллуғ тигин сўзларидир. Сабаби, матннинг бу бўлагида мангутошнинг ўрнатилуви ва уни Йўллуғ тигин битганлиги хусусида сўз боради. Худди шундай қайд Билга хоқон кичик битигининг якунида ҳам бор. Бироқ у матнда ўша бўлак Йўллуғ тигин сўзлари экани аниқ. Фикрга эътироз туғилмаслиги учун ҳар икки битигдаги монанд бўлакларни ўзбекча талқинида қиёслаб кўрайлик:

КТк.11-13

Мен мангутош... Табғач хоқонидан наққош келтирдим, нақшлатдим. Менинг сўзимни бузмади. Табғач хоқоннинг ички (саройдаги) наққошини юборди. Унга махсус зиѳратгоҳ яраттирдим. Ичи, ташига махсус нақш солдирдим, тош ўрнаттирдим, кўнгилдаги сўзларимни ул....(ўн ўқ авлоди)га, тотгача буни кўриб, билинг! Мангутош ўрнаттирдим. Бу сайргоҳ бўлғач, мақбара сайргоҳ ерда бўлса! Шундай сайргоҳ ерда мангутош ўрнатдим, (битиг) битидим. Уни кўриб шундай деб билинг: бу битиг битилгучининг жигари [яқин кишиси] Йўллуғ тигин.

Хб.14-15

...сўнг табғач хоқондан наққош келтирдим. Менинг сўзимни бузмади ... ички (саройдаги) наққошни юбориб, унга тошни, иморатни ясаттирдим. Ичини, ташини алоҳида нақшла (тдим)... Ўн ўқ ўғлига, тотига қадар буни кўриб, билинг: мангутош ўйдирдим, ѳздим. Бу ... тош иморатни ...

Асар тузилишига кўра кичик битиг унинг муқаддимасидир.

Асосий қисм улуг битигдаги Билга хоқоннинг Биринчи турк хоқонлигининг барпо этилиш тарихи ҳақидаги ҳикояси билан бошланади. Улуг битиг (К, Кб) бошдан-охир Билга хоқон сўзидан иборат. Тошнинг тарошланган қирраларидан биридаги сатр (К Ш) ҳам мазмунан улуг битигнинг якунига тушади.

Тошнинг орқа томонидаги икки сатрли туркий матнни (Кс) ҳам Билга хоқон сўзлари дейиш мумкин. Чунки, унда марҳумни

«иним Кул тигин» дея хотирланади. Тарошланган қирралардаги бошқа ёзувлар эса (К I-II) Йўллуғ тигин сўзларидир.

Англашиладики, Кул тигин битигида асосий матн унинг оғаси Билга тилидан сўзланмоқда. Муаллиф Йўллуғ тигин эса битигга ўз сўзларида мангутош тарихига оид айрим қайдларни киритган, холос.

Энди, юқоридаги каби тартибда, Йўллуғнинг бундан уч йил кейин ўз отаси Билга хоқон шарафига битган иккинчи асарини кўриб чиқамиз. Аввалги асарга қиёсан Билга хоқон битиги ҳам кичик битиг (Хb)дан бошланади. Матннинг ушбу бўлагини ҳам ёдноманинг муқаддимаси дейиш мумкин. Тошнинг кўндаланг ёғидаги 15 сатрли битиг ҳам Билга хоқоннинг Кул тигин кичик битигида келтирилган мурожаати билан бошланади. Лекин ушбу битигда хоқон сўзлари Кул тигин битигидагига қараганда ортиқ: унинг сўзлари 13-14-сатрлардаги «бу хоқонингдан, бу бекларингдан, ерингдан, сувингдан айрилмасанг, турк халқи, эзгулик кўражаксан, уйингга киражаксан, ғамсиз бўлажаксан» деган насиҳати билан тугайди. Шунинг давоми ва кейинги сатрга Йўллуғ тигин мангутошнинг ўрнатилиши ҳақидаги қайдни битган (бу сатрларни юқорида келтирган эдик).

Асосий қисм тошнинг юз томонидаги 41 сатрли матн билан бошланади. Бироқ матннинг ушбу қисми Кул тигин улуғ битигидан фарқли ҳолда хоқоннинг Тянгри-таг тянгри йаратмыш түрк Билга қаған сабым (Кўкдай тангри яратган турк Билга хоқон сўзим) унвонли ёрлиғи (билдиргулик) билан бошланган. Ушбу ёрлиқ матннинг 1-2-қаторларидадир. Сўнгра Билга хоқоннинг Кул тигин улуғ битигида баён этилган илк турк хоқонлиғининг ўрнатилишидан то ўз замонигача бўлган тарихи ҳақидаги ҳикояси тўла ҳолда келтирилади. Сўнг хоқон эл озодлиғи, давлатни мустаҳкамлаш йўлида кўрсатган қахрамонликларини сўзлайди. Хоқон сўзлари тошнинг бошқа бир ёнидаги 15 сатрли матн (Ха)да ҳам давом этади. У 10-сатрдаги «Туркимга, халқимга яхшилиқни ўшанча қозониб бердим» жумласи билан тугайди. Шундан сўнг битиг муаллифи Йўллуғ тигиннинг сўзлари бошланган. Эътиборга лойиқ ери шундаки, унинг давомида – 13-15-сатрларда «Тянгри-таг тянгри йаратмыш түрк Билга қаған сабым» унвони билан бошланувчи яна бир ёрлиқ

келтирилади. Муҳими шундаки, у Билга хоқоннинг эмас, Йўллуғ тигиннинг ёрлиғидир. Ушбу ёрликда унвондан кейинги жумла *қангым турк Билгä қаған олуртуқунта* (Отам турк Билга хоқон бўлиб турганда) дея бошланади. Яна матн орасида ҳам марҳум *қангым қаған* (отам хоқон) дея тилга олинган. Бу далиллар ёрликнинг Йўллуғга нисбат берилиши учун асос бўла олади. Унинг *...турк Билгä қаған сабым* унвони билан бошлангани эса Йўллуғ тигиннинг ўз отаси унвонидан фойдаланганини кўрсатади.

Мангутошнинг тарошланган қирраларидан биридаги сатрни (X II) мазмунан 41 сатрли улуғ битигининг давоми дейиш мумкин. Шундай тахмин қилинган чоғда у ҳам Билга хоқон сўзининг бир бўлаги бўлиб чиқади.

Тошнинг бошқа бир тарошланган қиррасидаги сатр (X I) ва хитойча ёзувли томондаги 7 қаторли туркча матн (Xc) эса Йўллуғ тигин тилидан сўзланади. Аввалгисида муаллиф мазкур битигни бир ою тўрт кунда ёзиб тугаллагани ҳақида маълумот беради, кейингисида эса отадан айрилиқ дардини изҳор этган (эпитафия).

Кўринадики, Билга хотирасига битилган матн ҳам аввалги ёдномадаги сингари хоқон ва муаллиф Йўллуғ тилидан ҳикоя қилинмоқда. Бироқ мазкур битигда муаллиф сўзи анча кенг. Яна бир жиҳати, Билга хоқон кичиг битигида хоқон сўзи аввалги битигдаги матн билан охирламайди; у яна давом этади. Демак, матннинг бу бўлаги (хоқон сўзи) иккинчи ёднома матнини битиш чоғида яна тўлдирилган.

Иккала ёдноманинг асосий қисми (улуғ битиглар)ни ёзишда ҳам ягона матн асос бўлиб хизмат қилган. Унда йўлбошчи Билга турк хоқонлиқлари тарихи, ўзининг тахтга чиқиши билан боғлиқ воқеаларни сўзлайди. Шунинг билан умумий матн тугаб, ҳар иккиси ўзича давом этади: Кул тигин битигида саркарданинг қаҳрамонликлари ҳикоя қилинади; матн сўнггида хоқон ўз инисининг вафотидан қайғу-аламини изҳор этади. Билга хоқон хотира ёзувида эса умумий матндан сўнг хоқоннинг ўз кечмиши баён этилган (Иккала битигининг умумий ва фарқли жиҳатларини иловадаги жадвалда яхши кузатиш мумкин).

II. Энди матний таҳлилимизнинг иккинчи босқичига ўтиб, Кул тигин, Билга хоқон ёдномаларининг муқаддима ва асосий қисмидан жой олган хоқон нутқини ўзаро қиёслаб чиқамиз.

Дарвоқе, иккала мангутош матни тўла сақланган эмас. Тош юзининг айрим жойлари нураб, матни ҳам шикастланган. Айниқса, Билга хоқон битиги кўп талафот еган. Шу боис, асарлар матнини узил-кесил тиклашнинг иложи йўқ. Бироқ, афзаллиги шундаки, бир матннинг шикастланган сатрлари баъзан иккинчи битигда сақланган; битигларнинг бири бошқасини тўлдиради.

Битигларда такрорланган матннинг ўзаро фарқлари тубандагича:

Айрим сўзлар имлоси иккинчи битигда ўзгариши мумкин. Бироқ бундай фарқлар кўк турк ёзувига хос хусусият бўлиб, фонологик ёки диалектал характер касб этмайди. Масалан:

Й(и)нчү өг(ү)з (КТк.3) - Йинчү өг(ү)з (Хб.3)-дарёнинг оти.

Баъзи сўзлар икки хил фонетик вариантда ҳам учрайди:

нй~й. йанйа (КТу.23)-йайа (Х.19)-суриб.

м~б. Кянгу тарман (КТу.21) - Кянгу тарбан (Х.18)-жой оти.

Бундай фонетик хусусият ўша кезларда иккала варианты аралаш қўлланганидан далолат беради: йанйа~йайа, Кянгу тарман~Кянгу тарбан.

Гапларнинг шакли ўзгариши мумкин:

КТк.1: сабымын түкәти әсидгил – сўзимни тугал эшитгин.

Хб.1: сабымын түкәти әсид – сўзимни тугал эшит.

КТу.10: түрүк бодун өлүрәйин – турк халқи(ни) ўлдирайин.

Х.9: түрүк бодуну өлүр(әйин) – турк халқини ўлдирайин.

КТу.11: Өгүм Илбилгә қатунуғ тәнгри төпүсинтә тутуп йөгәрү көтүрмис әринч – Онам Элбилга хотунни тангри мартабасида тутиб юқори кўтарган.

Х.10: Огүм Илбилгә қатунуғ тәнгри төпүсинтә тутуп йөгәрү көтүрти әринч – Онам Элбилга хотунни тангри мартабасида тутиб юқори кўтарди.

Баъзан бир сўз бошқаси билан алмашади:

КТу.7: Табғач бодунқа бағлик уры оғлын қул болты, силик қыз оғлын кунг болты – Табғач халқига бек бўладиган ўғил боласи билан қул бўлди, сулув қиз боласи билан чўри бўлди.

Х.7: Табгач бодунқа бәглик уры оғлың кул қылты, силик қыз оғлың кунг қылты – Табгач халқиға бек бұладиган ұғил боласини кул қилди, сулув қиз боласини чўри қилди.

Авалги матида *уры оғул, қыз оғул* сўзлари восита келишигида (ўғил боласи билан, қиз боласи билан), иккинчи битигида эса тушум келишигида (ўғил боласини, қиз боласини) қўлланган. Шунга мувофиқ равишда гапларнинг кесими ҳам ўзгармоқда (кул болты, кунг болты - кул. қилди, чўри қилди).

Айни ифоданинг матннинг бошқа бир ерида қўлланылувиға зытибор беринг: КТу.24: Бәглик уры оғлунг кул болты, силиг қыз оғлунг кунг болты билмәдук үчүн. Шу туришда мазкур жумла мазмунини англаш қийин: Бек бұладиган ұғил боланг кул бўлди, сулув қиз боланг чўри бўлди, билмаган(и) учун(?)

Иккинчи битигида эса мазмун ойдинлашади: Х.20: Бәглиг уры оғлунгын кул қылтығ, силиг ... қылтығ ол билмәдук әгин (билмәдукин?) үчүн – Бек бұладиган ұғил болангни кул қилганини, сулув (қиз болангни чўри) қилганини у билмагани учун.

Баъзан бир аффикс үрнида унинг бошқа варианты қўлланади:

КТу.25: өгүм қатунуғ көтүрмиш тәнгри

Х.21: өгүм қатунуғ көтүрүгмә тәнгри – онам маликани кўтарган тангри.

Ушбу мисолдаги *-миш, -гмә* қўшимчали сифатдошларнинг маъноси бир (көтүрмиш// көтүрүгмә).

Матнларда тасвирий ифода ўзгариши мумкин:

КТу.24: қанынг субча йүгүрти – қонинг сувдай оқди.

Х. 20: (қа)нын өгүзчә йүгүрти – қонинг дарёдай оқди.

Янада муҳими, айрим жумлалар иккинчи матнни тузиш жараёнида тахрир этилган. Қуйидаги мисолларни чоғиштиринг:

КТу.29: Тәнгри йарлықазу, қутум бар үчүн, үлүгүм бар үчүн өлтәчи бодунуғ тиргүру игит(т)им – Тангри ёрлақасин, бахтим бор учун, насибам бор учун ўлаётган халқни тирилтириб, оёққа қўйдим.

Х.23: Тәнгри йарлықадук үчүн, қутум < >, үлүгүм бар үчүн өлтәчи бодунуғ т(ирги)ру игит(т)им – Тангри ёрлақгани учун, бахтим, насибам бор учун ўлаётган халқни тирилтириб, оёққа қўйдим.

Ёки яна:

КТу.28: ...бармыш бодун < > öлү йитү, йадағын, йалангын йана калти – ...кетган халқ ўла-йита, яёв, яланғоч қайтиб келди.

Х.22: ..бармыш бодун [йадағын, йалангын] öлү йитү < > калти – ...кетган халқ яёв, яланғоч, ўла-йита келди.

Иккинчи битигда бодун сўзидан кейин нураган ҳарфлар ўрни бор. Матн мазмунидан келиб чиқиб, мазкур ўринда йадағын, йалангын сўзларини тиклаш мумкин. Шунда хоқон сўзи битилган матн иккинчи битигни битиш чоғида муаллиф томонидан таҳрир этилгани маълум бўлади.

Муллиф таҳририга яна бир мисол:

КТу.29: Йаланг бодунуғ тонлуғ < >, чығанй бодунуғ бай қылтым, аз бодунуғ öкүш қылтым – Яланг халқни тўнли, қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим.

Х.23-24: Йаланг бодунуғ тонлуғ қылтым, чығанй бодунуғ бай қылтым, аз бодунуғ öкүш қылтым – Яланг халқни тўнли қилдим, қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим.

Янада муҳими, муаллиф Йўллуғ тигин Билга хоқон матнини тузиш чоғида аввалги матнга янги жумлалар ҳам киритади, уни тўлдиради. Масалан:

КТу.21: Ол öдкә кул куллуғ болмыс,... ....< >. – У чоғда кул кулли бўлган, ... < >.

Х.18: Ол öдкә кул куллуғ < >, күнг күнлүг болмыш әрти. Иниси исин билмәз әрти, оғлы қангын билмәз әрти. – У чоғда кул кулли, чўри чўрили бўлган эди. Иниси оғасини билмас эди, ўғли отасини билмас эди.

Яна мисол: КТу.16 да Билга хоқон ўз отасининг вафоти ҳақида шундай эслайди: Қангым қағанқа башлайу Баз қағаныг балбал тикмис – Отам хоқон (гўри)га бошлаб Баз хоқоннинг балбали тикилди.

Х.14 да эса юқоридаги маълумотдан сўнг хоқон ўзининг ўша чоғда неча ёш эканлигини таъкидлайди: Қаған учдукда өзүм сәкиз йашда қалтым – Хоқон ўлганда ўзим саккиз ёшда қолдим.

Кейинги қайд аввалги битигда йўқ.

Яна чоғиштиринг:

КТу.26: Иним Кул тигин < > бирлә сөзләшдимиз – Иним Кул тигин билан сўзлашдик.

Х.21: .....игин ики шад, иним [Кү]л тигин (бир)лә сөзләшдимиз – [Кул т]игин(?) икки шад, иним Кул тигин билан сүзләшдик.

Кул тигин битигининг кейинги сатрида икки шад ҳам ёдга олинади. Лекин Билга хоқон битигида жумла қисқарган. Чоғиштиринг:

КТу.27: Иним Күл тигин бирлә, ики шад бирлә өлү йитү қазгантым – Иним Кул тигин билан, икки шад билан ўла-йита зафар қозондим.

Х.22: Иним Күл т... бирлә, < > өлү йитү қазгантым – Иним Кул тигин билан ўла-йита зафар қозондим.

Муаллиф асарда саркарда Кул тигин таърифини бош ўринга қўйиш мақсадида кейинги матнда икки шадни эсламаган кўринади.

Киёсий таҳлилдан англашиладики, Билга хоқон кичик битигининг 1-8-сатрлари ва улуғ битигининг 2-24-сатрлари КТк.1-11, КТу.1-30 нинг айнан такрори эмас. Йўллуғ тигин Билга ёдномаси матнини ёзишда муқаддима ва асосий қисмининг биринчи бўлими учун аввалги битиг матнидан фойдаланган. Бироқ энди у аввалги матни тахрир этиб, керакли ўринларини тўлдирган.

III. Кул тигин ёдномаси Билга хоқоннинг кўрсатмаси ва ташаббуси билан ўрнатилган. Ҳатто битиг матнини хоқоннинг ўзи ўгли Йўллуғга айтиб туриб ёздирган бўлуви ҳам эҳтимолдан холи эмас. Шу боис, матннинг асосий қисми хоқон тилидан сўзланади. Муаллиф Йўллуғ матн охиридаги айрим қайдларнигина ўз тилидан битган, холос. Билга хоқон ёдномасини эса отасининг ўлимидан кейин Йўллуғнинг ўзи ўрнатган. Шунинг учун унда муаллиф нутқи ҳам салмоқли. Ёдноманинг муқаддима ва асосий қисми аввалги битигдаги сингари хоқон тилидан ҳикоя қилинса, хотимасини муаллиф ўз тилидан баён этади.

Матнлар қиёсидан маълум бўладики, Кул тигин битигини ёзиш чоғида Йўллуғнинг қўлида хоқон кўрсатмаси билан битилган (хоқон айтиб туриб ёздирган?) матн бўлган. Кейинчалик, отасининг ўлимидан сўнг унинг шарафига битилган ёдномادا ҳам Йўллуғ ўша матндан фойдаланган. Унинг керакли бўлагини олиб, кейинги битигга ҳам киритган. Ҳар икки битигининг муқаддимаси ва асосий қисмининг илк бўлими (фасли) учун ягона

матн асос бўлган. Бироқ кейинги битигга киритилган қисм аввалги матннинг айнан қайтариғи эмас. Кейингиси хоқон сўзларининг асар муаллифи Йўллуғ томонидан қайта ишланган, таҳрир этилган, тўлдирилган вариантдир.

Иккала ёдномма Билга хоқоннинг бутун турк улусига, авлодларга мурожаати билан бошланади. Сўнгра хоқон тасарруфидаги ерларнинг кенглиги, Билга хоқоннинг турк элини душмандан озод этиб, давлатни мустаҳкамлагани ҳақида билдиргулик айтилади (хоқоннинг куч-қудрати ҳақида маълумот бериш тарихий-эпиграфик матнлар учун хос хусусият бўлган). Турк беқлари ва халқига хитоб қилиб, ушбу битигда хоқоннинг даъвати ёзилганлиги таъкидланади. Бироқ Билга битигда хоқоннинг сўзлари шунинг билан тугамайди. У битигнинг 13-14-сатрларида ҳам давом этади. Унда хоқоннинг элга қилган яхшиликлари баён этилиб, элга насиҳат айтилади. Бундан англашиладики, кейинги битигни ёзиш чоғида муаллиф хоқон сўзларини тўлдирган ёки хоқон сўзлари битилган матннинг бошқа бир вариантдан фойдаланган.

Билга хоқон ёдномасининг асосий қисми (улуғ битиг) Кул тигин битигидан фарқли ҳолда хоқоннинг Тянгри-таг тянгри йаратмыш түрүк Билгә қаған сабым (Кўкдай тангри яратган турк Билга хоқон сўзим) унвоили ёрлиги (билдиргулик) билан бошланган (1-2-сатрлар). Сўнгра иккала битигда Билга хоқоннинг Биринчи турк хоқонлигининг ўрнатилишидан то ўз замонасигача бўлган тарихи ҳикоя қилинади. Асосий бўлимларнинг иккинчи фаслидан бошлаб ҳар икки асар мустақил ҳолда давом этади: Кул тигин битигида сарқарданинг жасоратлари, оғанинг марҳум инисига эҳтироми; кейинги битигда эса Билга хоқоннинг эл бирлиги, давлатни мустаҳкамлаш йўлида кўрсатган фаолиятлари баён этилади.

Эътиборга лойиқ ери шундаки, Билга хоқон битигининг асар муаллифи тилидан келтирилган хотима қисмидан «Тянгри-таг тянгри йаратмыш түрүк Билгә қаған сабым» унвоили яна бир ёрлиқ жой олган. У Йўллуғ тигиннинг ёрлиғидир. Чамаси, Йўллуғ тигин матннинг ижтимоий-сиёсий таъсирини назарда тутиб, ўз ёрлиғида ҳам хоқон унвонидан (түрүк Билгә қаған сабым) фойдаланган.

Тарихнавис ва адиб Йўллуғ тигин асарларининг матний-қиёсий таҳлили кўк турк муҳотида матн тузиш принциплари пухта ишлангани, туркий матншуносликнинг илмий осослари шаклланганидан далолат беради.

Кул тигин, Билга хоқон битигларидан ўрин олган хоқон сўзининг бошлама (унвон)лари

Кул тигин ва Билга хоқон битигларидан ўрин олган хоқон сўзи муайян қолипчи бошлама (унвон)га эга. Улар икки хил. Биринчиси иккала битигда ҳам бор. Хоқон сўзи ана шу унвон (формула) билан бошланади.

Иккинчиси фақат Билга хоқон битигида келтирилган бўлиб, икки ўринда такрорланади. Қуйида битигларда кечган айни бошлама унвонларни кўриб чиқамиз.

1. Кул тигин ва Билга хоқон битигларининг муқаддимаси шундай бошланган: Т'НГР'ИТ'Г: Т'НГР'ИД'А: БУЛМШ: Т'УР'К: Б'ИЛ'ГА: ҚҲН: БУӨД'КА (Билга хоқон битигида Б'ӨД'КА): ОЛРТМ. Кул тигин битигининг мавжуд нашрларида хоқон сўзининг ушбу бошламасини *Тангри-таг тангридә болмыш турк (түрк) Билгә қаған бу өдкә олуртум* шаклида транскрипцияга ўгирадилар. Талқини эса нашрларда биров фарқланади. Жумладан, С.Е. Малов бунини русчага «Небоподобный, неборождённый («на небе» или «из неба возникший») тюркский каган» я нинче сел (на царство) деб таржима қилган (Малов 1951,53). Т'НГР'ИД'А БУЛМС' бирикмаси *әл әтмис* билан уюшиқ бўлак ҳолида Мўюн-чўр мангутошининг бошламасида ҳам хоқон нисбаси (алқаби) бўлиб келади. Бу ўринда С.Е. Малов уни «кўкдан ўрнатилган» («небом поставленный») деб таржима қилган (Малов 1959,30,34,38). Кул тигин битигининг Тошкент нашрида қайд этилган бошламанинг мазмуни қуйидаги талқинга эга: «Тангридай (~фалакдай) тангридан бўлмиш турк Билга хоқон бу дунёга келдим» (Абдурахмонов, Рустамов 1982,89; шунингдек, 91-бетдаги 4-5-изоҳларга ҳам қаранг). Ғ. Айдаров талқинида: «Тангридай тангридан бўлган турк билга хоқон бу чоғда ўтирдим» (Айдаров 1990,53). А.Б. Эржиласун ушбу бошламани «Тангри каби кўкда бўлмиш Турк Билга хоқон» (Tanrı gibi gökte olmuş Türk Bilge Kağan), бошламадаги

Т'НГР'ИД'А: БУЛМШ биркмасини «кўқдан инган» (gökten inmiş) деб талқин қилади (Ercilasun 1995,6-7).

Энди бошлама матнини бир бошдан кўриб чиқайлик. Матнда биринчи қўш нуқтагача бўлган ораликдаги харф бирикмалари *тāнгри-тāг* ўқилади. Навбатдаги сўз *тāнгридā* бўлиб, у чиқиш келишигидадир («тангридан» деган маънони беради). Ундан кейинги БУЛМШ ни нашрларда *болмыш* деб ўқиганлар. Бироқ, шундай ўқилган тақдирда мазмунда гализлик содир бўлади. Эътибор беринг: Тāнгри-тāг тāнгридā болмыш турк (түрк) Билгā қаган – «Тангридай (~фалақдай) тангридан бўлмиш турк Билга хоқон» (!) Бошлама бундай талқин қилинганда Билга хоқон ўзини «тангридан бўлган, яралган» деб таърифламоқда. Бунга қўшилиш қийин.

Шу ўринда муҳим бир фактга мурожаат этайлик. Билга хоқон битигининг асосий қисми (улуғ битиг)да кечган хоқон сўзи Тāнгри-тāг тāнгри йаратмыш турк Билгā қаган сабым (Кўқдай (улуғвор) тангри яратган турк Билга хоқон сўзим) деб бошланган (X.1). Ушбу бошлама – формулада хоқон ўзини «тангридан бўлган» деб эмас, «тангри яратган» (тāнгри йаратмыш) деб атамоқда. Ёки Кул тигин битигида хоқон ўз кечмишини «Тангри ёрлақагани учун, истеъдодим, бахтим бор учун хоқон бўлиб (тахтга) ўтирдим» (Тāнгри йарлықадуқын үчүн, өзүм, қутум бар үчүн қаган олуртум) деб хотирлайди (КТк.9). Келтирилган мисоллар назарда тутилганда Кул тигин, Билга хоқон битиглари муқаддималаридаги илк бирикманинг «тангридан бўлган, тангридан яралган» (тāнгридā болмыш) деб талқин қилинуви тўғри эмас.

Мабодо, битигдаги БУЛМШ ни *булмуш* деб ўқилса, мазмун ойдинлашади. У икки морфемага ажралади: *бул-муш*. Қадимги туркий тилда *бул* – «эришмоқ, етишмоқ, топмоқ» маъноларини англатган. Ҳарқалай, ушбу сўзни ўтган замон сифатдоши (*булмуш*) шаклида ўқиган маъқул. Буни Мўюн-чўр битиги бошламасида ушбу бирикманинг *āl āтмиш* билан уюшиқ бўлак ҳолида келганлиги ҳам тасдиқлайди.

Айни чоғда расмий ҳужжатларга мурожаат этамиз. Султон Абу Саиднинг 1468 йили уйгур ва араб хатида битилган ва-сиқасида унвон, адресат (*inscriptio*) ва салом (*salutatio*) дан сўнг матннинг асосий бўлими шундай бошланади: Тāнгри инайаты

булуп Сахиб қиран Тэмүр-бэг тамам мамаликни мусаххар қылып йүргәндә (Kurat 1940,121). Мазкур жумладаги Тәнгри инайаты булуп – «тангридан иноят етиб, тангрининг инояти билан» маъносини беради. Ёки Олтин Ўрда хони Улуғ Муҳаммаднинг 1428 йили подшоҳ Муродга йўллаган мактубининг бошламаси шундай: Ҳақ та’ала инайатийлә Муҳаммад пайғамбар мо’жизатийлә Муҳаммаддын ғазии Мурадқа салам (ўша китоб, 8-9). Ёки Маҳмудхоннинг Фотиҳ Султон Маҳмудга йўллаган битиги бошламасидаги даъват (*invocatio*) арабий жумла ҳолида берилган; битиги Ҳу (яъни Аллоҳ)дан кейин Билқувват-ил-Аҳадийа ва билмо’жизат-ил Муҳаммадийа вал бурҳанийят-ил мададийа (Тангрининг қуввати ва Муҳаммаднинг муъжизоти ила ва Бурҳон мадади ила) деб бошланган (ўша китоб,38-39). Шунингдек, айна битигнинг адресати (*inscriptio*)да Аллоҳнинг инояти таъкидланади: Сарвар-и салатин баинайат-и рабб-ул’аламин Султан-и ‘азам Муҳаммад ғазига (Тангри инояти билан султонларнинг буюги бўлган Султон аъзам Муҳаммад Ғозийга) (ўша ерда).

Мисоллардан англашиладики, расмий ҳужжатлар бошламасида (унвонида, даъват қисми, *invocatio* да), таомилга кўра, Тангрининг инояти, куч-қудрати алоҳида қайд этилган. Айна анъана қадимги туркий ҳужжатчилигида ҳам мавжуд эди дейиш мумкин. Ўрта аср ҳужжатчилигида кенг қўлланган ҳужжатларга хос бўлган анъаналар қадимги битиглардан ўз тараққиётини бошлаган дея оламиз. Шунга биноан, Кул тигин, Билга хоқон битигларидан ўрин олган хоқон сўзи бошламаси (унвони)да ҳам хоқоннинг Тангри инояти билан тахтга ўтирганлиги қайд этилган.

Шу ўринда яна бир муҳим мисол келтирмоқчиман. Тарихчи олим, профессор М. Исҳоқов бир суҳбатда менинг юқоридаги фикримни тасдиқлаб, муҳим бир мисолни илова қилди. Унинг таъкидича, Кирмоншоҳ шаҳри яқинидаги Бехистун қоя тошидаги битиги шундай бошланади: «Мен Дарайавауш, подшолар подшоси, Форс подшоси, мамлакатлар (Эрону Анэрон) подшоси, Виштаспнинг ўғли, Аршаманинг набираси, Хахамануша авлодиман...

Менинг, Дарайавахш сўзим. Менинг аждодларимдан саккиз (киши) подшо бўлган, мен - тўққизинчи. Биз - авлоднинг икки тармоғидан тўққиз подшодирмиз.

Мен, Дарайавахш подшо, дедим (сўзим): Ахура Mazda иродаси (хоҳиши) билан мен подшоман. Ахура Mazda менга подшолик берди. Менинг Дарайавахш сўзим: мана мен подшолик қилган вақтимда нима ишлар қилдим...»

Этибор берилса, матнда Дарайавахшнинг Ахура Mazda иродаси билан подшо бўлганлиги таъкидланмоқда. М. Исҳоқовнинг яна қайд этувича, Ксеркс ва бошқа подшолар ёзуви ҳам анъанага кўра шундай формула билан бошланади.

Демак, Кул тигин, Билга хоқон битиглари бошламасини Ўрта ва Марказий Осиё халқлари тарихнавислигида узоқ давом этган тарихий-маданий муносабатлар таъсирида шаклланган дейиш мумкин.

Таҳлилда давом этамиз. Матндаги БУЎД'КА (ўқилиши бу ѳдкә) Билга хоқон битигида Б'ЎД'КА шаклидадир. Кейинги битигдаги шаклини *бѳдкә* деб ўқиш мумкин. *Бѳд* – қадимги туркийда «тахт» маъносини англатган (ДТС,116). Қиёсланг: *бѳдкә* кўругмә бәгләр – тахтга кўз тиккан беклар (КТк.11). Кейинги битигга қиёсан Кул тигин битигидаги БУЎД' (бу ѳд)ни ҳам «тахт» деб талқин қилган маъкул. Агар *бу ѳд* даги *ѳд* ни «дунё; вақт» деб талқин қилингудек бўлса, маъно ғализлашади. Чунки у *олуртум* (ўтирдим) феъл-кесимга боғланган. Бунинг билан хоқон бу дунёга келганини эмас, Тангрининг инояти билан тахтга ўтирганлигини билдирмоқда. Шунинг учун С.Е. Малов бунини «тахтга чиқдим» («сел (на царство)» ёки «воссел (на престоле)») деб таржима қилганида, менимча, ҳақлидир (Малов 1951,33; шунингдек, 404-бетдаги *олур* – сўзининг изоҳига қаранг). Зеро матнда *олур* – феъли мунтазам равишда «тахтга ўтирмоқ» маъносида қўлланган. Қиёсланг: қаған олуртум – хоқон бўлиб тахтга ўтирдим (КТк. 9). Ёки қангым турк Билга қаған олуртуқинта – отам турк Билга хоқон (бўлиб) ўтирганда (Ха. 13). Одатда, расмий матнлар муқаддамасида хон ўзининг тахтга ўтирганлигини маълум қилиб, сўнг эл-улусга ёрлиқ берган. Бунга мисол сифатида «Ўғузнома» достонида

Ўғузхоннинг ўз ёрлиғида тахтга чиққанлигини маълум қилиб, сўнг халққа мурожаат этганини эслаш кифоя.

Юқоридагилардан келиб чиқиб, битигларда келтирилган хоқон мурожаатининг бошламасини шундай талқин қилиш мумкин: Тянгри-таг тянгридә булмуш түрк (түрк) Билгә қаған бу өдкә (~бөдкә) олуртум. Бунинг мазмуни: «Кўкдай (улуғвор) Тангридан иноят топган [яъни Тангрининг иноятига эришган/Тангрининг инояти билан] турк Билга хоқон тахтга ўтирдим.

Шунга қиёсан, *тянгридә булмуш* алқаби келган Мўюн-чўр мангу тоши бошламасини тубандагича тушуниш мумкин: Тянгридә булмуш, әл әтмиш Билгә қаған, б(ән)... (Тангридан иноят топган [Тангрининг иноятига эришган], эл этган Билга хоқон, мен... (Малов 1959,30,34).

Мазкур ибора тариат обидасида икки бор қўлланган. Биринчиси матн муқаддасида қуйидаги жумлада келган: Тянгридә булмуш, әл атмиш Билгә қаған, Әлбилгә қатун қаған атығ, қатун атығ атанып... (Тангридан иноят топган, эл этган Билга хоқон, Элбилга хотун хоқон отини, хотун отини олиб...) (нашрига қаранг: Айдаров 1990,170-181).

Ушбу жумла асар хотимасида ҳам бироз ўзга шаклда так-рорланади (29-30-сатрлар): Қара бодун торйан қаған атады, тянгридә булмуш, әл әтмиш Билгә қаған атады, Әлбилгә қатун атады, қаған атанып, қатун атанып... – (Уни) бутун халқ Тўрян хоқони деб атади, Тангрининг иноятига эришган, эл этган Билга хоқон деб атади, Эл билга хотун деб атади, (улар) хоқон унвонини олиб, хотун отини олиб...).

II. Энди фақат Билга хоқон битигида келган, матнда икки бор учрайдиган бошлама хусусида.

Билга хоқон улуғ битиги *Тянгри-таг тянгри йаратмыш түрк Билгә қаған сабым* унвони билан бошланади. Айни қолипдаги бошламаларни давлатчилигимиз тарихида хон ва бекларнинг туркий тилда битилган мактубларида, ўрга асрларнинг ёрликларида ҳам учратамиз. Масалан, X асрда хитойчадан туркийга таржима қилинган «Сюань-цзан кечмиши» асарида бир-неча ўринда роҳиб Сюань-цзаннинг мактуби берилган. Муҳими, ушбу мактубларнинг бари *Тойин хунтсо сабым* (Роҳиб Сюань-цзан сўзим) деб бошланган (матнига қаранг: Тугушева 1991, IV

32,9-10;V 78,22-23;VI 22,10-11). Айни қолипли бошлама, айниқса, ўрта асрларнинг туркий ёрлиқларида кўп учрайди. Жумладан, Олтин Ўрда хони Тўхтамишнинг 1393 йили поляк қироли Ягайлига йўллаган уйғур ёзувли ёрлиғи *Тохтамыш сўзүм Йагайлага*, хон Темур Қутлуғнинг 1397 йили битилган ёрлиғи *Тэмүр Қутлуғ сөзүм* деб бошланади (Содиқов 1997,85-86). Хужжатшунослик (дипломатика)да ёрлиқларнинг бундай бошламасини «преамбула», «начальный протокол» деб юритадилар. Исом дунёси матншунослигида эса тарихий хужжатларнинг бу шаклга кирган бошламасини «унвон» ҳам дейишган.

Билга хоқон битигидаги *Тәнгри-тәг тәнгри йаратмыш түрк Билгә қаған сабым* ҳам айни вазифада келган бўлиб, хоқоннинг эл-улусга ёрлигининг унвони (преамбуласи)дир. Ушбу бошлама унвон уч компонентдан тузилган: биринчиси Яратганнинг эътирофи (*Тәнгри-тәг тәнгри йаратмыш*), иккинчиси – хоқоннинг оти ва даражаси (*түрк Билгә қаған*), учинчиси эса *саб* («сўз»)нинг хоқонга қарашлилигини англатувчи бўлак (*сабым*).

Биринчи қисмга кирувчи *тәнгри-тәг* (кўкдай) сўзи *тәнгри* (Яратган)нинг сифати бўлиб, унинг кўкдай улуғворлигига ишорадир. Иккинчи қисмда *Билгә* исмидан аввал қўлланган *түрк* сўзи улуғ шахс, қудратли ҳукмдорнинг нисбаси (сифати)дир. У «кучли; қудратли, жасур; тузувчи» маъноларини билдиради. Шунга биноан, иккинчи қисмни ташкил этган бирикма маъносини «қудратли Билга хоқон» деб тушунмоқ керак. *Түрк* сифати бошқа машҳур хоқонлар исмига ҳам қўшиб айтилган. Масалан, Элтариш хоқон инисининг исми манбаларда *түрк Бөгү қаған* шаклида қайд этилган. Ҳукмдор исмининг нисбаси билан қўшиб ёзиш расмий хужжатчиликнинг услубий талаби эди.

Ўрта асрларда битилган туркий ёрлиқларнинг бошламасида ҳам баъзан ёрлиқ берувчи ҳукмдор (intitulatio)нинг даражаси, унвони, нисбаси қўшиб ёзилган. Масалан, Шоҳруҳ Мирзонинг 1422 йили Исмоил исмли шахсга берган уйғур ёзувли нишони *Шаҳруҳ баҳадур сөзүм* унвони билан бошланади. Ушбу унвондаги *баҳадур* сўзи олий табақа вакилларига берилувчи нисбани билдиради. Ёки 1469 йили Андижонда битилган Умар Шайх Мирзо нишонининг бошламаси *Султан ‘Умар Шайх баҳадур сөзүм* шаклидадир (ўша китоб,87-88). Қиёс учун яна туркий ёр-

ликлар бошламасида қўлланган *Абу-л-музаффар, Абу-л-гази* каби нисбаларни эслаш кифоя.

Билга хоқон унвонидаги *сабым* «менинг сўзим» дегани эмас, балки «менинг мурожаатим, менинг ёрлигим» маъносини билдиради. Туркий тилнинг кейинги босқичида *саб* (~*saw*) сўзи истеъмолдан чиқиб, унинг ўрнида *сöz* калимаси қўллана бошлади. Энди расмий ҳужжатлар бошламасида ҳам қадимги *саб* (~*saw*) ўрнини *сöz* эгаллади. Бу ҳам тарихий анъанага мувофиқ «буйруқ, фармон, ёрлик» маъноларини берди.

Юқоридагилар асосида Билга хоқон улуғ битиги бошламасини шундай талқин қилиш мумкин: «Кўкдай (улуғвор) Тангри яратган қудратли Билга хоқон сўзим». Билга хоқон ана шу унвон билан халққа, авлодларга мурожаат қилади. Айти бошламада барча компонентларнинг тўла-тўқис, лўнда, ихчам ҳолда муайян қолипга жойлашганлиги кўк турк ҳужжатчилигида расмий ҳужжат унвонларининг услуб жиҳатдан анчайин такомиллашганидан далолат беради. Ўрта аср ёрлиқлари унвонларининг қолипи ўз асосларини қадимги турк давридан бошлаган дейишга тўла асос бор. Туркий унвонлар қолипи кўк турк хоқонлиқлари даврида шаклланиб, даврлар оша ёзма тил (битиг сöz) услублари билан баробар такомиллашиб келган.

Бехистун битигида ҳам айти қолипли формуланинг («Менинг Дарайавауш сўзим») мавжудлиги узоқ давом этган тарихий-маданий алоқаларнинг умумийлигидан далолат беради.

Муҳими шундаки, Билга хоқон битигининг хотима қисмида *Тангри-тағ тангри йаратмыш турк Билга қаган сабым* унвонли яна бир ёрлик келтирилади (Ха. 13-15). Лекин у Билга хоқоннинг эмас, балки битиг муаллифи Йўллуғ тигиннинг ёрлигидир. Англашиладики, Йўллуғ тигин отасининг ўлимидан кейин ўзи битган ёрлигида ҳам унинг унвонидан фойдаланган. Бунинг билан у матннинг ижтимоий-сиёсий таъсирини назарда тутган кўринади.

Матнларнинг ёзув ва имло хусусиятлари

Кул тигин ва Билга хоқон битиглари саводли битилган. Қолаверса, мазкур матнларнинг имло хусусиятларини кўк турк даври адабий тили имлосининг мезони сифатида қараш мумкин.

Ҳарфлар тизими ва имлода қатъий тартиб мавжуд. Енисей ёки талас ёдгорликларигагина мансуб айрим ҳарфлар урхун битигларида учрамайди.

Алифбо тизимидаги ҳарфлар 37 та. Сўз, сўз бирикмаси ва гапларни чегаралаш учун қўшалок нуқта (:) қўлланилган.

Унлилар ёзувда 4 ҳарф билан ифодаланади. Ҳозирги ўзбек тилида [э] билан қўлланаётган туркий сўзлар битигларда <ä> ёки <и> ҳарфи билан ёзилган. Ёзувда махсус белги йўқлиги учун ана шу ҳарфлардан фойдаланилган кўринади (бу хусусда қаранг: Садыков 1992,19-22).

Муҳим хусусиятлардан бири, <a/ä> ҳарфи сўз боши, ундошлар ўртасида ҳар қачон ёзилмайди, лекин ўқилади.

Ундошларни ифодаловчи ҳарфларни уч гуруҳга тақсимлаш мумкин. Биринчи гуруҳ ҳарфлар ундошларнинг қалин ва ингичка эш (вариант)ларини фарқлашга хизмат қилади. Буни шундай тушунмоқ керак. Масалан, бол – (быть) сўзи тил орқа қаттиқ [о] билан талаффуз этилган. Шунга мувофиқ ҳолда унга ёндош келган [б], [л] ундошлари ҳам йўғон талаффуз этилади. Бёл – (делить) сўзидаги [ө] олд қатор, юмшоқ унлидир. Бу унлининг ўз ёнидаги ундошга ҳам таъсири бор. Унинг таъсирида [б], [л] ҳам ингичка талаффуз этилади. Алифбода ҳам туркийнинг ана шу фонологик хусусиятига мувофиқ равишда [б], [л] ундошларининг йўғон ва ингичка вариантлари учун айри-айри ҳарфлар (б-б', л-л') мавжуд.

Ёки «уй» маъносидаги *яб* сўзи биргина <б'> билан ёзилади. Мазкур ҳарфнинг ингичка эканлигини назарда тутиб, талаффузда олдига [я] орттирилади ва *яб* деб ўқилади. *Аб* (ов) сўзи эса йўғон <б> билан ёзилган. Уни ўқиганда мазкур ундошнинг йўғонлигини инобатга олиб, орқа қатор [а] кўшилади (*аб*). Шу тартибда алифбода *б, д, ғ(г), й, қ(к), л, н, р, с, т* ундошларининг йўғон ва ингичка эшлари ёзувда мунтазам равишда фарқланади.

Баъзи ҳолларда *й, н, с* ундошларининг йўғон вариантлари ингичка вариант ҳарфлари (й', н', с') билан ҳам ёзилиши мумкин.

Бир гуруҳ товушларнинг йўғон ва ингичка вариантлари ёзувда фарқланмайди. Иккаласи бир ҳарф билан ёзилаверади. Булар: <ч>, <м>, <н(нй)>, <нг>, <п>; <ш>, <з>. Лекин улар ўзак-негизнинг табиатига қараб икки хил ўқилаверган.

Алифбодаги айрим белгилар ёнма-ён қўлланадиган ундошларни ҳам билдиради: <лт>, <нт>, <нч>. Бу ҳарфларни тасаввур қилиш учун кирилл хатидаги <ё>, <ю>, <я>, <е> ни эслаш кифоя. Фарқи: кириллдаги бу тўрт ҳарф ундош-унли бирлигини билдирса (й+о, й+у, й+а, й+э), урхун битигларидаги ҳарфлар ундош+ундош ёнма-ёнлигини англатади (л+т, н+т, н+ч): *болты* (бўлди), *қылынтуқда* (яралганда), *тёртүнч* (тўртинчи). Таъкидлаш жоиз, матнларда <лт>, <нт> шаклли сўзлар алоҳида ҳарфлар (<л>=<т>) билан ҳам ёзилаверган.

Ёзувнинг хос хусусиятларидан яна бири *-ақ/қа-* бирикмали бўғинларда (*қангым*-отам, *йаблақ*-ёмон сўзларидаги каби) муайян <қ> ҳарфи қўлланилса, *-оқ*, *-уқ/қо-*, *қу-* бирикмали бўғинларда (*қол*-бутунлай, *қонй*-қўй, *ыдуқ*- муқаддас сўзларидаги каби) бошқа бир <қ>; *-ық/қы-* бирикмали бўғинларда эса (*қырқыз*-қирғиз, *балық*-шаҳар сўзларидаги каби) ўзга <қ> қўлланади. <К> фонемасининг ифодаланишида ҳам ана шундай тақсимланиш бор. Лекин унда изчиллик йўқ: муайян ҳарф лабланган унлилар билан ҳам, лабланмаган унлилар билан ҳам қўллануви мумкин. Англашиладики, бошлаб <к> нинг ифодасида ҳам юқоридаги каби қонуният амал қилган, кейинчалик ҳарфларнинг вазифасида ўзгариш содир бўлган.

Кўк турк алифбосидаги <нй> ҳам эътиборга лойиқ. Ушбу ҳарф, масалан, шундай сўзларда келади: *қонй*-қўй (КТу.54), *қыганй*-улуснинг оти (КТу.14). Муҳими шундаки, <нй> билан ёзилган сўз бошқа бир сатрда икки ҳарф – <н>+<й> билан ҳам ёзилган. Жумладан, *Тонйуқуқ* исми Тўнюқуқ битигида бир ҳарф (<нй>), Билга хоқон ёдгорлигида эса икки ҳарф (<н>+<й>) билан ёзилган. Урхун битигларида <нй> ёки <н>+<й> билан қўлланган сўзлар кейинги давр матнларида <н> ёки <й> га ўзгаради: *қонй-қон~қой*, *чыганй-чыгай* каби.

Араб ёзувли матнларда сўз ўртаси ва охирида *ف / ف* билан ифодаланган [w] ундоши ўрнида урхун битигларида <б> ёзилган. Муҳими, ушбу ёдгорликлар билан олдинма-кетин яратилган уйғур ёзувли ёдгорликларда [w] учун махсус ҳарф бор. Уйғур ва араб ёзувли матнларни назарда тутиб, урхун матнларидаги <б> ҳарфи, ўрни билан, [w]ни ҳам англатган деган мулоҳазани билдириш мумкин.

Матнлардаги <д> <д'> нинг функцияси ҳам кенгроқ бўлган кўринади.

Бунинг каби белгилари ёзувнинг (айрим олимлар чамалаётганидек Биринчи ё Иккинчи турк хоқонлиги муҳитида) бир пайтда эмас, балки узоқ асрлар давомида, туркийнинг фонетик-фонологик қонуниятларига боғлиқ ҳолда шаклланиб, тараққий этиб келганидан далолат беради.

IV БҮЛІМ. МАТНЛАР

[БИЛГА ХОҶОН МУРОЖААТИ]: ҚИЁСИЙ МАТН

КТк.1-11

Хб.1-8, 9-14

К.1. Тянгри—тәг тянгридә булмуш түрүк Билгә қаған бу өдкә

Х.1. *Тянгри—тәг тянгридә булмуш түрүк Билгә қаған бөдкә*

олуртум. Сабымын түкәти әсидгил: улайу ин[и] йәгүнүм, оғланым,
олуртум. Сабымын түкәти әсид: улайу ин[и] йәгүнүм, оғланым,

бирики, оғушум, бодунум, бирйә шадапыт бәгләр, йырийә тарқат,
бирики, оғушум, ...

буйруқ бәгләр, отуз .... 2. тоқуз оғуз бәгләри, бодуны, бу сабымы
.....

әдгүти әсид, қатығды тинглә. Илгәру күн тоғсуқа, биргәру күн
..... 2. тоғсуқынга, биргәру күн

ортусынгару, қурығару күн батсықынга, йыргару түн ортусынгару,
ортусынгару, қурығару күн батсықынга, йыргару түн ортусынгару,

анта ичрәки бодун қоп[п] м[әнг]ә көр[үр...]н бунча бо[дунуғ] 3. қоп
анта ичрәки бодун қоп мәнгә көрүр.....

итдим. Ол амты анығ йоқ. Түрүк қаған Өтүкән йыш олурсар әлтә
..... Ол амты анығ[ығ.....]. Түрүк [қаға]н Өтүкән ...ш олурсар ...тә

бунг йоқ. Илгәру Шантунг йазықа тәги сүләдим, талуйқа кичиг
..... йоқ. Илг.....нтунг.....

тәгмәдим. Биргәру Тоқуз әрсәнкә тәги сүләдим, Түптүкә кичиг
..... Б.....ру Т..... 3. әрсәнкә тәги сүләдим, Түптүкә кичиг

[тәг]мәдим. Қурығару Йинчү өг[үз] 4. кәчә Тәмир қапығқа тәги
тәгмәдим. Қурығару Йинчү өгүз кәчә Тәмир қапығқа тәги

сүләдим. Йыргару Йәр Байырқу йәрингә тәги сүләдим, бунча
сүләдим. Йыргару Йәр Байырқу йәрингә тәги сүл....., бу.....

йәркә таги йорытдым. Өтүкән йышда йиг иди йоқ әрмис, әл
.....орытд.....укән й.....да йиг и.....миш, әл
тутсуқ йәр Өтүкән йыш әрмиш. Бу йәрдә олуруп табғач бодун
.....түк.....йыш әрмиш.....йәрд.....руп .....н

бирлә 5. түзултүм. Алтун, күмүш, исигти, қутай бунгсуз анча
бирлә түзул..... Алтун, күмүс, әсиг.... 4. қутай бунгсуз анча

бирүр Табғач бодун сабы сүчиг, ағысы йымшақ әрмис. Сүчиг
бирүр Табғач бодун сабы сүчиг, ағысы йымшақ әрмиш. Сүчиг

сабын, йымшақ ағын арып, ырақ бодунуғ анча йағутыр әрмис.
...бын, йымшақ ағын арып, ырақ .....нуғ анча йағутыр әрмиш.

Йағру қонтуқда кисрә аңйығ билиг анта үйүр әрмис. 6.Әдгү билгә
.....у қонтуқ... кисрә аңйығ билигин анта ү.....ш. Әдгү.....гә

кисиг, әдгү алп кисиг йорытмаз әрмис. Бир киси йанғылсар,
кисиг, әдгү алп кисиг йо..... әрмиш. Бир киси йанғылс...,

оғушы, бодуны, әби әсүкингә таги қыдмаз әрмиш. Сүчиг сабынга,
оғушы, бодун.....үкингә таги қыд..... 5. әрмиш. Сүчиг сабынга,

йымшақ ағысынға артуруп өкүш түрүк бодун өлтүг. Түрүк бодун
йымшақ ағысынға артуруп өкүш түрүк бодун өлтүг. Түрүк бодун

үләсикинг, бирйә Чугай йыш Төг әлтүн 7. йазы қонайын тисәр,
үләсикинг, бирйә Чугай йыш Төг әлтүн йазы ....найын .....,

түрүк бодун үләсикиг анта аңйығ киси анча бошғуруп әрмис:
түрүк бодун үләсикиг анта аңйығ ...иси анча бошғ..... әрмиш.

Ырақ әрсәр, йаблақ ағы бирүр, йағуқ әрсәр, әдгү ағы бирүр тип
Ырақ әрсәр, йаблақ ағы бирүр, йағуқ әрсәр, әдгү ағы бирүр тип

анча бошғуруп әрмис. Билиг билмәз киси ол сабығ алып, йағру
анча бошғуруп әрмиш. Би.... 6. билмәз киси ол сабығ алып, йағру

барып, өкүш киши өлтүг. 8. Ол йәргәрү олурсар, түрүк бодун,
барып, өкүш киши өлтүг. Ол йәр..... ү барсар, түрүк бодун,

өлгәчи-сән. Өтүкән йәр олуруп арқыш тиркиш ысар, нәнг бунгу
өлгәчи-сән. Өтүкән йәр о.....руп.....тиркиш ысар, нәнг бу.....

йок. Өтүкән йыш олурсар, бәнгү әл туга олуртачы-сән, түрк
....қ. Ө.....ыш олурсар, бәнгү.....ы-сән, түрк

бодун, тоқ, арықақ-сән, ачсақ, тосақ өмәз-сән. Бир тудсар, ачсақ
бодун, тоқ, арықақ-сән, ачсақ, тосақ өмәз-сән. Бир тудсар, ачсақ

өмәз-сән. Антағынғын 9. үчүн игидмиш қағанынғын сабын алматын
өмәз-сән. Антағынғын үчүн игидмиш қ.....7. сабын алматын

йәр сайу бардығ. Қоп анта алқынтығ, арылтығ. Анта қалмышы йәр
йәр сайу бардығ. Қоп анта алқынтығ, арыл.... Анта қалм..... йәр

сайу қоп туру өлү йорыйур әртиг. Тәнгри йарлықадуқын үчү[н
.....у қоп туру өлү йорыйур әртиг. Тәнгри йарлық.....

ө]зүм қутум бар үчүн қаған олургум. Қаған олуруп, 10. йок, чығанй
.....м қутум бар үчүн қ.....м. Қаған олуруп, йок, чығанй

бодунуғ қоп қобуртдым. Чығанй бодунуғ бай қылтым, аз бодунуғ
бодунуғ қоп қобурт(т)ым. Чығанй бодунуғ бай қылтым, аз бодунуғ

өкүш қылтым. Азу бу сабымда игид барғу. Түрк бәгләр, бодун,
өкүш қылтым. Аз.....8. сабымда игид барғу. Түрк бәгләр, бодун,

буны әсидинг! Түрк [бодунуғ ти]рип әл тутсуқынғын бунта уртум,
буны әсидинг! Түрк бодунуғ тирип ....л тутсуқынғын бунта уртум,

йангылып үләсикинғын йәмә 11. бунта уртум. Нәнг нәнг сабым
йангылып үләсикинғын ..... бунта .....м. Нәнг нәнг сабым

әрсәр, бәнгү ташқа уртум. Ангар көрү билинг түрк амты бодун,
.....р, бәнгү ташқа уртум. Ангар көрү билинг түрк амты бодун,

бәгләр, әб өдкә көрүгмә бәгләр, гү йангылтачы-сиз*.
бәгләр, әб өдкә көрүгмә .....р, ...ү й.....лгачы-сиз.

---

* КТк да шу ерда хоқоннинг сүзи тугайди.

9. қаған ачым қаған олуртуқынга төрт булунгдақы бодунуғ бунча... нгр... йарлықад... ч... өзүм олуртуқума төр[т] б.....дунуғ итдим, йар[ат]дым, ы..... қылтым. Мән [Т]үргәс қағанға қызым ...г әртәнгү, улуғ төрүн алы биртим. Түр[гәс қағанын] 10. қызын әртәнгү, улуғ төрүн оғлума алы биртим. .... әртәнгү, улуғ төрүн алы биртим, й...т әргү[р]түм. Түр...баз.....[ба]ш[лы]ғығ йүкүнтүртүм, тизлиги сөкүртүм. Үзә тәнгри, ас[ра] йәр йарлықадуқ үч[үн] ... 11. көзүн көрмәдүк, қулықақын әсидмәдүк бодунумун илгәру қыт...тт.....биргәру Таб[ғач]қа, қурығару .....нын үрүнг күмүсин, қырғағлығ қутайын, әкинлиг исигтисин, өзлүк атын, адғырын, қара к... 12. көк тәйингин түрүкүмә, бодунума қазғану биртим, ити биртим ..... бунгсуз қылынмыш. Үзә тәнгри әрклиг .....з бод[ун] ... анча түмән оғ... йа мән..... өн...әриг бунч[а] 13. [йә]мә игидинг, әмгәтмәнг, толғатманг. Олуртум. Түрүк бәгләр, түрүк бодунум ...т биртим ... ү..... амты қа ташығ..... үр... қазғанмыс ағымын [түр] үк бо[дун] ....и бу қағанынгда, бу бәгләриг ..... бунгад..... түрүк ... 14. мәни әдгү көртәчи-сән, әбингә киртәчи-сән, бунгсуз болтачы-сән.....

КТу.1-30

X.1-2, 2-24

X* .1. Тәнгри-тәг тәнгри йаратмыш түрүк Билгә [қаған сабым .....] с Түрүк Билгә ..... ты сир тоқуз оғуз өд ир әр күлүг бәгләри, бодуны ..... түрүк ..... 2. үзә қаған олуртум. Олуртуқума өлтәчиңә сақынығма түрүк бәгләр бодун ...риг, сәбиниг тостамыш, көзи йүгүру көрти, бөдкә өзүм олуруп бунча ағыр төрүг төрт булунгдақы .....дим.

К.1. Үзә көк тәнгри, асра йағыз йәр қылынтуқда

X.2. Үзә көк тәнгри, ас .....

икин ара киси оғлы қылынымыс. Киси оғлынта үзә

..... 3. Киси оғлынта үзә

әчүм апам Бумын қаған, Истәми қаған олурмыш.

әчүм апам Бумын қаған, Истәми қаған олурмыш.

* Мазкур икки сатр В. Радлов нашридағи рутушли нусхадан олинди: Oghun, 28-29.

Олурупан түрүк бодунунг äлин төр[ү]син тута
Олурупан түрүк ...одунунг äлин төрүсин тута

бирмис, ити бирмис. 2. Төрт булунг қоп йағы әрмис,
бирмис, ити бирмис. Төрт булунг қоп йағы әрмис,

сү сүләпән төрт булунгдақы бодунуғ қоп алмыс, қоп
сү сүләпән төрт булунгдақы бодунуғ .....

баз қылмыс, башлығығ йүкүнтүрмис, тизлигиг
..... башлығығ .....күнтүрмис, тизлиг....

сөкүрмис. Илгәру Қадырқан йышқа тәги, кирү
.....

Тәмир қапығқа тәги қонтурмыс. Äкин ар[а] 3. иди
4. Тәмир қапығқа тәги қонтурмыс. Äкин ара иди

оқсуз көк түрүк < > анча олурур әрмис. Бил(г)ä
оқсуз көк түрүк ...ити анча олурур әрмис. Билгä

қаған әрмис, алп қаған әрмис, буйруқы йәмä билгä
қаған әрмис, алп қаған әрмис, буйруқы < > билгä

әрмис әринч, алп әрмис әринч, бәгләри йәмä,
әрмис әринч, алп әрмис әринч, бәгләри йәмä,

бодуны йәмä түз әрмис. Аны үчүн әлиг анча
бодуны ..... үчүн әлиг анча

тутмыс әринч. Äлиг тутуп төрүг итмис. Öзи анча
тутмыш әринч. Äлиг тутуп төрү.....

4. кәргәк болмыс. Йоғчы, сығытчы өнгрә күн
..... 5. Йоғчы, сығытчы өнгрә күн

тоғсықда Бөкли чөлгил, табғач, түпүт, апар, пурум
тоғсықда Бөкли чөлгил, ...бғач, түпүт, апар, пурум

қырқыз, үч қурықан, отуз татар, қытанй, татабы-
қырқыз, үч қурықан, отуз татар, қытанй, татабы-

бунча бодун кәлипән сығтамыс, йоғламыс. Антағ
бунча бодун кәлипән сығтамыш, йоғламыш. Антағ

күлүг қаған әрмис. Анта кисрә иниси қаған
күлүг қаған әр..... қаған

5. болмыс әринч, оғлы аты қаған болмыс әринч.
.....нч, оғлы аты қаған болмыш әринч.

Анта кисрә иниси әчисин–тәг қылынмадуқ әринч,
Анта .....б. қылынмадуқ әринч,

оғлы қанғын–тәг қылынмадуқ әринч, билигсиз
оғлы қанғын–тәг қылынмадуқ әринч, билигсиз

қаған олурмыс әринч, йаблақ қаған олурмыс әринч,
қаған ....рмыс әринч, йаблақ қаған олурмыш әринч,

буйруқы йәмә билигсиз < > әринч, йаблақ
буйруқы йәмә билигсиз әрмис әринч, йаблақ

әрмис әринч. 6. Бәгләри, бодуны түзсүз үчүн,
әрмиш әринч. Бәгләри, бодуны түзсүз үчүн,

табғач бодун тәблигин, күрлүг үчүн, армақчысын
табғач бодун тәбл..... күрлүгин .....сын

үчүн, инили әчили киксүрүтүкин үчүн бәгли
үчүн, инили .....

бодунлығ йонгашуртуқын үчүн түрүк бодун
..... 7. йонгашуртуқын үчүн түрүк бодун

әлләдүк әлин ыч[ғ]ыну ыдмыс. 7. Қағанладуқ
әл(л)әдүк әлин ычғын... дмыш. Қағанладуқ

қағанын йитүрү ыдмыс. Табғач бодунқа бәглик
қағанын йитүрү ыдмыш. Табғач бодунқа бәглик

уры оғлын кул болты, силик қыз оғлын күнг
уры оғлын кул қылты, силик қыз оғлын күнг

болты. Түрүк бӕглӕр түрүк атын ыты табгачгы
қылты. *Түрүк бӕглӕр түрүк атын ыты табг.....*

бӕглӕр табгач атын тутыпан табгач қағанқ[а]
бӕглӕр табг.....

8. көрмис. Әлиг йыл исиг, күчүг бирмис. Илгӕру
..... 8. исиг, күчүг бирмиш. Илгӕру

күн тоғсықда Бӕкли қағанқа тӕги сүлӕйү бирмис.
күн тоғсықа Бӕкли ....ғанқа тӕги сүлӕйү бирмиш.

Қурығару Тӕмир қапығқа тӕги сүлӕйү бирмис.
Қурығару Тӕмир қапығқа < > сүлӕйү бирмиш.

Табгач қағанқа әлин тӕрүсин алы бирмис. Түрүк
Табгач қағанқа әлин тӕр(ү)син алы бирмиш. Түрүк

қара қамуғ 9. бодун анча тимис: Әллиг бодун
қара қамуғ бодун анча тимиш: Әллиг бодун

ӕртим әлим амты қаны? Кимкӕ әлиг қазғанур–ман?
.....

тир ӕрмис. – Қағанлығ бодун ӕртим, қағаным
..... 9. Қағанлығ бодун ӕртим, қағаным

қаны? Нӕ қағанқа исиг, күчүг бирүр–мӕн?-тир
қаны? Нӕ қағанқа исиг, күчүг бирүр–мӕн?-тир

ӕрмис. Анча тип табгач қағанқа йағы болмыс. 10.
ӕрмиш. Анча тип табгач қағанқа йағы болмыш.

Йағы болуп итинү, йаратуну умадуқ йана
Йағы болуп итинү, йаратуну умадуқ йана

ичикмис. Бунча исиг, күчүг биртүкгӕру сақынматы
[и]чикмиш. Бунча исиг, күчүг биртүккру сақынматы

«түрүк бодун өлүрӕйин, уругсыратайын» тир
«түрүк бодунуғ өлүр.....тайын».....

әрмис, йоқаду барыр әрмис. Үзә түрк тәнгриси,
..... *10. түрк тәнгриси,*

түрк ыдуқ йәри, 11. субы анча тәмис: «Түрк
..... *ыдуқ йәри, субы анча тәмиш әринч: «Түрк*

бодун йоқ болмазун» тийин, «бодун болчун тийин
бодун йоқ болмазун» тийин, «бодун болчун тийин

қангым Äлтәрис қағанығ, өгүм Илбилгә қатунуғ
қангым Äлтәрис қағанығ, өгүм Илбилгә қатунуғ

тәнгри төпусинтә тутуп йөгәру көтүрмис әринч.
тәнгри төпусинтә тутуп йөгәру көтүрти әринч.

Қангым қаған йәти йиг[ир]ми әрин ташықмыс.
Қангым қаған йәти йиг[ир]ми әрин таш...м....

Т[ашр]а 12. йорыйур тийин кү әсидип балықдақы
..... *йо[r]ыйур.....л...д.....*

ташықмыс, тағдақы инмис. Тирилип йәтмис әр
таш..... 11. инмиш. Тирилип йәтмиш әр

болмыс. Тәнгри күч биртүк үчүн қангым қаған
болмыш. Тәнгри күч биртүк үчүн қангым қаған

сүси бөри--тәг әрмис, йағысы қонй--тәг армис.
сүси бөри--тәг әрмиш, йағысы қонй--тәг армиш.

Илгәру, қурығару сүләп ти[r]мис, қобурт[мыс].
Илгәру, қурығару сүләп тирмиш, қобуртмыш.

[Қа]муғы 13. йәти йүз әр болмыс. Йәти йүз әр
Қамуғы йәти йүз әр болмыш. Йәти йүз әр

болуп әлсирәмис, қағансырамыс бодунуғ,
болуп әл.....

күнгәдмис, куладмыс бодунуғ, түрк төрүсүн
.....*нуғ, түрк төрүсүн*

ычғынмыс бодунуғ ачум апам төрусинчә йаратмыс,
..... 12. бодунуғ ачум апам төрусинчә йаратмыш,

бошғурмыс. Төлис, тардуш .....
бошғ.....мыш. Төлис, тардуш бодунуғ анта итмиш.

14. Йабғуғ, шадығ анта бирмис. Бирийә табғач
Йабғуғ, шадығ анта бирмис. Бирийә табғач

бодун йағы әрмис, йырайа баз қаған, тоқуз оғуз
бодун йағы әрмиш, йырайа баз қаған, тоқуз оғуз

бодун йағы әрмис. Қырқыз, қурықан, отуз татар,
бодун йағы әрмиш. Қы.....

қытанй, татабы қоп йағы әрмис. Қангым қаған
.....м қ.....

бунч[а] ..... 15. қырқ артуқы йәти йолы
.....бодунуғ қыр..... 13. йәти йолы

сүләмис, йигирми сүнгүс сүнгүсмис. Тәнгри
сүләмиш, йигирми сүнгүш сү.....миш. Тәнгри

йарлықадуқ үчүн әллигиг әлсирәтмис, қағанлығығ
йарлықадуқ үчүн әллигиг әлсирәтмиш, қағанлығығ

қағансыратмыс, йағығ баз қылмыс, тизлигиг
қағансыратмыш, йағығ бан(баз?) қылмыш, тизлигиг

сөкүрмис, башлығығ йүкүнтүр..... 16. төрүг
сөкүрмиш, башлығығ йүкүнтүрмиш. Қангым.....

қазғанып уча бармыс. Қангым қағанқа башлайу
..... Қангым ..... башлайу

баз қағанығ балбал тикмис. <

баз қағанығ балбал тик..... 14. Қаған учдуқда өзүм

>. Ол төрүдә үзә ачим қаған

сәкиз йашда қалтым. Ол [т]өрүдә үзә ачим қаған

олурты. Әчим қаған олурупан түрк бодунуғ йичә
олурты. .... олурупан түрк бодунуғ йичә

итди, < > игит(т)и, чығанйығ .....
итди, йичә игит(т)и, чығанйығ бай қылты, азығ

..... 17. Әчим қаған олуртуқда өзүм <
өкүш қылты. Әчим қаған олуртуқа өзүм тигин әрк.

....ий..... тәнгри йарлықады әрмис әринч

> тардуи бодун үзә шад

15. төрт йигирми йашымқа тардуш бодун үзә шад

әртим. Әчим қаған бирлә илгәрү Йашыл өгүз,
олуртым. Әчим қаған бирлә илгәрү Йашыл өгүз,

Шантунг йазықа тәги сүләдимиз, қурығару Тәмир
Шантунг йазықа тәги сүләдимиз, қурығару Тәмир

қапығқа тәги сүләдимиз. Көгмән аша қы.....

қапығқа тәги сүләдимиз. Көгмән аша қырқыз

.....18. Қамуғы биш отуз сүләдимиз,
йәрингә тәги сү..... биш отуз сү.....3,

үч йигирми сүнгүшдимиз. Әллигиг әлсирәтдимиз,

.....ми .....

қағанлығығ қағансыратдымыз, тизлигиг

.....

сөкүртимиз, башлығығ йүкүнтүртимиз. Түргәс

16. сөкүртимиз, башлығығ йүкүнтүртимиз. Түргәс

қаған түркүмиз, ... 19. үчүн

....ған түркүм, бодунум әрти. Билмәдукин үчүн

бизингә йанглуқын < > үчүн қағаны

биз[инг]ә йанғылтуқын, йазынтуқын үчүн қағаны

өлти, буйруқы, бағләри йәмә өлти. Он оқ бодун

өлти, буй.....ы, бәгләри йәмә өлти. Он оқ бодун

*әмгәк көрти, ачүмиз апамыз тутмыс йәр суб
әмгәк көрти, ачү.....р су..*

*идисиз болмазун тийин аз бодунуғ итип йар.....
..... сиз қалмазун .....н .....*

*20. барс бәг әрти, қаған ат бунта биз биртимиз.
..... 17. әрти, қаған атығ бунта биз биртимиз.*

*Синглим қунчуйуғ биртимиз. Өзи йанғылты,
Синглим қ.....йуғ биртимиз. Өзи йазынты,*

*қағаны өлти, бодуны күнг қул болты. Көгмән йәр
қағаны өлти, бодуны күнг қул болты. Көгмән йәр*

*суб идисиз қалмазун тийин аз қырқыз бодунуғ
суб идисиз .....мазун тийин аз қырқыз бодунуғ*

*< > йарат.....21. йана биртимиз.
анча йаратып кәлтим ....өнг ш.....*

*Илгәрү Қадырқан йышығ аша бодунуғ анча
..... Қадырқан йыш..... б.....нуғ анча*

*қонтурғымыз, анча итдимиз. Қурығару Кәнгү
қонтур..... Қурығару 18. Кәнгү*

*Тарманқа тағи түрүк бодунуғ анча қонтуртымыз,
Тарбанқа тағи түрүк бодунуғ анча қонтур[ты]мыз,*

*анча [и]тдимиз. Ол өдкә қул қуллуғ болмыс .....
анча итдимиз. Ол өдкә қул қуллуғ < >, күнг*

*..... <
күнглүг болмыш әрти. Иниси исин билмәз әрти,*

*>. 22 Анча қазғанмыс, < >
оғлы қанғын билмәз әрти. Анча қазғанмыш, анча*

*итмис әлимиз, төрүмиз әрти. Түрүк оғуз бәгләри,
итмиш әлимиз.....*

бодун, әсидинг! Үзә тәнгри басмасар, асра йәр
.....дун, әсид! Үзә тәнгри басм..... йәр

тилинмәсәр, түрук бодун, әлингин төрүнгин ким
тилинмәсәр, 19. түрук бодун, әлингин төрүнгин ким

артаты..... 23. өкүн,
артаты, удчы[д]ы(?). Түрук бодун, әрәт аз, өкүн,

көргүнгин үчүн, игидмис билгә қағанынғын әрмис,
көргүнгин үчүн, игидмиш < > қағанынға әрмис,

бармыс, әдгү әлинг[ә] кәнтү йангылтығ, йаблақ
бар..... әлингә кәнтү йангылтығ, йаблақ

кигүртиг. Йарақлығ қантан кәлип йәня әлтди,
кигүртиг. Йарақлығ қантан кәлип йәя әлтди,

сүнгүглүг қантан кәлипән сүрә әлтди? Ыдук
сүнгүглүг қантан ..... сүрә ә..... дук

Өтүкән йы.....24. бардығ,
Ө..... йыш бодун бардығ, илгәру ..... бардығ,

қурығару барығма бардығ. Бардуқ йәрдә әдгүг
қурығару 20. барығма бардығ. Бардуқ йәрдә әдгүг

ол әринч: қанынғ субча йүгүрти, сөнгүкүнг тағча
ол әринч: ..нынғ өгүзчә йүгүрти, сөнгүкүнг тағча

йатды, бәглиг уры оғлунғ қул болты, силиг қыз
йатды, бәглиг уры оғлунғын қул қылтығ, силиг..

оғлунғ күнг болты билмәдук үчүн .....
..... қылтығ ол билмәдук әгин үчүн,

..... 25. Башлайу
йаблақынғын үчүн, әчим қаған уча барды. Башлайу

қырқыз қағанығ балбал тикдим. Түрук бодунуғ
қырқыз қағанығ ..... Түрук бодун

аты, күси йоқ болмазун тийин қангым қағанығ,
аты, күси йоқ болмазун тийин қангым қағанығ,

өгүм қатунуғ көтүрмиш тәнгри, әл биригмә тәнгри
21. өгүм қатунуғ көтүрүгмә тәнгри, әл бириг....нгри

түрүк бодун аты, күси йоқ бо.....
түрүк бодун аты, күси йоқ болмазун тийин өзүмүн

.....26. қаған олуртды әринч. Нәнғ йылсығ
ол тәнгри қаған олуртды.....лсығ

бодунқа олурмадым, ичрә ашсыз, ташра тонсуз,
бодунта үзә олурмадым, ичрә ашсыз, ташра тонсуз

йабыз йаблақ бодунта үзә олуртум. Иним Күл
йабыз йаблақ бодунта .....

тигин < > бирлә сөзләшдимиз
..игин ики шад, иним [Кү]л тигин ..лә сөзләшдимиз

Қангымыз әчимиз қаз.....
Қангымыз ....22. әчимиз қазғанмыш бодун аты күси

.....27. тийин түрүк бодун үчүн түн удымадым
йоқ бо..... тийин түрүк бодун үчүн түн удымадым

күнтүз олурмады[м]. Иним Күл тигин бирлә, ики
күнтүз олурмадым. Иним Күл т..... бирлә, <

шад бирлә өлү йитү қазғантым. Анча қазғаныш
> өлү йитү қазғантым. Анча қазғаныш

бирики бодунуғ от суб қылмадым. Мән.....
бирики бодунуғ от суб қылмадым. ....

.....28. бармыш бодун < > өлү йитү йадағын,
йәр сайу бармыш бодун ..... өлү йитү <

йалангын йана кәлти. Бодунуғ игидәйин тийин
> 23. кәлти. Бодунуғ игидәйин тийин

йырғару оғуз бодун тапа, илгәру қытанй, татабы
йырғару .....дун тапа, илгәру қытанй, татабы

бодун тапа, биргәру Табғач тапа улуг сү ики
бодун тапа, биргәру Табғач тапа < > ики

йигир..... 29. кисрә тәнгри
йигирм..... сүнгүшдим. Анта кисрә тәнгри

йарлықазу, қутум бар үчүн, үлүгүм бар үчүн
йарлықадуқ үчүн, қутум < > үлүгүм бар үчүн

өлтәчи бодунуг тиргүру игит(т)им. Йаланг
өлтәчи бодунуг т.....ру игит(т)им. Йаланг

бодунуг тонлуғ < >, чығанй бодунуг бай
бодунуг тонлуғ қылтым, чығанй бодунуг бай

қылтым, аз бодунуг өкүш қылтым. Ығар әллигдә,
қылтым, 24. аз бодунуг өкүш қылтым. Ығар әллигдә,

қ..... 30. бодунуг
...ғанлығда йиг қылтым. Төрт булунгдақы бодунуг

қоп баз қылтым, йағысыз қ.....м қоп мәнғә көрти.
қоп баз қылтым, йағысыз қағаным қоп мәнғә көрти

МАЗМУНИ*

КТк.1-11, Хб.1-14

(1) Кўкдай (улуғвор) Тангридан (иноят) топған [яьни Тангрининг иноятгига эришган/Тангрининг инояти билан] турк Билга хоқон бу¹ тахтга ўтирдим. Сўзимни тугал эшитгил² кетимдаги ини, жияним, ўғлоним, иттифоқ, уруғим, халқим, ўнгдаги шада-

* Кул тигин битиги асосга олинди. Билга хоқон матнидаги фарқлар изоҳда келтирилади. Изоҳдағи шартли белгилар шундай маъноларни билдиради: (X)-Билга хоқон битигида; (-)-мазкур битигда шу сўз ёки бирикма учрамайди; (+)-бунга шундай сўз ёки жумла қўшилган; ({})-шундан сўнг матн қуйидагича давом этади; (I)-шу билан кейинги сўзга уланади; (.....)-шу ерда бўш жой бор, лекин матн ўчган.

пит беклар, чапдаги тарханлар, буйруқ беклар, ўттиз .....(2) тўққиз ўғуз беклари, халқи, бу сўзларимни яхшилаб эшит, диққат билан тингла. Олдинга – кун чиқарга, ўнгга – жанубга, орқага – кун ботарга, чапга – шимолгача бўлган оралиқдаги халқ бутунлай менга қарайди. Шунча халқни (3) шод этдим. У энди ёвуз эмас. Турк хоқони Ўтукан йишда турса, элда ташвиш йўқ. Шарққа – Шантунг даштига қадар лашкар тортдим, денгизга бир оз етмадим. Жанубга – Тўғуз арсанга қадар лашкар тортдим, Тупутга бир оз етмадим. Ғарбга – Йинчу ўғузни (4) кечиб, Темир қоқиққа қадар лашкар тортдим. Шимолга – Ер Байирку еригача лашкар тортдим, шунча ерга қадар юриш қилдим. Ўтукан йишда яхши ҳоким йўқ экан. Элни тутғучи ер Ўтукан йиш экан. Бу ерда ўтириб, табғач халқи билан (5) мурса қилдим. Олтин, кумуш, ичкилик, ипакни ҳисобсиз бераётган табғач халқи сўзи ширин, ипаклиги нафис экан. Ширин сўзи, нафис ипаклиги билан авраб, йироқ халқни шундай яқинлаштирар экан. Яқин бўлгандан сўнг ёвуз илмини у ерда кўрсатар экан. (6) Яхши, доно кишини, яхши, баҳодир кишини тинч қўймас экан. Бирор киши адашса, уруғи, халқи, уйи-ёпинчигигача қўймас экан. Ширин сўзига, нафис шойисига алданиб, кўп турк халқи, ўлдинг. Турк халқи, айриминг жанубга Чуғай йиш, Тўғ алтун (7) даштига манзил қилай деса, турк халқининг айримини у ерда ёвуз киши шундай пишиқлар экан: йироқ бўлса, ёмон ипаклик берур, яқин бўлса, яхши ипаклик берур, дея шундай пишиқлар экан. Билимсиз киши у сўзни олиб [ўша гапга инониб], яқин бориб, кўп киши ўлдинг. (8) У ерга борсанг, турк халқи, ўлажаксан. Ўтукан ерда туриб карвон юбориб турса, ҳеч бир ташвиш йўқ. Ўтукан йишда турилса, мангу элни тутиб туражаксан. Турк халқи, тўқис ишонувчисан. Самимий, носамимийни ажратмайсан. Бир тутоқсанг, самимийни фарқламайсан. Ўшандайлигинг (9) учун (сени) ардоқлаган хоқонингнинг сўзини олмайин ҳар ерга тарқаб кетдинг. У ерда хўп ғойиб бўлдинг, бадар кетдинг. Ўшандан қолганинг ҳар ерда хўп ўлиб-тирилиб юрар эдинг. Тангри ёрлақгани учун, истеъдодим, бахтим бор учун хоқон бўлдим. Хоқон бўлиб, (10) йўқ, қашшоқ халқни бутунлай оёққа қўйдим. Қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим. Ёки бу сўзимда ёлгон бор-

ми? Турк беклари, халқи, буни эшитинг! Турк халқини тўплаб давлат тутишингизни бунда [яъни тошда] ёздим. Адашиб, айрилганингизни ҳам (11) бунда ёздим. Ҳар қандай сўзим бўлса, мангу тошга ёздим. Унга қараб билинг, туркнинг эндиги халқи, беклар.

Уй дунёга(гина) қарайдиган беклар, мутлақ гумроҳсиз.*

(9) *хоқон амаким хоқон бўлиб турганда тўрт тарафдаги халқни бунча.....[та]нгр[и] ёрлақгани учун ўзим (хоқон бўлиб) турганимда тўрт [ёқдаги] халқни тузатдим, тикладим, и..... қилдим. Мен Тургаш хоқонига қизимни бениҳоя улуғ маросим билан олиб бердим. Тургаш хоқоннинг (10) қизини бениҳоя улуғ маросим билан ўғлимга олиб бердим. .... бениҳоя улуғ маросим билан олиб бердим, й..... бажо келтирдим. Тур.... бегона ..... боши борни юкунтирдим, тиззаси борни чўқтирдим. Юқорида осмон, пастда ер ёрлақгани учун .... (11) кўз билан кўрмаган, қулоқ билан эшитмаган халқимни шарққа ..... жанубга – Табғачга, ғарбга ..... ни билан оқ кумушини, қирғоғли инагини, экиндан тайёрланган ичкилигини, боқимдаги отини, айғирини, қора к.... (12) кўк тейинини туркимга, халқимга эгаллаб бердим, етказиб бердим ..... ғамсиз бўлди. Юқорида осмон эркли ..... халқ ..... шунча туман ўғ..... мен ..... эрни бунча (13) яна тарбияланг, озор берманг, тўлғатманг. (Мен тахтада) ўтирдим. Турк беклари, турк халқим ..... бердим ..... Энди соғона тошни ..... орттирган ипаклигимни турк халқи .....и бу хоқонингдан, бу бекларинг..... ташвиш етказ..... турк ..... (14) мени эзгу кўражаксан, уйингга киражаксан, ғамсиз бўлажаксан .....*

Матнларнинг фарқлари:

¹Х.-. ²Х. эшит.

КТу.1-30; Х.1-24.

[(1) Кўкдай (улуғвор) Тангри яратган турк Билга хоқон сўзим: .....с турк Билга .....ти сир тўқуз ўғуз (?) эр машҳур беклари, халқи .... турк .... (2) узра хоқон бўлдим. Хоқон бўлувимга орзуманд турк беклари, халқи (теришиб), севишиб тўхтамиш,

* КТк да шу ерда хоқоннинг сўзи тугайди. Матннинг давомини Билга хоқон битигидан (Хв. 9-14) келтирамыз.

кўзлари чақнаб боқди. Тахтга ўзим ўтириб, бунча оғир ҳокимиятни, тўрт ёқдаги .....дим]’.

(1) Юқорида кўк осмон, пастда қўнғир ер яратилганда иккисининг орасида инсон боласи яратилган. Инсон болалари устидан ота-бобом Бумин хоқон, Истами хоқон (тахтга) ўтирган. (Тахтда) туриб турк халқининг юртини, ҳукуматини тутиб турганлар, тартибга келтирганлар. (2) Тўрт тараф бутунлай душман экан. Лашкар тортиб, тўрт тарафдаги халқни бутунлай олган(лар), бутунлай қарам қилган(лар), боши борни таъзим қилдирган(лар), тиззаси борни чўктирган(лар). Шарққа – Қадирқан йишга қадар, ғарбга – Темир қопиққача манзил қилдирган(лар). Иккисининг орасида (3) хўжайинсиз, танобсиз [чекланмаган ерга эгалик қилиб], кўк турк¹ шу тарзда яшар экан. (Улар) доно хоқон экан, алп хоқон экан, вазирлари ҳам² доно эканлиги учун, ботир эканлиги учун, беклари ҳам, халқи ҳам тўғри экан. Шунинг учун давлатни шундай тутган экан. Давлатни тутиб, расм-русумни адо этганлар. Ўзи шундай [бошқариб] (4) вафот этган. Азачи, йиғичи(лар), шарқдан – кун чиқардан бўкли чўлғил, табғач, тупут, апар, пурум, қирқиз, уч қуриқан, ўтуз татар, қитан, татаби – шунча халқ келиб йиғлаган, аза тутган. Шундай машхур хоқон экан. Шундан кейин иниси хоқон (5) бўлган экан, ўғли, жигари (?) хоқон бўлган экан. Ундан кейин иниси оғасидай иш тутмаган экан, ўғли отасидай иш тутмаган экан. (Тахтда) жоҳил хоқон турганлиги учун, бадфеъл хоқон турганлиги учун вазири ҳам калтафаҳм экан, ёвуз экан. (6) Беклари, халқи тўғри эмаслиги учун, табғач халқи ҳийлакор, тўймадлиги учун, фирибгари бор учун, иниси ва оғани (бир-бирига) қайрагани учун, беги ва халқини бир-бирига чаққани учун турк халқи ушлаб турган давлатини қўлдан чиқариб юборган, (7) хоқонлик қилиб турган хоқонини йўқотиб юборди. Табғач халқига бек бўладиган ўғил³ боласи билан қул бўлди, сулув қиз⁴ боласи билан чўри бўлди. Турк беклар туркча отини қўйиб, табғачлик бекларнинг табғачча отини қабул қилиб, табғач хоқонга (8) қарам бўлди. Эллик йил меҳнатини, кучини берибди. Шарққа – кун чиқарда⁵ Бўкли хоқонигача лашкар тортиб берибди. Ғарбга

* Мазкур бошлама Билга хоқон битигидан (X. 1-2) олинди. У Кул тигин ёдгорлигида учрамайди.

– Темир қопиққа қадар⁶ лашкар тортиб берибди. Табғач хоқонига давлатини, ҳукуматини олиб берибди. Турк фуқароси, бари (9) халқ шундай дебди: «Давлатли халқ эдим, давлатим энди қани? Давлатни кимга эгаллаб беряпман?» - дер экан. «Хоқонли халқ эдим, хоқоним қани? Не хоқонга меҳнатимни, кучимни беряпман?» - дер экан. Шундай деб табғач хоқонига ёв бўлибди. (10) Ёв бўлиб, ўзини эплаб ва тиклаб ололмай, яна таслим бўлибди. Шунча меҳнатини, кучини берганига андиша қилмай (табғач хоқони) «турк халқини ўлдирайин, уругини қирайин» дер экан. [Уни] йўқотиб бораётган экан. Юқорида туркнинг осмони, туркнинг муқаддас ери, (11) суви шундай дебди:⁷ «Турк халқи йўқ бўлмасин» дея, «халқ бўлсин» дея отам Элтарис хоқонни, онам Элбилга хотунни Тангри (ўз) мартабасида тутиб, юқори кўтарган экан. Отам хоқон ўн етти эр билан ташга чиқиб кетган. «Ташда (12) юрибди» деган овозани эшитиб, шаҳардаги ташга чиқибди, тоғдаги(си) инибди. Терилиб, етмиш эр бўлибди. Тангри куч бергани учун отам хоқоннинг лашкари бўридек экан, душмани қўйдек экан. Шарққа, ғарбга лашкар тортиб, (одам) йигибди, (оёққа) турғазибди. Ҳаммаси (13) етти юз эр бўлибди. Етти юз эр бўлиб; давлатини йўқотган, хоқонини йўқотган халқни, чўрига айланган, қул бўлган халқни, турк ҳукмронлигини бой берган халқни ота-боболарим йўсунича оёққа турғазибди, бошқарибди. Тўлис, тардуш⁸ ..... (14) ябғуни, шадни ўшанда тайинлабди. Жанубда табғач халқи ёв экан, шимолда баз хоқон, тўқуз ўғуз халқи ёв экан. Қирқиз, қуриқан, ўтуз татар, қитан, татаби бутунлай ёв экан. Отам хоқон бунча .....⁹ (15) қирқ етти йўла лашкар тортган, йигирма марта жанг қилган. Тангри ёрлақагани учун давлати борни давлатидан айирган, хоқони борни хоқонидан айирган, душманни эл қилган, тиззаси борни чўктирган, боши борни таъзим қилдир¹⁰ ..... (16) ҳукмронлик қилиб вафот этган. Отам хоқон [қабри]га биринчи бўлиб баз хоқоннинг балбали тикилди¹¹. Ўша ҳукумат бошига амаким хоқон бўлиб ўтирди. Амаким хоқон ўтириб, халқни яхшилаб оёққа турғизди,¹² тарбиялади, қашшоқни¹³ ..... (17) Амаким хоқон бўлиб турганда ўзим¹⁴ тардуш халқи уза шад эдим.¹⁵ Амаким хоқон билан шарққа Яшил ўғуз, Шангунг даштига қадар лашкар тортдик, ғарбга Темир қопиққа қадар лашкар тор-

тдик. Кўгман оша қи¹⁶..... (18) Ҳаммаси (бўлиб) йигирма беш (марта) лашкар тортдик, ўн уч (марта) жанг қилдик. Давлатлини давлатсизлангирдик, хоқонлини хоқонидан жудо қилдик, тиззаси борни чўктирдик, боши борни юкунтирдик. Тургас хоқон туркимиз¹⁷ ..... (19) учун, бизга (нисбатан) янглишгани¹⁸ учун хоқони ўлди, вазири, беклари ҳам ўлди. Ўн ўқ халқи заҳмат чекди. Бобомиз, аждодимиз бошқарган ер-сув эгасиз бўлмасин¹⁹ деб аз халқини тартибга солиб ..... (20) барс бек эди, хоқон унвонини бунда биз бердик. Синглим хоқонзодани бердик. Ўзи янглишди,²⁰ хоқони ўлди, халқи чўри, кул бўлди. Кўгман ерсуви эгасиз қолмасин дея аз, қирқиз халқини²¹ тикла[б]²² ..... (21) қайтиб бердик. Шарққа Қадирқан йишни оша халқни шундай қўндирдик, шундай тартибга келтирдик. Ғарбга Кангу Тарманга²³ қадар турк халқини шу ҳолда қўндирдик, шу хилда тартибга келтирдик. У чоғда кул кулли бўлган,²⁴ ..... (22) Шундай қозонилган,²⁵ тикланган элимиз, ҳукуматимиз (бор) эди. Турк ўғуз беклари, халқи эшитинг²⁶! Юқоридан осмон босмаса, пастда ер ёрилмаса, турк халқи, давлатингни, ҳукуматингни ким бузди?²⁷ ..... (23) ўкин, кўргулигинг учун, тарбия қилган доно²⁸ хоқонингни,²⁹ емирилган, кетган эзгу давлатингга. Ўзинг янглишдинг, (орага) ёмонни киргиздинг. Қурулли қайдан келиб тарқатиб юборди, найзали қайдан келиб суриб кетди? Муқаддас Ўтукан йиш³⁰ ..... (24) бординг, ғарбга боролгунча бординг. Борган ерда эзгулик шу бўлса керак: қонинг сувдай³¹ оқди, суягинг тоғдай (уюлиб) ётди, бек бўладиган ўғил боланг³² кул бўлди,³³ сулув қиз боланг чўри бўлди.³⁴ (Буни) билмагани учун³⁵ ..... (25) Бошлаб қирқиз хоқонининг балбалини тикдим. Турк халқининг номи, донги йўқолмасин дея отам хоқонни, онам хотунни кўтарган Тангри, эл берган Тангри турк халқининг номи, доврўғи йўқ бў....³⁶ (26) хоқон қилиб ўрнатди. Мол-мулкни халққа³⁷ (хоқон) бўлмадим. Ичи ошсиз, таши тўнсиз, бечораҳол халқ узра (хоқон) бўлдим. Иним Кул тигин³⁸ билан сўзлашдик. Отамиз, амакимиз қоз[онган]³⁹ ..... (27) дея турк халқи учун тун ухламадим, кундуз ўтирмадим. Иним Кул тигин билан,⁴⁰ икки шад билан ўла-йита (зафар) қозондим. Шу хилда (зафар) қозониб, уюшган халқни ўт-сув қилмадим. Мен⁴¹ ..... (28) кетган халқ⁴² ўла-йита⁴³ яёв, яланғоч қайтиб келди. Халқни тарбиялай-

ин дея шимолга ўғуз халқи томон, шарққа қитан, татаби халқи томон, жанубга табгач томон улуг лашкар⁴⁴ [билан] ўн икки⁴⁵ .... (29) кейин Тангри ёрлақасин,⁴⁶ қутум бор учун,⁴⁷ насибам бор учун ўлаётган халқни тирилтириб, оёққа кўйдим. Яланг халқни тўнли,⁴⁸ қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим. Паноҳталаб давлатлида,⁴⁹ ..... (30) халқни бутунлай дўст қилдим, душмансиз қилдим (?),⁵⁰ бутунлай менга қаради.

Матнларнинг фарқлари:

¹Х. +.... тутиб. ²Х. -. ³Х. [боласини қул қилди. ⁴Х. [боласини чўри қилди. ⁵Х. кун чиқарга. ⁶Х.-. ⁷Х. деган экан. ⁸Х. [халқини ўшанда тартибга келтирибди. ⁹Х. .... халқни. ¹⁰Х. [ган. Отам .... ¹¹Х. + Хоқон ўлганда ўзим саккиз ёшда қолдим. ¹²Х. + яхшилаб. ¹³Х. [бой қилди, озни кўп қилди. ¹⁴Х. + шаҳзода эрк...ий..... тангри ёрлақгани учун ўн тўрт ёшимда. ¹⁵Х. бўлиб ўтирдим. ¹⁶Х. [рқиз ерига қадар лашкар ..... ¹⁷Х. турким, халқни эди. Билмагани]. ¹⁸Х. + гуноҳ қилгани. ¹⁹Х. қолмасин. ²⁰Х. гуноҳ қилди. ²¹Х. + шунча. ²²Х. тиклаб келдим..... ўнг ш... ²³Х. Кангу Тарбанга. ²⁴Х.-[чўри чўрили бўлган эди. + Иниси оғасини билмис эди, ўғли отасини билмас эди (яъни ини оғасига, ўғли отасига қарам бўлмас эди). ²⁵Х. + шундай. ²⁶Х. эшит. ²⁷Х. [топтади(?). Турк халқи, эрлар! Оз]. ²⁸Х.-. ²⁹Х. хоқонингга. ³⁰Х. [халқ бординг, шарққа ..... ³¹Х. дарёдай. ³²Х. ўғил болангни. ³³Х. қул қилганини. ³⁴Х. чўри қилганини + у. ³⁵Х. [ёвузлиги учун, амаким хоқон вафот этди]. ³⁶Х.[лмасин дея ўзимни ул Тангри]. ³⁷Х. халқ устидан. ³⁸Х.+ иккй шад, иним Кул тигин. ³⁹Х. [халқнинг номи, донғи йўқ бў..... ⁴⁰Х. [-ўла-йита. ⁴¹Х. .... ер сари]. ⁴²Х. + ... ⁴³Х. [-қайтиб. ⁴⁴Х.-. ⁴⁵Х. .... жанг қилдим. Шундан]. ⁴⁶Х. ёрлақгани учун. ⁴⁷Х.-. ⁴⁸Х. + қилдим. ⁴⁹Х. [хоқонлида яхши қилдим. Тўрт ёқдаги]. ⁵⁰Х. хоқоним.

КУЛ ТИГИН БИТИГИ

МУҚАДДИМА

[Билга хоқон сўзи]:

Ка

1. Тангри-таг тангридә булмуш түрк Билгә қаған бу өдкә олуртум. Сабымын түкәти әсидгил: улайу ин[и] йәгнүм, оғланым, бирики, оғушум, бодунум, бирйә шаданыг бәгләр, йырыа тарқат, буйруқ бәгләр, отуз ... 2. тоқуз оғуз бәгләри, бодуны, бу сабымын әдгүти әсид, қатыгды тинглә.

Илгәру күн тоғсуқа, биргәру күн ортусынгару, қурығару күн батсықынга, йырғару түн ортусынгару, анта ичрәки бодун қо[п] м[әнг]ә көр[үр...]н бунча бо[дунуғ] 3. қоп итдим. Ол амты аңйығ йоқ. Түрк қаған Өтүкән йыш олурсар әлтә бунг йоқ.

Илгәру Шантунг йазықа тәги сүләдим, талуйқа кичиг тәгмәдим. Биргәру Тоқуз әрсәнкә тәги сүләдим, Түптүкә кичиг [тәг]мәдим. Қурығару Йинчү өг[үз] 4. кәчә Тәмир қапығқа тәги сүләдим. Йырғару Йәр Байырқу йәрингә тәги сүләдим, бунча йәркә тәги йорытдым. Өтүкән йышда йиг иди йоқ әрмис, әл тутсуқ йәр Өтүкән йыш әрмиш. Бу йәрдә олуруп табғач бодун бирлә 5. түзүлтүм.

Алтун, күмүш, исигти, қутай бунгсуз анча бирүр Табғач бодун сабы сүчиг, ағысы йымшақ әрмис. Сүчиг сабын, йымшақ ағын арып, ырақ бодунуғ анча йағутыр әрмис. Йағру қонтуқда кисрә аңйығ билиг анта үйүр әрмис. 6. Әдгү билгә кисиг, әдгү алп кисиг йорытмаз әрмис. Бир киси йангылсар, оғушы, бодуны, әби әсүкингә тәги қыдмаз әрмиш. Сүчиг сабынга, йымшақ ағысынга артуруп өкүш түрк бодун өлтүг. Түрк бодун үләсикинг, бирйә Чуғай йыш Төг әлтүн 7. йазы қонайын тисәр, түрк бодун үләсикиг анта аңйығ киси анча бошғурур әрмис: Ырақ әрсәр, йаблақ ағы бирүр, йағуқ әрсәр, әдгү ағы бирүр тип анча бошғурур әрмис. Билиг билмәз киси ол сабығ алып, йағру барып, өкүш киши өлтүг. 8. Ол йәргәру олурсар, түрк бодун, өлтәчи-сән. Өтүкән йәр олуруп арқыш тиркиш ысар, нәнг бунгуғ йоқ. Өтүкән йыш олурсар, бәнггү әл тута олуртачы-сән, түрк бодун, тоқ, арықақ-сән, ачсақ, тосақ өмәз-сән. Бир тудсар,

ачсақ өмәз-сән. Антағынғын 9. үчүн игидмиш қағанынғын сабын алматын йәр сайу бардығ. Қоп анта алқынтығ, арылтығ. Анта қалмышы йәр сайу қоп туру өлү йорыйур әртиғ.

Тәнгри йарлықадуқын үчү[н ө]зүм кутум бар үчүн қаған олуртум. Қаған олуруп, 10. йоқ, чығанй бодунуғ қоп қобуртдым. Чығанй бодунуғ бай қылтым, аз бодунуғ өкүш қылтым. Азу бу сабымда игид барғу?

Түрүк бәгләр, бодун, буны әсидинг! Түрүк [бодунуғ ти]рип әл тутсуқынғын бунта уртум, йанғылып үләсикингин йәмә 11. бунта уртум. Нәнг нәнг сабым әрсәр, бәнгү ташқа уртум. Ангар көрү билинг, түрүк амты бодун, бәгләр, әб өдкә көрүгмә бәгләр, гү йанғылтачы-сиз.

ИЛОВА

[Й ұ л л у ғ т и г и н с ұ з и]:

Мән б[әнгү таш.... табға]ч қағантә бәдизчи кәлүртим, бәдзәтим. Мәнинг сабымын сымады. (12) Табғач қағанынғ ич-рәки бәдизчиг ыты, ангар м....ш барақ йаратуртым, и[ч]и ташын адынчығ бәдиз уртуртум, таш тоқытдым, көнгүлтәки сабымын ол.....а татынга тәги буны көрү билинг. Бәнгү таш (13) тоқытдым. Й.....қ әрсәр матқа әриг йәртә әрсәр, анча әриг йәртә бәнгү таш тоқытдым, битидим. Аны көрүп анча билинг, ол таш.....дым.

Бу битиг битигмә атысы Йол(л)уғ т[игин].

К.І

Күл тигининг алтунын күмушин ағышын барымын түр .... қарасын йығма тойғы бу.... бәгим тәгин йөкәру тәнг..... таш битидим Йоллуғ тигин.

1. Үзә көк тәнгри, асра йағыз йәр қылынтуқда икин ара киси оғлы қылынмыс. Киси оғлынта үзә ачүм апам Бумын қаған, Истәми қаған олурмыш. Олурупан түрк бодунунг әлин төр[ү]син тута бирмис, ити бирмис. 2. Төрт булунг қоп йағы әрмис сү сүләпән төрт булунгдақы бодунуғ қоп алмыс, қоп баз қылмыс, башлығығ йүкүнтүрмис, тизлигиг сөкүрмис. Илгәру Қадырқан йышқа тәги, кирү Тәмир қапығқа тәги қонтурмыс. Әкин ар[а] 3. иди оқсуз көк түрк анча олурур әрмис. Бил(г)ә қаған әрмис, алп қаған әрмис, буйруқы йәмә билгә әрмис әринч, алп әрмис әринч, бәгләри йәмә, бодунды йәмә түз әрмис. Аны үчүн әлиг анча тутмыс әринч. Әлиг тутуп төрүг итмис. Өзи анча 4. кәргәк болмыс. Йоғчы, сығьтчы өнгрә күн тоғсықда Бөкли чөлгил, табғач, түпүт, апар, пурум, қырқыз, үч қурықан, отуз татар, қытанй, татабы – бунча бодун кәлипән сығтамыс, йоғламыс. Антағ күлүг қаған әрмис. Анта кисрә иниси қаған 5. болмыс әринч, оғлы аты қаған болмыс әринч. Анта кисрә иниси әчисин–тәг қылынмадуқ әринч, оғлы қанғын–тәг қылынмадуқ әринч, билигсиз қаған олурмыс әринч, йаблақ қаған олурмыс әринч, буйруқы йәмә билигсиз әринч, йаблақ әрмис әринч. 6. Бәгләри, бодуну түзсүз үчүн, табғач бодун тәблигин, күрлүг үчүн, армақчысын үчүн, инили ачили киксүртүкин үчүн бәгли бодунлығ йонгашуртуқын үчүн түрк бодун әлләдүк әлин ыч[ғ]ыну ыдымыс. 7. Қағанладуқ қағанын йитүрү ыдымыс. Табғач бодунқа бәглик уры оғлын қул болты, силик қыз оғлын күнг болты. Түрк бәгләр түрк атын ыты табғачғы бәгләр табғач атын тутыпан табғач қағанқ[а] көрмис. Әлиг йыл исиг, күчүг бирмис. Илгәру күн тоғсықда Бөкли қағанқа тәги сүләйү бирмис. Қурығару Тәмир қапығқа тәги сүләйү бирмис. Табғач қағанқа әлин төрүсин алы бирмис. Түрк қара қамуғ 9. бодун анча тимис: Әллиг бодун әртим, әлим амты қаны? Кимкә әлиг қазғанур-мән?-тир әрмис.-Қағанлығ бодун әртим, қағаным қаны? Нә қағанқа исиг, күчүг бирүр-мән?-тир әрмис. Анча тип табғач қағанқа йағы болмыс. 10. Йағы болуп итинү, йаратуну умадуқ йана ичикмис.

Бунча исиг, күчүг биртүкгәру сақынматы «түрк бодун олурайин, уруғсыратайин» тир әрмис, йоқаду барыр әрмис.

Үзә түрк тәнгриси, түрк ыдуқ йәри, 11. субы анча тәмис: «Түрк бодун йоқ болмазун» тийин, «бодун болчун» тийин қангым Ғлтәрис қағанығ, өгүм Илбилгә қатунуғ тәнгри төпүсинтә тутуп йөгәру көтүрмис әринч.

Қангым қаған йәти йиг[ир]ми әрин ташықмыс. Т[ашр]а 12. йорыйур тийин кү әсидип балықдақы ташықмыс, тағдақы ин-мис. Тирилип йәтмис әр болмыс. Тәнгри күч биртүк үчун қангым қаған сүси бөри-тәг әрмис, йағысы қонй-тәг армис. Илгәру, қурығару сүләп ти[r]мис, қобурт[мыс]. [Қа]муғы 13. йәти йүз әр болмыс. Йәти йүз әр болуп әлсирәмис, қағансырамыс бодунуғ, күнгәдмис, қуладмыс бодунуғ, түрк төрүсүн ычғынмыс бодунуғ ачүм апам төрүсинчә йаратмыс, бошғурмыс. Төлис, тардуш .... 14. Йабғуғ, шадығ анта бирмис. Бирийә табғач бодун йағы әрмис, йырайа баз қаған, тоқуз оғуз бодун йағы әрмис. Қырқыз, қурықан, отуз татар, қытанй, татабы қоп йағы әрмис. Қангым қаған бунч[а] ..... 15. қырқ артуқы йәти йолы сүләмис, йигирми сүнгүс сүнгүсмис. Тәнгри йарлықадуқ үчун әллигиг әлсирәтмис, қағанлығығ қағансыратмыс, йағығ баз қылмыс, тизлигиг сөкүрмис, башлығығ йүкүнтүр..... 16. төруғ қазғанып уча бармыс. Қангым қағанқа башлайу баз қағанығ балбал тикмис.

Ол төрудә үзә ачим қаған олурты. Ачим қаған олурупан түрк бодунуғ йичә итди, игит(т)и, чығанйығ.... 17. Ачим қаған олуртуқда өзүм тардуш бодун үзә шад әртим. Ачим қаған бирлә илгәру Йашыл өгүз, Шантунг йазықа тәги сүләдимиз, қурығару Тәмир қапығқа тәги сүләдимиз. Көгмән аша қы.... 18. Қамуғы биш отуз сүләдимиз, үч йигирми сүнгүшдимиз. Әллигиг әлсирәтдимиз, қағанлығығ қағансыратдымыз, тизлигиг сөкүртимиз, башлығығ йүкүнтүртимиз. Түргәс қаған түркүмиз, ... 19. үчун бизингә йанглуқын үчун қағаны өлти, буйруқы, бәгләри йәмә өлти. Он оқ бодун әмгәк көрти, ачүмиз, апамыз тутмыс йәр суб идисиз болмазун тийин аз бодунуғ итип йар..... 20. барс бәг әрти, қаған ат бунта биз биртимиз. Синглим қун-чуйуғ биртимиз. Өзи йанғылты, қағаны өлти, бодуны күнг қул

болты. Көгмән йәр суб идисиз қалмазун тийин аз қырқыз бодунуғ йарат..... 21. йана биртимиз. Илгәрү Қадырқан йышығ аша бодунуғ анча қонтуртымыз, анча итдимиз. Қурығару Кәнгү Тарманқа тәги түрук бодунуғ анча қонтуртымыз, анча [и]тдимиз. Ол өдкә қул қуллуғ болмыс ..... 22 Анча қазғанмыс, итмис әлимиз, төрумиз әрти.

Түрук оғуз бәгләри, бодун, әсидинг! Үзә тәнгри басмасар, асра йәр тилинмәсәр, түрук бодун, әлингин төрунгин ким арта-ты?..... 23. өкүн, көргүнгин үчүн, игидмис билгә қағанынғын әрмис, бармыс, әдгү әлинг[ә] кәнтү йангылтығ, йаблақ кигүртиг. Йарақлығ қантан кәлип йанйа әлтди, сүнгүгүлүг қантан кәлипән сүрә әлтди? Ыдуқ Өтүкән йы..... 24. бардығ, қурығару барығма бардығ. Бардуқ йәрдә әдгүг ол әринч: қанынғ субча йүгүрти, сөнгүкүнг тағча йатды, бәглиг уры оғлунғ қул болты, силиг қыз оғлунғ күнг болты билмәдүк үчүн..... 25. Башлайу қырқыз қағанығ балбал тикдим.

Түрук бодунуғ аты, күси йоқ болмазун тийин қангым қағанығ, өгүм қатунуғ көтүрмиш тәнгри, әл биригмә тәнгри түрук бодун аты, күси йоқ бо..... 26. қаған олуртды әринч. Нәнг йылсығ бодунқа олурмадым, ичрә ашсыз, ташра тонсуз, йабыз йаблақ бодунта үзә олуртум. Иним Күл тигин бирлә сөзләшдимиз. Қангымыз әчимиз қаз..... 27. тийин түрук бодун үчүн түн удымадым, күнгүз олурмады[m]. Иним Күл тигин бирлә, ики шад бирлә өлү йитү қазғантым. Анча қазғанып бирики бодунуғ от суб қылмадым. Мән..... 28. бармыш бодун өлү йитү йадағын, йалангын йана кәлти. Бодунуғ игидәйин тийин йырғару оғуз бодун тапа, илгәрү қытанй, татабы бодун тапа, биргәрү Табғач тапа улуг су ики йигир.... 29. кисрә тәнгри йарлықазу, қутум бар үчүн, үлүгүм бар үчүн өлтәчи бодунуғ тиргүрү игит(т)им. Йаланг бодунуғ тонлуғ, чығанй бодунуғ бай қылтым, аз бодунуғ өкүш қылтым. Ығар әллигдә, қ..... 30. бодунуғ қоп баз қылтым, йағысыз қ.....м қоп мәнгә көрти. Исиг күчүг бирүр бунча төрүг қазғанып иним Күл тигин өзи анча кәргәк болты.

Қангым қаған учдуқда иним Күл тигин йит..... (31) Умай-тәг өгүм қатун қутынга иним Күл тигин әр ат булты. Алты йигирми йашынга әчим қаған илин төрусин анча қазғанты. Алты чуб со-

гдақ тапа сүләдимиз, буздымыз. Табғач Онг тутуқ бис т..... (32) Күл тигин йадағын оплайу тәғди. Онг тутуқ йорчын йарақлығ әлигин тутды, йарақлығды қағанқа анчулады. Ол сүг анта йоққышдымыз. Бир отуз йашыңга Чача Сүңгә сүңгүшдимиз. Әңг әлки Тадқас(?) Чорыңг боз ... (33) өлти. Әкинти Ышбара Йамтар боз атығ бинип тәғди. Ол ат анта өлти. Үчүнч Йәгәнсил бәгинг кәдимлиг торығ ат бинип тәғди. Ол ат анта өлти. Йарақынта йалмасынта йүз артуқ оқун урты, йи[ни]ңгә башыңга бир т... (34) тәғдүкин, түрүк бәғләр, қоп билирсиз. Ол сүг анта йоққышдымыз. Анта кисрә Йәр Байырқу Улуғ Иркин йағы болты. Аны йанйып Түрги Йаргун көлтә буздымыз. Улуғ Иркин азқынйа әрин тәзип барды. Күл тигин ..... (35) .....ңга қырқыз тапа сүләдимиз. Сүңгүг батымы қарығ сөкүпән Көгмән йышығ тоға йорып, қырқыз бодунуғ уда басдымыз. Қағанын бирлә Сунга йышда сүңгүшдимиз. Күл тигин Байырқун ..... (36) бинип оплайу тәғди. Бир әриг илин урты, әки әриг удушүру санчды, ол тәғдүктә Байырқунуңг ақ адғырығ удлуқын сыйу урты. Қырқыз қағанын өлүртимиз, илин алтымыз. Ол йылқа түргәс .... (37) тоға Әртис өгүзүг кәчә йорыдымыз. Түргәс бодунуғ уда басдымыз. Түргәс қаған сүси Болучуда отча борча кәлти, сүңгүшдимиз. Күл тигин Башғу боз ат бинип тәғди. Башғу боз к..... (38) тутузт[ы]. Әкисин өзи алтызды. Анта йана кирип түргәс қаған буйруқы, аз тутукуғ әлигин тутды. Қағанын анта өлүртимиз, илин алтымыз. Қара түргәс бодун қоп ичикди. Ол бодунуғ Табарда қо..... (39) Соғдақ бодун итәйин тийин Йинчү өгүзүг кәчә Тәмир қапығқа тәги сүләдимиз. Анта кисрә қара түргәс бодун йағы болмыш Кәңгрәс тапа барды. Бизинг сү аты торуқ, азуқы йоқ әрти. Йаблақ кисн әр.... (40) алп әр қызыңга(?) тәғмиш әрти. Антағ өдкә өкүнүп Күл тигиниг аз әрин иртүрү ыт(т)ымыз, улуғ сүңгүш сүңгүшмиш, алп Шалчы ақ атын бинип тәғмиш, қара түргәс бодунуғ анта өлүрмиш, алмыш, йана йорып .....

Кб

(1).... бирлә Қушу тутуқ бирлә сүңгүшмиш, әрин қоп өлүрмис, әбин бар..... тәгипән қоп кәлүрти.

Күл тигин йити отуз йашыңга қарлуқ бодун әрүр барур әркәли йағы болты. Тамғыдуқ башда сүңгүсдимиз. (2) [Күл] ти-

гин ол сүнгүшдә огуз йашайур әрти. Алп Шалчы ақын бинип оплайу тәгди, әки әр[иг] удушуру санчды. Қарл[уқ]уғ өлүртимиз, алтымыз. Аз бодун йағы [б]олгы. Қара көлтә сүнгүшдимиз. Күл тигин бир қырқ йашайур әрти. Алп Шалчы ақын (3) бинип оплайу тәгди. Аз Әлтәбәриг тутды, аз бодун анта йоқ болты. Әчим қаған или қамшағ болтуқынта, бодун өлүг иг[ли]г болтуқынта изгил бодун бирлә сүнгүшдимиз. Күл тигин Алп Шалчы ақын бинип ..... (4) [оплайу тәгд]и. Ол ат анта түс..... Изгил [боду]н өлти. Тоқуз оғуз бодун кәнтү бодунум әрти. Тәнгри йир булғақын үчүн йағы болты. Бир йылқа биш йолы сүнгүшдимиз. Әнг илик Тоғу балықда сүнгүшдимиз. (5) Күл тигин Азман ақығ бинип оплайу тәгди. Алты әриг санчды, сү [киш]исинтә йитинч әриг қылычлады. Әкинти, Қушлағақда [ ]з бирлә сүнгүшдимиз. Күл тигин Аз йағызын бинип оплайу тәгип, бир әриг санчды, (6) тоқуз әр[иг] әгирә тоқыды. [ ]з бодун анта өлти. Үчүнч, Бол.....нда оғуз бирлә сүнгүшдимиз. Күл тигин Азман ақығ бинип тәгди, санчды, сүсин санчдымыз, илин алтымыз. Төртүнч, Чуш башынта сүнгүшдимиз. Түрүк (7) бодун адақ қамшатды, йаблақ бол[та]чы әрти. Оз[а кә]лмис сүсин Күл тигин ағытып тонгра бир оғуш алпағу он әриг Тонга тигин йоғынта [әги]рип өлүртимиз. Бисинч, Әзгәнти Қаданда оғуз бирлә сүнгүшдимиз. Күл тигин (8) Аз йағызын бинип тәгди, әки әр[иг] санчды, балықа бармады. Оғуз анта өл[ти] ..... қорғ[ан қ]ышлап йазынга оғузғару сү ташықдымыз. Күл тигин бәг башлайу ақытымыз, оғуз йағы ордуғ басды. Күл тигин (9) Өгсүз ақын бинип тоқуз әрин [са]нчды. Ордуғ бирмәди.

ХОТИМА

Өгүм қатун, улайу өгләрим, әкәләрим, кәлингүнүм, қунчуйларым, бунча йама тириги күнг болтачы әрти, өлүги йуртда, йолта йату қалтачы әртигиз.

(10) Күл тигин йоқ әрсәр, қоп өлтәчи әртигиз. Иним Күл тигин кәргәк болты, өзүм сақынтым: көрүр көзүм көрмәз-тәг, билир билигим билмәз-тәг болты, өзүм сақынтым. Өд тәнгри йасар, киси оғлы қоп өлүгли тиримис. (11) Анча сақынтым, көздә йаш кәлсәр, әт ыда(?), көнгүлтә сығыт кәлсәр, йантуру

сақынтым, қатығды сақынтым, әки шад улайу арқа әгүнүм, оғланым, бәгләрим, бодунум көзи, қашы йаблақ болтачы тип сақынтым.

Йоғчы, сығытчы, қыганй, татабы бодун башлайу (12) Удар сәнгүн кәлти. Табғач қағанта Исйи Лики(?) кәлти. Бир түмән ағы, алтун, күмүш кәргәксиз кәлүрти. Түпүт қағанта Бөлүн кәлти. Курйа, күн батсықдақы соғд бәрчәләр(?), үч қарақ¹ улус бодунта Нәнг сәнгүн, Оғул тарқан кәлти. (13) Он оқ оғлум Түргәс қағанта Мақарач тамғачы, Оғуз Билгә тамғачы кәлти. Қырқыз қағанта Тардуш Ынанчмур (Ынанч чор?) кәлти, барқ итгүчи, бәдиз йаратығма, битигташ итгүчи табғач қаған чанқаны(?) Чанг сәнгүн кәлти.

К. III

Күл тигин қонй йылқа йити йигирмикә учды. Тоқузунч ай йити отузқа [йоғ әртүртимиз. Барқын бәдизин] битигташ[ын] бичин йылқа йитинч ай йити отузқа қо[п ал]қд[ымы]з. Күл тигин ү..... қырқ артуқ[ы й]ити йашынғ болтат таш.... бунча бәдиз әчиг Туйгүн Әлтәбәр кәлу (р)ти.

Кс*

(1) Ынанчу апа йарған тарқан атығ ..... (2) курдануғ өрти. Иним Күл тигин ..... исиг күчүг биртүк үчүн түрүк Билгә қаған йиртә иним Күл тигиниг күзәду олурт[ум].

ИЛОВА

[Йўллуг тигин сўзи]:

К. II

Бунча битиг битигмә Күл тигин атысы Йоллуг тигин битидим. Йигирми күн олуруп бу ташқа, бу тамқа қоп Йоллуг тигин битидим. Ығар оғланынғызда тайағунынғызда кәгдә игидүр әртигиз, уча бардығыз, тәнгри тиригдәгичи.

¹ Бу сўзни бошқа нашрларда *Буқарақ* деб ўқиганлар.

* Тошнинг хитойча ёзуви ёғидаги ушбу туркий матн мазмуни битигнинг асоций қисмига тўғри келади. У Билга хоқон тилидан сўзланмоқда. У қай ўринда келиши ҳали аниқ бўлмагани боис, шу ўринда келтирилмоқда.

МАЗМУНИ

МУҚАДДИМА

[Билга хоқон сўзи]:

Ка

(1) Кўкдай (улуғвор) Тангридан (иноят) топган [яъни Тангрининг иноятига эришган/Тангрининг инояти билан] турк Билга хоқон бу тахтга ўтирдим. Сўзимни тугал эшитгил кетимдаги ини, жияним, ўғлоним, иттифоқ, уруғим, халқим, ўнгдаги шаданит беклар, чапдаги тарханлар, буйруқ беклар, ўттиз .....(2) тўққиз ўғуз беклари, халқи, бу сўзларимни яхшилаб эшит, диққат билан тингла.

Олдинга – кун чиқарга, ўнгга – жанубга, орқага – кун ботарга, чапга – шимолгача бўлган ораликдаги халқ бутунлай менга қарайди. Шунча халқни (3) шод этдим. У энди ёвуз эмас. Турк хоқони Ўтукан йишда турса, элда ташвиш йўқ.

Шарққа – Шантунг даштига қадар лашкар тортдим, денгизга бир оз етмадим. Жанубга – Тўқуз арсанга қадар лашкар тортдим, Тупутга бир оз етмадим. Фарбга – Йинчу ўғузни (4) кечиб, Темир қопиққа қадар лашкар тортдим. Шимолга – Ер Байирку еригача лашкар тортдим, шанча ерга қадар юриш қилдим. Ўтукан йишда яхши ҳоким йўқ экан. Элни тутғучи ер Ўтукан йиш экан. Бу ерда ўтириб, табғач халқи билан (5) мурса қилдим.

Олтин, кумуш, ичкилик, ипакни ҳисобсиз бераётган табғач халқи сўзи ширин, ипаклиги нафис экан. Ширин сўзи, нафис ипаклиги билан авраб, йироқ халқни шундай яқинлаштирар экан. Яқин бўлгандан сўнг ёвуз илмини у ерда кўрсатар экан. (6) Яхши, доно кишини, яхши, баҳодир кишини тинч қўймас экан. Бирор киши адашса, уруғи, халқи, уйи-ёпинчигигача қўймас экан. Ширин сўзига, нафис шойисига алданиб, қўп турк халқи, ўлдинг. Турк халқи, айриминг жанубга Чуғай йиш, Тўг алтун (7) даштига манзил қилай деса, турк халқининг айримини у ерда ёвуз киши шундай пишиқлар экан: йироқ бўлса, ёмон ипаклик берур, яқин бўлса, яхши ипаклик берур, дея шундай пишиқлар экан. Билимсиз киши у сўзни олиб, [ўша гапга инониб] яқин бориб, қўп киши ўлдинг. (8) У ерга борсанг, турк халқи, ўлажаксан. Ўтукан ерда туриб карвон юбориб турса, ҳеч бир ташвиш йўқ. Ўтукан йишда турилса, мангу элни тутиб туражаксан. Турк

халқи, тўқис ишонувчисан. Самимий, носамимийни ажратмайсан. Бир тутоқсанг, самимийни ҳам фарқламайсан. Ўшандайлигинг (9) учун (сени) ардоқлаган хоқонингнинг сўзини олмайин ҳар ерга тарқаб кетдинг. У ерда хўп ғойиб бўлдинг, бадар кетдинг. Ўшандан қолганинг ҳар ерда хўп ўлиб–тирилиб юрар эдинг. Тангри ёрлақгани учун, истеъдодим, бахтим бор учун хоқон бўлдим. Хоқон бўлиб, (10) йўқ, қашшоқ халқни бутунлай оёққа қўйдим. Қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим. Ёки бу сўзимда ёлғон борми?

Турк беклари, халқи, буни эшитинг! Турк халқини тўплаб давлат тутишингизни бунда [яъни тошда] ёздим. Адашиб, айрилганингни ҳам (11) бунда ёздим. Ҳар қандай сўзим бўлса, мангу тошга ёздим. Унга қараб билинг, туркнинг эндиги халқи, беклар. Уй–дунёга(гина) қарайдиган беклар, мутлақ гумроҳсиз.

ИЛОВА

[Йўллуғ тигин сўзи]:

Мен мангутош .... Табғач хоқонидан наққош келтирдим, нақшлатдим. Менинг сўзимни бузмади. (12) Табғач хоқони сарой наққошини юборди. Унга махсус зиёратгоҳ яраттирдим. Ичи–ташига махсус нақш солдирдим, тош ўрнаттирдим. Кўнгилдаги сўзларимни ул ..... [ўн ўқ авлоди]га, тотгача буни кўриб, билинг! Мангутош (13) ўрнаттирдим. Бу сайргоҳ бўлгач, мақбара сайргоҳ ерда бўлса! Шундай сайргоҳ ерда мангутош ўрнатдим, (битиг) битидим. Уни кўриб, шундай деб билинг: бу тош .....дим.

Бу битиг битилгучининг жигари Йўллуғ тигин.

К.1

Кул тигиннинг олтинини, кумушини, ипагини, борини тур[к халқи] фуқаросини йиққан тўйги бу ..... бегим тигин юқори Танг[ри] ..... тош битдим Йўллуғ тигин.

АСОСИЙ ҚИСМ

[Билга хоқон сўзи]:

К

(1) Юқорида кўк осмон, пастда кўнғир ер яратилганда иккинсининг орасида инсон боласи яратилган. Инсон болалари устидан ота–бобом Бумин хоқон, Истами хоқон бўлиб (тахтга)

ўтирган. (Тахтда) туриб турк халқининг юртини, ҳукуматини тутиб турганлар, тартибга келтирганлар. (2) Тўрт тараф бутунлай душман экан. Лашкар тортиб, тўрт тарафдаги халқни бутунлай олган(лар), бутунлай қарам қилган(лар), боши борни таъзим қилдирган(лар), тиззаси борни чўктирган(лар). Шарққа – Қадирқан йишга қадар, ғарбга – Темир қопиққача манзил қилдирган(лар). Иккисининг орасида (3) хўжайинсиз, танобсиз [чекланмаган ерга эгалик қилиб], кўк турк шу тарзда яшар экан. (Улар) доно хоқон экан, алп хоқон экан, вазирлари ҳам доно эканлиги учун, ботир эканлиги учун, беклари ҳам, халқи ҳам тўғри экан. Шунинг учун давлатни шундай тутган экан. Давлатни тутиб, расм-русумни адо этганлар. Ўзи шундай [бошқариб] (4) вафот этган. Азачи, йиғичи(лар), шарқдан – кун чиқардан бўкли чўлғил, табғач, тупут, апар, пурум, қирқиз, уч қуриқан, ўтуз татар, қитан, татаби – шунча халқ келиб йиғлаган, аза тутган. Шундай машҳур хоқон экан. Шундан кейин иниси хоқон (5) бўлган экан, ўғли, жигари (?) хоқон бўлган экан. Ундан кейин иниси оғасидай иш тутмаган экан, ўғли отасидай иш тутмаган экан. (Тахтда) жоҳил хоқон турганлиги учун, бадфеъл хоқон турганлиги учун вазири ҳам калтафаҳм экан, ёвуз экан. (6) Беклари, халқи тўғри эмаслиги учун, табғач халқи ҳийлакор, тўймаслиги учун, фирибгари бор учун, ини ва оғани (бир-бирига) қайрагани учун, беги ва халқини бир-бирига чаққани учун турк халқи ушлаб турган давлатини қўлдан чиқариб юборган, (7) хоқонлик қилиб турган хоқонини йўқотиб юборди. Табғач халқига бек бўладиган ўғил боласи билан қул бўлди, сулув қиз боласи билан чўри бўлди. Турк беклар туркча отини қўйиб, табғачлик бекларнинг табғачча отини қабул қилиб, табғач хоқонга (8) қарам бўлди. Эллик йил меҳнатини, кучини берибди. Шарққа – кун чиқарда Бўкли хоқонигача лашкар тортиб берибди. Ғарбга – Темир қопиққа қадар лашкар тортиб берибди. Табғач хоқонига давлатини, ҳукуматини олиб берибди. Турк фуқароси, бари (9) халқ шундай дебди: «Давлатли халқ эдим, давлатим энди қани? Давлатни кимга эгаллаб беряпман?»-дер экан. «Хоқонли халқ эдим, хоқоним қани? Не хоқонга меҳнатимни, кучимни беряпман?»-дер экан. Шундай деб табғач хоқонига ёв бўлибди. (10) Ёв бўлиб, ўзини эплаб ва тиклаб

ололмай, яна таслим бўлибди. Шунча меҳнатини, кучини берганига андиша қилмай (табғач хоқони) «турк халқини ўлдирайин, уругини қирайин» дер экан. [Уни] йўқотиб бораётган экан.

Юқорида туркнинг осмони, туркнинг муқаддас ери, (11) суви шундай дебди: «Турк халқи йўқ бўлмасин» дея, «халқ бўлсин» дея отам Элтарис хоқонни, онам Элбилга хотунни Тангри (ўз) мартабасида тутиб, юқори кўтарган экан.

Отам хоқон ўн етти эр билан ташга чиқиб кетган. «Тангда (12) юрибди» деган овозани эшитиб, шаҳардаги ташга чиқибди, тоғдаги(си) инибди. Терилиб, етмиш эр бўлибди. Тангри куч бергани учун отам хоқоннинг лашкари бўридек экан, душмани кўйдек экан. Шарққа, ғарбга лашкар тортиб, (одам) йигибди, (оёққа) турғазибди. Ҳаммаси (13) етти юз эр бўлибди. Етти юз эр бўлиб, давлатини йўқотган, хоқонини йўқотган халқни, чўрига айланган, қул бўлган халқни, турк ҳукмронлигини бой берган халқни ота-боболарим йўсунича оёққа турғазибди, бошқарибди. Тўлис, тардуш ..... (14) ябғуни, шадни ўшанда тайинлабди. Жанубда табғач халқи ёв экан, шимолда баз хоқон, тўкуз ўғуз халқи ёв экан. Қирқиз, қуриқан, ўтуз татар, қитан, татаби бутунлай ёв экан. Отам хоқон бунча ..... (15) қирқ етти йўла лашкар тортган, йигирма марта жанг қилган. Тангри ёрлақгани учун давлати борни давлатидан айирган, хоқони борни хоқонидан айирган, душманни эл қилган, тиззаси борни чўктирган, боши борни таъзим қилдир..... (16) ҳукмронлик қилиб вафот этган. Отам хоқон [қабри]га биринчи бўлиб баз хоқоннинг балбали тикилди.

Ўша ҳукумат бошига амаким хоқон бўлиб ўтирди. Амаким хоқон ўтириб, халқни яхшилаб оёққа турғизди, тарбиялади, қашшоқни ..... (17) Амаким хоқон бўлиб турганда ўзим тардуш халқи уза шад эдим. Амаким хоқон билан шарққа Яшил ўғуз, Шантунг даштига қадар лашкар тортдик, ғарбга Темир қоппиққа қадар лашкар тортдик. Кўгман оша қи..... (18) Ҳаммаси (бўлиб) йигирма беш (марта) лашкар тортдик, ўн уч (марта) жанг қилдик. Давлатлини давлатсизлантирдик, хоқонлини хоқонидан жудо қилдик, тиззаси борни чўктирдик, боши борни юкунтирдик. Турғас хоқон туркимиз ..... (19) учун, бизга (нисбатан) янглишгани учун хоқони ўлди, вазири, беклари ҳам ўлди. Ўн ўқ

халқи заҳмат чекди. Бобомиз, аждодимиз бошқарган ер-сув эгасиз бўлмасин деб аз халқини тартибга солиб яр..... (20) барс бек эди, хоқон унвонини бунда биз бердик. Синглим хоқонзодани бердик. Ўзи янглишди, хоқони ўлди, халқи чўри, кул бўлди. Кўгман ер-суви эгасиз қолмасин дея аз, қирқиз халқини тикла[б] ..... (21) қайтиб бердик. Шарққа Қадирқан йишни оша халқни шундай қўндирдик, шундай тартибга келтирдик. Ғарбга Кангу Тарманга қадар турк халқини шу ҳолда қўндирдик, шу хилда тартибга келтирдик. У чоғда кул кулли бўлган, ... (22) Шундай қозонилган, тикланган элимиз, ҳукуматимиз (бор) эди.

Турк ўғуз беклари, халқи эшитинг! Юқоридан осмон босмаса, пастда ер ёрилмаса, турк халқи, давлатингни, ҳукуматингни ким бузди? ..... (23) ўкин, кўргулигинг учун, тарбия қилган доно хоқонингни, емирилган, кетган эзгу давлатингга. Ўзинг янглишдинг, (орага) ёмонни киргиздинг. Қуrolли қайдан келиб тарқатиб юборди, найзали қайдан келиб суриб кетди? Муқаддас Ўтукан йиш ..... (24) бординг, ғарбга боролгунча бординг. Борган ерда эзгулик шу бўлса керак: қонинг сувдай оқди, суягинг тоғдай (уюлиб) ётди, бек бўладиган ўғил боланг кул бўлди, сулув қиз боланг чўри бўлди. (Буни) билмагани учун ..... (25) Бошлаб қирқиз хоқонининг балбалини тикдим.

Турк халқининг номи, донғи йўқолмасин дея отам хоқонни, онам хотунни кўтарган Тангри, эл берган Тангри турк халқининг номи, доврўғи йўқ бў..... (26) хоқон қилиб ўрнатди. Мол-мулкли халққа (хоқон) бўлмадим. Ичи ошсиз, таши тўнсиз, бечораҳол халқ узра (хоқон) бўлдим. Иним Кул тигин билан сўзлашдик. Отамиз, амакимиз қоз[онган] ..... (27) дея турк халқи учун тун ухламадим, кундуз ўтирмадим. Иним Кул тигин билан, икки шад билан ўла-йита (зафар) қозондим. Шу хилда (зафар) қозониб, уюшган халқни ўт-сув қилмадим. Мен ..... (28) кетган халқ ўла-йита яёв, яланғоч қайтиб келди. Халқни тарбиялайин дея шимолга ўғуз халқи томон, шарққа қитан, татаби халқи томон, жанубга табғач томон улуғ лашқар [билан] ўн икки .... (29) кейин Тангри ёрлақасин, қутум бор учун, насибам бор учун ўлаётган халқни тирилтириб, оёққа қўйдим. Яланг халқни тўнли, қашшоқ халқни бой қилдим, оз халқни кўпайтирдим. Паноҳталаб давлатлида, ... (30) халқни бутунлай

дўст қилдим, душмансиз қилдим (?), бутунлай менга қаради. Меҳнатни, кучни берувчи шундай ҳокимиятни қозониб, иним Кул тигин (Яратганнинг Ўзига) керак бўлди [яъни вафот этди].

Отам хоқон ўлганда иним Кул тигин ет..... (31) Умайдек онам хотун бахтига иним Кул тигин эр (деган) ном топди. Ўн олти ёшида амаким хоқон давлатини, ҳокимиятини шу хилда қозонди. Олти чуб [вилоят] суғдлари томон черик тортдик, тор-мор қилдик. Табгач ўнг тутуқ беш т..... (32) Кул тигин яёв отилиб ҳужум қилди. Ўнг тутуқ йўлбошчисини яроқли қўли билан тутди, яроқланган ҳолда хоқонга тортиқ қилди. У черикни ўшанда йўқ қилдик. Йигирма бир ёшида Чача Сунга уруш қилдик. Энг аввал Тадқас чўрнинг бўз ..... (33) ўлди. Иккинчи (бор) Ишбара Ямтар бўз отини миниб ҳужум қилди. У от ўшанда ўлди. Учинчи (бор) Ягансил бекнинг кийимли тўриқ отини миниб ҳужум қилди. У от ўшанда ўлди. Яроғига, ёпинчигига юздан ортиқ ўқ билан урди. Баданга бошига бир т..... (34) ҳужум қилганини, турк беклари, яхши биласиз. У лашқарни йўқ қилдик. Ундан кейин ер байирку[ли] Улуғ Эркин ёв бўлди. Уни қувиб, Турги Яргун кўлда тор-мор қилдик. Улуғ Эркин озгина йигити билан қочиб кетди. Кул тигин ..... (35) .....[ёши]да Қирқиз томон лашқар тортдик. Найза ботими қорни ёриб, Кўгман йишга кўтарилиб юриб, қирқиз халқини кўққисдан босдик. Хоқони билан Сунга йишда жанг қилдик. Кул тигин Байирқунинг [оқ айғирини] (36) миниб отилиб ҳужум қилди. Бир эрни қўли билан урди, икки эрни бирийўла санчди. Ўша курашда Байирқунинг оқ айғирининг курагини синдириб урди. Қирқиз хоқонини ўлдирдик, давлатини олдик. Ўша йили тургаш .... (37) кўтарилиб, Эртис дарёсини кечиб юрдик. Тургас халқини кўққисдан босдик. Тургас хоқон лашқари Бўлучуда ўтдай-бўрондай келди, жанг қилдик. Кул тигин Башғу (отли) бўз отини миниб ҳужум қилди. Башғу бўз к..... (38) тутқазди. Иккисини ўзи олдириди. Ўшанда яна (жангга) кириб, Тургас хоқон(нинг) вазирини, аз тутугини қўли билан тутди. Хоқонини ўшанда ўлдирдик, элини олдик. Тургас авом халқи бутунлай таслим бўлди. У халқни Табарда қў..... (39) Сўғдақ халқини тузатайин дея Йинчу ўгузни кечиб, Темир қошиққа қадар лашқар тортдик. Шундан кейин авом тургас халқи душман бўлган Канграс томон борди. Бизнинг лаш-

кар(имизнинг) оти ориқ, озиғи йўқ эди. Ёмон киши эр..... (40) алп эр бизга (?) ҳужум қилган эди. Ўшандай замонда ўкиниб, Кул тигинни оз эр билан излатиб юбордик. Катта жанг қилибди. Алп Шалчи оқ отини миниб ҳужум қилибди. Қора тургас халқини ўшанда ўлдирибди, қўлга олибди. Қайтиб юриб .....

Кб

(1)..... билан, Қушу тутуқ билан жанг қилибди. (Унинг) жангчиларини хуп ўлдирибди, уй-жойини ..... ҳужум қилиб бутунлай келтирди.

Кул тигин йигирма етти ёшида қарлуқ халқи бегоналашиб [орада зиддият чиқиб], душман бўлди. Тамғидуқ башда жанг қилдик. (2) Кул тигин ўша жангда ўттиз яшар эди. Алп Шалчи (номли) оқ (оти)ни миниб, отилиб ҳужум қилди. Икки эрни бир-варакайига санчди. Қарлуқни ўлдирдик, (қўлга) олдик. Аз халқи душман бўлди. Қора кўлда жанг қилдик. Кул тигин ўттиз бир яшар эди. Алп Шалчи (номли) оқ (оти)ни (3) миниб, отилиб ҳужум қилди. Аз Элтабарни қўлга туширди. Аз халқи ўшанда йўқ бўлди.

Амаким хоқоннинг давлати заифлашганда, халқ ночор қолганда изгил халқи билан жанг қилдик. Кул тигин Алп Шалчи оқини миниб, (4) отилиб жанг қилди. У от ўшанда туш..... Изгил халқи ўлди. Тўқуз ўғуз халқи ўз халқим эди. Кўк-ер фитнали бўлгани учун ёв бўлди. Бир йилда беш бора жанг қилдик. Бошлаб, Тўғу шаҳрида жанг қилдик. (5) Кул тигин Азман оқини миниб, отилиб ҳужум қилди. Олти эрни санчди, лашкар ҳужумида еттинчи эрни қиличлади. Иккинчи марта, Қушлағақда [ ]з билан жанг қилдик. Кул тигин Аз (номли) кул ранг (от)ини миниб, отилиб ҳужум қилиб, бир эрни санчди, (6) тўққиз эрни қуршаб урди. [ ]з халқи ўшанда ўлди. Учинчи бор, Бўл.....нда ўғуз билан жанг қилдик. Кул тигин Азман (номли) оқ (от)ини миниб ҳужум қилди, санчди. Лашкарини санчдик, давлатини олдик. Тўртинчи бор, Чуш бошида жанг қилдик. Турк (7) халқи оёқдан қолди, ёмон бўладиган эди. Илгари келган лашкарини Кул тиган турғизиб отлантириб, бир қавм алп ўн эрни Тўнға тигин азасида қуршаб олиб ўлдирдик. Бешинчи бор, Азганти Қаданда ўғуз билан жанг қилдик. Кул тигин (8) Аз (номли) кул ранг (от)ини миниб ҳужум қилди, икки эрни санчди. Шаҳарга бормади. Ўғуз

ўшанда ўлди. .... кўрғонда қишлаб, баҳорда Ўғузга лашкар (билан) чиқдик. Кул тигинни бекларга бош қилиб жўнатдик. Ўғуз душман ўрдани босди. Кул тигин (9) Ўгсуз оқини миниб тўққиз эрни санчди. Ўрдани бермади.

ХОТИМА

Онам хотун, кейинги оналарим, акаларим, келинларим, хонзодаларим, бунча(нгиз) ҳам тириги(нгиз) чўри бўлар эди, ўлиги(нгиз) вайронада, йўлда ётиб қолар эдингиз.

(10) Кул тигин бўлмаганда бутунлай ўлар эдингиз. Иним Кул тигин вафот этди, ўзим алам чекдим; кўрар кўзим кўрмасдек, билар билимим билмасдек бўлди [яъни кўзимнинг нури кетди, эс-хушимдан оғдим], ўзим алам чекдим. Дунёни Тангри ясайди, инсон боласининг бари ўлгучидир. (11) Шунчалик алам чекдимки, кўзда ёш келса, азоб бериб кўнгилдан йиғи келса, қайта қайғурдим, қаттиқ алам чекдим. Икки шад кейинги ини-жияним, ўғлоним, бекларим, халқим(нинг) кўзи-қоши ёмон бўлади деб қайғурдим.

Азачи, йиғичи, қитанй татаби халқини бошлаб (12) Удар сангун келди. Табғач хоқондан Исйи Лики келди. Бир туман ипак, олтин, кумушни ҳисобсиз келтирди. Тупут хоқондан бўлун келди. Жанубда кунботардаги суғд барчалар(?), уч қора улус халқидан Нанг сангун, Ўғул тарқан келди. (13) Ўн ўқ ўғлим Тургас хоқонидан Мақарач тамғачи, Ўғуз Билга тамғачи келди. Қирқиз хоқонидан Тардуш Инанч чўр келди. Бино қурувчи, нақш солинган битигтош ясовчи табғач хоқонининг чанқани(?) Чанг Сангун келди.

К.Ш

Кул тигин қўй йилида, [биринчи ойнинг?] ўн еттинчи (куни)да ўлди. Тўққизинчи ой(нинг) йиғирма еттисида азасини ўтказдик. Биносини, нақшини, битигтошини маймун йилида, еттинчи ой(нинг) йиғирма еттисида бутунлай тугатдик. Кул тигин у..... қирқ етти ёш (?) тош ..... бунча нақшни Туйгун Элтабар келтирди.

Кс

(1) Инанчу бобо Ярған тарқан отини ..... (2) Қурданни ўрди. Иним Кул тигин ..... меҳнагини, кучини бергани учун турк Билга хоқон ерида иним Кул тигинни кузатиб ўтирдим.

ИЛОВА

[Йўллуғ тигин сўзи]:

К.П

Бунча битигни битилувчи Кул тигиннинг жигари Йўллуғ тигин битдим. Йигирма кун ўтириб, бу тошга, бу бинога тўлиқ Йўллуғ тигин битдим. Паноҳталаб ўғлонингизга, таянувчингизга қийинчиликда тарбият қилар эдингиз, вафот этдингиз. Тангри яшатувчидир.

БИЛГА ХОҚОН БИТИГИ

МУҚАДДИМА

[Билга хоқон сўзи]:

Xb.1-14

ИЛОВА

[Йўллуғ тигин сўзи]:

Xb.

(14)..... кисрә табғач қ[аға]нта бәдизчи кәлүртим. .... сабымын сымады ..... ичрәки бәдизчиг ыты ..... ангар ташығ барқ... йара[т]дым, ич[и]н ташын адынчығ бәдиз у.....м..... бымын (15) он оқ оғлынга, татынга тәги буны көрү билинг: бәнг[ү]таш тоқытдым ....йәртә .... тоқытдым, битидим, бу ..... таш барқын

АСОСИЙ ҚИСМ

[Билга хоқон сўзи]:

X.1-24

(24) Йәти йигирми йашыма Тангут тапа сүләдим, тангут бодунуғ буздум, оғлын йу[туз]ын, йылқысын, барымын анта алтым. Сәкиз йигирми йашыма Алты чуб... (25) тапа сүләдим. Бодунуғ анта буздум. Таб[ғач] онг тутуқ бәс түмән сү кәлти. Ыдуқ башда сүнгүшдүм, ол сүг анта йоққышдым. Йигирми йашыма

Басмыл ыдыкут оғушум бодун әрти, арқыш ыдмаз тийин сүләдим, қ.....т ичгәртим, қал..... әбру кәлүртүм. Аки отуз йашыма Табгач (26) тапа сүләдим. Чача сәнгүн сәкиз түмән [сү бир]лә сүнгүшдүм. Сүсин анта өлүртүм. Алты отуз йашыма чик бодун қырқыз бирлә йағы болты. Кәм кәчә Чик тапа сүләдим, Öрпәнтә сүнгүшдүм. Сүсин санчдым, аз.....м.....лгәртим. Йәти о[туз йашы]ма Қырқыз тапа сүләдим. Сүнгүг батымы (27) қарығ сөкүпән Көгмән йышығ тоғ....п қырқыз бодунуг уда басдым, қағанын бирлә Сунга йышда сүнгүшдүм. Қағанын өлүртүм, илин анта алтым. Ол йылқа Түргәс тапа Алтун йышығ [аш]а Әртис өгүзүг кәчә йоры[дым. Түргәс бодунуг] уда басдым. Түргәс қаған сүси отча борча кәлти. (28) Болучуда сүнгүшдүмүз. Қағанын, йаб[ғусы]н, шадын анта өлүртүм. Илин анта алтым. Отуз йашыма Бәсбалық тапа сүләдим. Алты йолы сүнгүшдүм.... [с]үсин қоп ө[л]үртүм..... ық ичрәки нә киши әтин ..... үк йоқ үчүн киси б.....д.....нга уқғалы кәлти. Бәсбалық аны үчүн озды. Отуз артуқы (29) бир йашыма қарлуқ бодун бунгсыз [әр]үр барур әркәли йағы болты. Тамғыдуқ башда сүнгүшдүм. Қарлуқ бодунуг өлүртүм, анта алтым ..... [санч]дым.... мал.... дүд.... қарлуқ бодун .... тир..... санчдым, ө.... То[қуз оғу]з мәнинг бодунум әрти. Тәнгри йәр булғақын үчүн, өдинг (30) кү[н]и тәгдүк үчүн йағы болты. Бир йылқа төрт йолы сүнгүшдүм. Әнг илки Тоғу балықда сүнгүшдүм. Тоғла өгүзүг йүзти. Кәчип сү ..... [ө]кинти. Антарғуда сүнгүшдүм, сүсин санчдым ..... [ү]чүнч ..... [сү]нгүшдүм. Түрук бодун адақ қамшаты, йаблақ (31) болтачы әрти, оза йанйа кәлигм[ә] сүсин ағыт(т)ым. Öкүш өлтәчи анта тирилти, анта Тонгра йи алпағуты бир оғушуғ Тонга тигин йоғ..... әгирә тоқыдым. Төртүнч Әзгәнти Қадазда сүнгүшдүм, сүсин анта санчдым, йабрытдым ..... барым ..... ма Мағы қорған қышладуқла йут болты. Йазынга (32) Оғуз тапа сүләдим. Илки сү таш[ық]мыш әрти, әкин сү әбдә әрти, үч оғуз сүси басы өлти, йадағы баз болты тип алғалы кәлти. Сынгар сүси әбиг барқығ йулғалы барды, сынгар сүси сүнгүшгәли кәлти. Биз аз әртимиз, йабыз әртимиз. Оғуз ...т йағ.... күч бәртүк үчүн анта санчдым, (33) йанйдым. Тәнгри йарлықадуқ үчүн, мән қазғантуқ үчүн түрук бодун б....рғб....мыш әринч. Мән инәлгү бунча башлайу

қазғанмадым, түрүк бодун өлтәчи әрти, йоқ болтачы әрти .... бәгләр .... сақының, анча билинг. Оғуз бо[дун] ..... д ..... ыд-майын тийин сүләдим, (34) әбин барқын буздум. О[ғу]з бодун тоқуз татар бирлә тирилип кәлти. Ағуда әки улуг сүнгүш сүнгүшдүм, сүсин бу[з]дүм, әлин анта алтым. Анча қазғанып ..... [тәнгри йар]лықадук үчүн мән отуз артуқы .....уқ әрти, өдсүг өт үлүг күг (35) игидмиш қа[ғаны йангылты]. Үзә тәнгри, ыдуқ йәр суб ..... қаған қуты тапқылмады әринч, тоқуз оғуз бодун йәрин субын ыдып Табғачғару барды. Табғач .... бодун .... йәр анча кәлти, игидәйин тийин б..... бодунуғ ..... (36) йазуқлат ..... [би]рийә Табғачда аты күси йоқ болты. Бу йәрдә мәнгә қур болты. Мән өзүм қаған олуртуқум үчүн түрүк бодунуғ ..... ү ... дым .....р...й...дә қазғантым ..... тирилип й..... (37) .... [сүнгүшдүм, сүсин] санчдым, ичикигмә ичикди, бодун болты, өлүгмә өлти. Сәләнгә қоды йорыпан қарғун қыслата әбин барқын анта буздум. .... йышқа ағды. Уйғур Әлтәбәр йүзчә әриг ил т.....т (38) ..... [түр]үк бодун ач әрти. Ол йылқығ алып игит(т)им. Отуз артуқы төрт йашыма оғуз тәзип Табғачқа кирти. Өкүнүп сүләдим, суқын ..... [о]ғлын, йутузын анта алтым, әки әлтәбәрлиг бо[дун] ..... (39) .....ы бодун табғач қағанқа көрти. Йалабачы, әдгү сабы, өтуги кәлмәз тийин йайын сүләдим. Бодунуғ анта буздум, йылқ.....б..... сүси тирилип кәлти. Қадырқан йышда қо..... (40) .... гақынга, йәрингәрү, субынгару қонты. Бирийә қарлуқ бодун тапа сүлә тип тудун Йамтарығ ыт(т)ым, барды ..... Илтәбәр йоқ болмыш, иниси бир қурғ[у]..... (41) ..... арқышы кәлмәди. Аны анчытайын тип сүләдим. Қурғу әки үч әки силигин тәзип барды. Қара бодун қағаным кәлти тип, өг.... ....қа ат биртим. Кичиг ат[лы]ғ....

Х.ІІ

.....өнгүг йоғуру сү йорып түнли күнли Йити өдүшкә субсыз кәчдим. Чарқақы тәги йолағ тигиниг..... Бәс кәчәнкә тәги .....

Ха

(1) .... [таб]ғач атлығ сүси бир түмән артуқы йәти бинг сүг илки күн өлүртүм. Йадағ сүсин әқинти күн қоп .... тирилип барды ..... (2) .... [й]олы сүләдим. Отуз артуқы сәкиз йашыма қышын Қытанй тапа сүләдим. ....[артуқ]ы ..... [йа]шыма йазын

Татабы тапа сү[ләдим] ..... (3) [Мән] ..... өлүртүм, оғлын, йутузын, [йы]лқысын, барымын ..... йрә қонч....н қы..... (4) [бод].....[йу]тузын йоқ қылтым. .... (5) [йор].....рым..... (6) [сүнг]..... үчүн ..... (7) [бәр]тим. Алп әрин өлүрүп, балбал қылу бәртим. Әлиг йашыма татабы бодун Қытанйда адақығ ....қа... [Тү]нгкәр тағқа .... (8) Куғ сәнгүн башаду төрт түмән сү кәлти. Түнгкәр тағда тәгип тоқыдым. Үч түмән сүг ....түм, би..... әрсәр өктүм. Татабы .... (9) о... рти. Улуғ оғлум агрып йоқ болуча Куғ сәнгүнүг балбал тикә биртим. Мән тоқуз йигирми йыл шад олуртум, тоқуз[йигир]ми йыл қаған олуртум, ил тутдум. Отуз артуқы бир ..... (10) түркүмә, бодунума йәгин анча қазғану биртим.

ХОТИМА

[Йўллуғ тигин сўзи]:

Бунча қазғанып [... қанғ..... ған ы]т йыл онунч ай алты отузқа уча барды. Лағзын йыл бисинч ай йити отузқа йоғ әртүртүм. Буқағ тутуқ ..... (11) қанғы Лисүн Тай сәнгүн башад[у] бис йүз әрин кәлти. Қоқулуқ ө..... алтун, күмүс кәргәкисиз кәлүрти. Йоғ йыпарығ кәлүрүп тикә бирти. Чынтан ығач кәлүрүп өз йараш..... (12) Бунча бодун сачын, қулқақын, йанг[ақын бы]чды. Әдгү өзлүк атын, қара кисин, көк тәйингин сансыз кәлүрүп қоп қот(т)ы.

(13) Тәнгри-тәг тәнгри йар[ат]мыш түрүк Билгә [қаған] сабым.

Қанғым түрүк Билгә қаған олуртуқынта түрүк амты бәгләр ..... [к]исрә тардуш бәгләр, Күл чор башлайу улайу шадапыт бәгләр, өнгрә төлөс бәгләр, апа тарқ[ан] .... (14) башлайу улайу шад[апыт] бәгләр ..... Туман тарқан, Тонйуқуқ, Бойла баға тарқан, улайу буйруқ ..... ич буйруқы, Бәг [Күл, Иркин] башлайу улайу буйруқ – бунча амты бәгләр қанғым қағанқа әртингү.... (15) әртингү әти мағ и..... [тү]рүк бәгләрин, бодунын әртингү әти, мағ итди, өгд[и]..... қанғым] қаған .....[чы ағыр ташын] йоған[мы]ш. Түрүк бәгләр бодун ити йар..... и әрти, өзүмә бунча .....

Хс

(1)..... үзä..... (2) Билгä қаған у[ча барды] ..... (3) йай бол-сар, үзä т[әнгри] ..... (4) көбүргäси тәрчä анч.... (5) тагда сыгун тäsär ..... (6) сақынур-мән қангым қ[аған] ..... (7) ташын өзүм қаған .....

ИЛОВА

X.I

[қаған б..... Йол(л)]уғ тигин битидим. Бунча барқыг бәдизиг, узуг... [ған атысы Йол(л)уғ] тигин мән ай артуқы төрт күн [олу]руп битидим, бәдизтим. Й.....

МАЗМУНИ

МУҚАДДИМА

[Билга хоқон сўзи]:

Xb.1-14

ИЛОВА

[Йўллауғ тигин сўзи]:

Xb

(14) ..... Сўнг Табгач хоқондан наққош келтирдим ..... Сўзимни бузмади. .... ички [сарой] наққошини юбориб ..... унга тошни, иморат... яратдим. Ичини, ташини алоҳида нақшлатдим. .... (15) ўн ўқ ўғлига, тотига қадар буни кўриб, билинг: мангутош ўйдирдим. .... ерда ..... ўйдирдим, битдим, бу тош иморатни .....

АСОСИЙ ҚИСМ

[Билга хоқон сўзи]:

X.1-24

(24) Ўн етти ёшимда Тангут томон лашкар тортдим. Тангут халқини енгдим, ўғлини, хонумонини, йилқисини, молини ўшанда олдим. Ўн саккиз ёшимда Алти чуб ..... (25) томон лашкар тортдим. Халқини ўшанда енгдим. Табгач ўнг тутуқ(нинг) беш туман қўшини келди. Идуқ башда жанг қилдим, ўша лашкарни ўшанда йўқ қилдим. Йигирма ёшимда, Басмил идикут қариндошим халқ(им) эди, карвон юбормаяпти деб лашкар тор-

тдим. Қ...т таслим эттирдим, қал..... уйга келтирдим. Йигирма икки ёшимда Табғач (26) томон лашкар тортдим. Чача Сангун(нинг) саккиз туман лашкари билан урушдим. Лашкарини ўшанда қирдим. Йигирма олти ёшимда чик халқи қирқиз билан ёв бўлди. Кам (дарёси)ни кечиб, Чик томон лашкар тортдим. Ўрпанда жанг қилдим. Лашкарини санчдим. Аз .....м.... таслим эттирдим. Йигирма етти ёшимда Қирқиз томон лашкар тортдим. Найза ботими (27) қорни ёриб Кўгман йишни ошиб, қирқиз халқини қўққисдан босдим. Хоқони билан Сунга йишда жанг қилдим. Хоқонини ўлдирдим, давлатини ўшанда олдим. Ўша йили Тургас томон Алтун йишни ошиб, Эртис дарёсини кечиб юрдим. Тургас халқини қўққисдан босдим. Тургас хоқоннинг қўшини ўтдай-бўрондай келди. (28) Бўлучуда жанг қилдик. Хоқонини, ябғусини, шадини ўшанда ўлдирдим. Давлатини ўшанда олдим. Ўттиз ёшимда Бешбалиқ томон лашкар тортдим. Олти йўла жанг қилдим. .... лашкарини бутунлай ўлдирдим. .... иқ ичидаги не киши этин .....ук йўқ учун киши ....га тушунгани келди. Бешбалиқ шунинг учун омон қолди. Ўттиз (29) бир ёшимда қарлуқ халқи бениҳоя бегоналашиб кетгач, ёв булди. Тамғидуқ башда жанг қилдим. Қарлуқ халқини ўлдирдим, ўшанда қўлга олдим. ....санчдим ... мал..... дуд... қарлуқ эли .... тир.... санчдим, ў..... Тўқуз ўғуз менинг халқим эди. Кўк ва ер фитнали бўлгани учун, замоннинг (30) куни етгани учун ёв бўлди. Бир йилда тўрт марта жанг қилдим. Энг аввал Тўғу балиқда жанг қилдим. Тўғла дарёсини (?) кечиб лашкар .... Иккинчи марта Антарғуда жанг қилдим, лашкарини санчдим. Учинчи .... жанг қилдим. Турк халқи оёқдан қолди. Ёмон (31) бўладиган эди, илгарилаб, пароканда қилиб, келадиган лашкарини қайтардим. Кўп ўладиган (халқ) ўшанда тирик қолди. Ўшанда Тўнгра(нинг) жангчиси, паҳлавони, бир тоифани Тўнга тигин аза.... қуршаб урдим. Тўртинчи марта Азганти Қадазда жанг қилдим. Лашкарини ўшанда санчдим, тинкасини қуритдим. ....борим...ма Мағн кўрғон(да) қишлаганимизда (элда) ют бўлди. Кўкламда (32) Ўғуз томон черик тортдим. Бир (қисм) лашкар йўлга чиққан эди, иккинчи (қисм) лашкар кўрғонда эди. Уч ўғуз лашкари босиб, ўлди, яёви ночор бўлди деб олгани келди. Қўшинининг ярми уй-жойини бушатгани борди, ярим қўшини жанг қилгани

келди. Биз оз эдик, ночор эдик. Ўғуз .... т яғ.... куч бергани учун ўшанда санчдим, (33) пароканда қилдим. Тангри ёрлақгани учун, мен зафар қозонганим учун турк халқи ..... қозонди. Мен давлатни бундай бошқармаганимда турк халқи ўлажак эди, йўқ бўлажак эди. ... беклари, ... ўйланг, шундай билинг. Ўғуз халқи ..... ди юбормай деб, лашкар тортдим, (34) уй-жойини буздим. Ўғуз халқи тўқуз татар билан йиғилиб келди. Ағуда икки улуғ жанг қилдим, лашкарини буздим, элини ўшанда олдим. Шунча зафар қозониб..... Тангри ёрлақгани учун мен ўттиз ...уқ эди ....(?) (35) тарбият қилган хоқони адашди. Юқорида осмон, муқаддас ер-сув .... хоқон қути рози бўлмади шекилли, тўқуз ўғуз халқи ерини, сувини ташлаб Табғачга кетди. Табғач ... халқ..... ер шундай келди. Тарбият қилай деб б... халқни .... (36) гуноҳкор қил..... Жанубда Табғачда оти, донғи йўқ бўлди. Бу ерда (эса) менга [юқори] мартаба (насиб) бўлди. Менинг ўзим хоқон бўлиб турганим учун турк халқини ....у.... дим.... р.....й.....да қозондим. .... йиғилиб й..... (37) .....жанг қилдим, лашкарини санчдим. Таслим бўладигани таслим бўлди, (менга) эл бўлди, ўладигани ўлди. Саланга (дарёси ёқалаб) қуйи юриб, соқчиликни бостириб, уй-жойини ўшанда вайрон қилдим. .... йишга кўтарилди. Уйғур Элтабар юзтача эр билан шарққа т....т (38) ... турк халқи оч эди. Йилқини олиб боқдим. Ўттиз тўрт ёшимда ўғуз қочиб, Табғачга қўшилди. Ўқиниб, лашкар тортдим. ....(?)..... ўғлини, бекасини ўшанда олдим. Икки элтабарлик халқ ... (39) ....и халқи Табғач хоқонга қарам бўлди. Элчиси, яхши сўзи, мақтовни келмаётир деб ёзда лашкар тортдим. Халқини ўшанда мағлуб қилдим, йилқи .... б..... лашкари йиғилиб келди. Қадирқан йишда қў... (40) .....ғақига, ерига, сувига қўнди. Жанубга қарлуқ халқи томон лашкар торт деб тудун Ямтарни жўнатдим. Кетди .... Элтабар йўқ бўлибди, иниси бир қурғу ..... (41) .... карвони келмади. Уни хушёр қилиб қўяй деб лашкар тортдим. Енгилтак икки-уч кишиси билан қочиб кетди. Қора халқ хоқоним келди деб, мадҳ...га от бердим. Кичик отлик ....

Х.И

.....ўнгини мўлжаллаб лашкар тортиб, туну кун Ети ўдушга сувсиз кечдим. Чўрқақи қадар сўқмоқ йўл билан .... Бес кечанга қадар .....

Ха

(1)..... табғачнинг отлиқ лашкарини ўн етти минг(ли) лашкарни биринчи кун ўлдирдим. Яёв лашкарини иккинчи кун бутунлай ....йиғилиб борди ..... (2) .... марта лашкар тортдим. Ўттиз саккиз ёшимда қишда Қитан томон лашкар тортдим. .... ёшимда кўкламда Татаби томон лашкар тортдим. .... (3) мен ... ўлдирдим, боласини, бекасини, йилқисини, молини ....йра кўнч.....н қи.... (4) халқ .... бекасини йўқ қилдим. .... (5) юр.... рим.... (6) жанг қил... учун..... (7) бердим. Алп жангчиларни ўлдириб, балбал қилиб бердим. Эллик ёшимда татаби халқи Қитандан оёгини ....қа.... Тунгкар тоққа .... (8) Қуғ Сангун бошлаб тўрт туман лашкар келди. Тунгкар тоғда ҳужум қилиб, зарба бердим. Уч туман лашкарни ...дим, би... эса ... ўкдим. Татаби ..... (9) ў..... рди. Улуғ ўғлим оғриб нобуд бўлганига Қуғ Сангунни балбал қилиб тикиб бердим. Мен ўн тўққиз йил шад бўлиб турдим, ўн тўққиз йил хоқон бўлиб турдим, давлатни тутдим. Ўттиз бир ..... (10) туркимга, халқимга яхшилиқни ўшанча қозониб бердим.

ХОТИМА

[Йўллағ тигин сўзи]:

Шунча қозониб, отам хоқон ит йили, ўнинчи ой(нинг) йигирма олтисида вафот этди. Тўнғиз йили бешинчи ой(нинг) йигирма еттисида йўғ (маросимини) қилдирдим. Буқағ тутуқ .....

(11) Отаси Лисун Тай Сангун бошлаб беш юз эр билан келди. Тутатқи ў....., олтин, кумуш ортиғи билан келтирди. Йўғ ифорини келтириб, ўрнатиб берди. Сандал ёғочни келтириб, ўз...яраш...(?) (12) Шунча халқ сочини, қулоғини, яноғини юлди. Яхши бўрдоқи отларини, қора кишларини, кўк олмахонларини ҳисобсиз келтириб, барини қўйиб кетди.

---

(13) Кўкдай (улуғвор) Тангри яратган турк Билга хоқон сўзим.

Отам турк Билга хоқон бўлиб ўтирганда турк, энди, беклар ..... сўнгра тардуш беклар, Кул чўр бошлиқ кейинги шадапит беклар, олдинда Тўлўс беклар, апа тарқан ... (14) бошлаб кейин шадапит беклар .... Туман тарқан, Тўнюқуқ, Бўйла баға тарқан, кейин буйруқ .....ич буйруқи Бег Кул, Иркин бошлиқ кейин буйруқ – бунча, энди, беклар отам хоқонга бениҳоя ... (15) бениҳоя этиб мақтов..... Турк бекларини, халқини бениҳоя мақтади, сано айтди ... Отам хоқон ... қийматли тошни йўғ қилган. Турк беклари, халқи юборди ....эди, ўзимга бунча.....

Хс

(1)..... юқорида ..... (2) Билга хоқон вафот этди. .... (3) Ёз бўлса, юқорида осмон .... (4) тоқи .....(?).... (5) тоғда кийик чопса, ... (6) ўйлайман отам хоқон..... (7) тошини ўзим хоқон.....

ИЛОВА

Х.І

[Билга хоқон битигини Йўлл]уғ тигин битдим. Бундай иморағни, нақшни, санъатни .... хоқон жигари Йўллуг тигин мен бир ою тўрт кун ўтириб битдим, нақшладим. Й.....

МАНБАЛАР

К – Кул тигин битиги: *КТк* (ёки *Ка*) – Кул тигин кичик битиги; *КТу* (ёки *К,Кб*) – Кул тигин улуғ битиги; *К.І-ІІІ, Кс* – тошнинг тарошланган ва терс томонидаги ёзув.

Х – Билга хоқон битиги: *Х* – тошнинг юз томонидаги ёзув; *Ха, Хб* – икки ёнидаги ёзув; *Хс* – тошнинг орқа тарафидаги ёзув; *Х.І-ІІ* – тарошланган қирралардаги ёзув.

Тўн – Тўнюкуқ битиги.

О – Унгин (~ Ўнгин) битиги.

МЧ – Мўюн чўр битиги.

МК – Маҳмуд Кошғарий. Девону луғотит турк. I-III. Тошкент, 1960-1963.

СЦ – Сюань-цзан кечмиши: Тугушева 1991.

ДТС – Древнетюркский словарь. Л., 1969.

МТА – Moğolistan'daki Türk Anıtları Projesi Albümü / Album for the Project on Turkish Monuments in Mongolia. Hazırlayanlar: O.F. Sertkaya, C. Alyılmaz, T. Battulga. Ankara, 2001.

ИЛМИЙ АСАРЛАР

Абдурахмонов, Рустамов 1982 – Абдурахмонов Ф., Рустамов А. Қадимги туркий тил. Тошкент, 1982.

Абулғозиева, Исҳоқов, Содиқов 1993 – Абулғозиева Б., Исҳоқов М., Содиқов Қ. Янги топилган қадимги туркий битик. «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетаси. 18 июнь, 1993.

Аманжолов 1978 – Аманжолов А.С. К генезису тюркских рун. // «Вопросы языкознания». 2. М., 1978. С.76-87.

Аманжолов 2003 – Аманжолов А.С. История и теория древнетюркского письма. Алматы, 2003.

Айдаров 1990 – Айдаров Ф. Орхон ескерткіштерінің тексі. Алматы, 1990.

Бернштам 1951 – Бернштам А.Н. Древнетюркский документ из Согда. «Эпиграфика Востока». N 5. М.-Л., 1951. С. 65-75.

Бернштам 1956 – Бернштам А.Н. Древнетюркские рунические надписи из Ферганы. «Эпиграфика Востока». XI. 1956. С. 54-55, рис.2.

Булатова 1965 – Булатова В.А. Руническая надпись на хуме из Ферганы. – «Общественные науки в Узбекистане». 1965. №8. С. 60-62.

Васильев 1983 – Васильев Д.Д. Графический фонд памятников тюркской рунической письменности Азиатского ареала. М., 1983.

Исҳоқов 1989 – Исҳоқов М. Суғд ёзувининг шаклланиши ва тараққиёти. – Ўлмас обидалар. Тошкент, 1989, 5-142– б.

Исҳоқов, Содиқов 1993 – Исҳоқов М., Содиқов Қ. Янги топилган битиг талқини. «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетаси. 9 июль, 1993.

Заднепровский 1967 – Заднепровский Ю.А. Тюркские памятники в Фергане. «Советская археология». М., 1967, №1. С.270-274.

Кызласов 1994 – Кызласов И.Л. Древняя письменность саяно-алтайских тюрков. М., 1994.

Кызласов 1998 – Кызласов И. О глубине письменной культуры древнетюркских обществ.// «Адабий мерос». 1(67)-2(68). Тошкент, 1998. 7-9-б.

Лившиц 1962 – Согдийские документы с горы Муг. Выпуск 2. Юридические документы и письма. Чтение, перевод и комментарии В.А. Лившица. М., 1962.

Малов 1951 – Малов С.Е. Памятники древнетюркской письменности. М.-Л., 1951.

Малов 1952 – Малов С.Е. Енисейская письменность тюрков. М.-Л., 1952.

Малов 1959 – Малов С.Е. Памятники древнетюркской письменности Монголии и Киргизии. М.-Л., 1959.

Садыков 1992 – Садыков К.П. Графико-фонетические особенности тюркских уйгурописьменных памятников XI-XV вв. Автореферат докторской диссертации. Ташкент, 1992.

Содиқов 1995 – Содиқов Қ. Қадимги туркий ёзувлар. Тошкент, 1995.

Содиқов 1997 – Содиқов Қ. Уйғур ёзуви тарихи (Манбашунослик ва китобат тарихи масалалари). Тошкент, 1997.

Содиқов 1998 – Содиқов Қ. 25 аср оша келган ҳарфлар. «Соглом авлод учун» журнали. 4-5. 1998. 30-31-б.

Стеблева 1991 – Стеблева И.В. Стихи и время. –В кн. Сад одного цветка. Статьи и эссе. М., 1991. С.277-293.

Тугушева 1991 – Тугушева Л.Ю. Уйгурская версия биографии Сюань-цзана. М., 1991.

Фрейман 1934 – Фрейман А.А. Описание рукописных документов, извлеченных из развалин здания на горе Муг в Захматабадском районе Таджикской ССР около селения Хайрабад и собранных Таджикистанской базой Академии наук СССР. – «Согдийский сборник». Л., 1934. С.33-51.

Ercilasun 1995 – Ercilasun A.B. Wilhelm Radloff ve türk bengü taşları. –Orhun. S.4-7.

Kurat 1940 – Kurat A.N. Topkapı Sarayı Müzesi arşivindeki Altın Ordu, Kırım ve Türkistan hanlarına ait varlık ve bitikler. İstanbul, 1940.

Sertkaya 1995 – Sertkaya O.F. Göktürk tarihinin meseleleri. Ankara, 1995.

Orhun – Orhun. Moğolistan Tarihi Eserleri Atlası. Ankara, 1995.

ИЛОВАЛАР

1. ТАҚРИЗЛАР

MOĞOLİSTAN'DAKİ TÜRK ANITLARI PROJESİ ALBÜMÜ / ALBUM FOR THE PROJECT ON TURKISH MONUMENTS IN MONGOLIA

Hazırlayanlar: O.F. Sertkaya, C. Alyılmaz, T. Battulga. Ankara,
2001. I-XXXIII, 1-350 s.

Туркшуносликда катта бир қалқинма юз берди: Мўғулистондаги қадимги турк салтанатлари давридан қолган бебаҳо тарихий-археологик ёдгорликлар альбоми нашр этилди. Асар турк ва инглиз тилларида. Китобни туркшунослар У.Ф. Серткая, Ч. Алйилмаз, Т. Баттулга нашрга ҳозирлаган.

Маълумки, Мўғулистон замини қадимда буюк салтанатлар маркази, турк маданиятининг ўчоқларидан эди. Тарихда чуқур из қолдирган турк салтанатлари ана шу заминда ўз такомилга етишди. 552 йили бир ёғи Шарқий Туркистон-у ҳозирги Корея чегараларига, иккинчи тарафи Қора денгизга қадар бўлган ҳудудда Биринчи турк хоқонлиги вужудга келди. Бу хоқонлиқ ўз вақтида ғоят гуллади. Охир оқибат ички низолар, Табғач (Хитой) хоқонлигининг мунтазам равишда олиб борган ёвузликлари таъсирида таназзулга юз тутиб, иккига (Шарқий ва Ғарбий хоқонлиққа) бўлиниб кетди. Бўлинганлари ҳам узоқ яшамади. 630 йилга келиб тамомон Табғач давлатига қарам бўлди.

682 йили аждодларимиз халқ қаҳрамони Элтариш бошчилигида ўз эрklarини қайта тикладилар ва бу заминда янги бир салтанат - Иккинчи турк хоқонлиги барпо этилди. Тарих илмида бу икки салтанат "Кўк турк хоқонлиқлари" номи билан юритилмоқда. Иккинчи турк хоқонлиги 744 йилга қадар яшади. 745 йили бир ёғи Олтой, иккинчи ёғи Байкалдан то Шарқий Туркистонга чўзилган ўлкада Уйғур хоқонлиги номини олган янги бир туркий давлат ташкил топди. Бу хоқонлиқ 840 йилга қадар яшаб, сўнг у ҳам иккига бўлиниб кетди.

Кўк турк хоқонлиқлари даврида ҳам, Уйғур хоқонлигида ҳам туркий адабиёт ва маданият ғоят гуллаб-яшнади, шаҳарсозлик, архитектура, турк миллий санъати такомил топди. Давлатчилик асослари ана шу тупроқда ривожланди. Туркий

халқлар ўз тарихининг ўчмас бир зарварағини шу ўлкаларда яратдилар. Мўғулистондаги энг кўҳна обидалар туркий халқларнинг ўша салтанатлари, буюк кўтарилишлар давридан қолган.

Янги нашрдан чиққан альбом тарихимизнинг ўша олтин даврларига бағишланади. Унга киритилган ёдгорликлар сақ-искиф даври, Кўк турк ҳамда Уйғур хоқонлиқлари даврига мансуб.

Мўғулистоннинг тарихий объектларида беш йил мобайнида турк-мўғул халқаро илмий экспедицияси фаолият кўрсатди. Тадқиқот жараёнида мавжуд ёдгорликлар бир бошдан ўрганилиб, уларда таъмирлаш ишлари олиб борилди. Илмий объектлардан ҳали фан учун маълум бўлмаган кўплаб материаллар топилди. Буларнинг натижасида илмий жумбоғи ечилмай турган масалаларга ойдинлик киритилди. Китоб айни экспедиция натижасида аниқланган ноёб материалларни ўзида жамлаганлиги билан ҳам қадрли. Булар Кул тигин, Билга хоқон ёдгорлик мажмуидан топилган мангутошлар, йирик давлат арбоби, донишманд, кўк турк адабиётининг машҳур намояндаси ва муаррих Тўннуқуқ хотирасига ўрнатилган мажмуа, Буғут ёдгорлиги, Чўйр ёдгорлиги, Кул-ич-чўр битиги, Хайр Тамир қояларидаги битиглар, Тарят, Мўюн-чўр битиглари, Шивеет Улаандан ҳамда Бўғдхон тоғи этакларидан топилган ёдгорликлар ва бошқа обидалардир.

Урхун ёдгорликлари комплексига кирувчи битиглар, асосан, тошларга ўйиб битилган. Лекин уларнинг бири - Хайр Тамир қояларидаги битиг эса бўёқ билан ёзилган.

Альбомдан жой олган илк обида Кул тигин мажмуасидир. Ёдгорлик ҳозирги Архангай аймағидаги Кошо-Цайдам воҳасида асли ўрнатилган жойида турибди. Кул тигин ёдгорлик мажмуи 732 йили машҳур саркарда вафотидан сўнг унинг оғаси Билга хоқон тарафидан тикланган эди. Мажмуадан ҳозирда улкан битигтош ва зиёратгоҳ харобалари қолган.

Битигтош уч метрдан зиёдроқ улкан мрамардан ишланган бўлиб, ёзуви тошнинг тўрт ёғи ва қирраларида. Яқин-яқингача олимлар ёдгорликнинг уст қисмига аждар тасвири ишланган деб қараб келар эдилар. Лекин олим Ч. Алйилмаз, ёдгорликни Буғут обидасига қиёслаган ҳолда, ушбу тасвир чақалоқни эмизаётган она бўри эканлигини исботлаб берди. Ҳақиқатан ҳам, ашина

уруғи тасавурида бўри қадрланган. Кўк турк салтанатларини бошқарган ашина уруғи ўз тарихини она бўрига боғлаган.

Кул тигин битиги икки тилли: асосий туркий матн кўк турк хатида, тошнинг шарқий юзидаги матни эса хитойча. Туркий матннинг муаллифи муаррих ва адиб Йўллуғ тигин, хитойча матн муаллифи эса Тан императорининг генерали Чанг Сангундир.

Кул тигин мақбара мажмуидан бу битигтошдан ташқари унинг бўлиниб тушган парчалари, улкан тошбақа, теваракдан инсон ва қўчқор ҳайкаллари, балбаллар, бино деворларининг қолдиқлари, устун ва унинг тагликлари, сопол парчалари ва бошқа археологик ашёлар топилган.

Ушбу мажмуа ёдгорликларидан бири алоҳида ажралиб туради. Бу саркарда Кул тигин ҳайкалининг бош қисмидир. Унда саркарда теран фикрли қирғил (ўрта ёшли шахс) сифатида ишланган, бошида туркий бўрк. Бўрқда эса миллий нақшлар билан бирга ҳумоқуш тасвири. Ҳумо қадим аجدодларимизда юксаклик ва беғуборлик рамзи эди.

Альбомдан хоқон Билга шарафига тикланган мажмуа материаллари-да ўрин олган. Булар улкан битигтош, унинг остидаги тошбақа, битигдан синиб тушган тош парчалари, инсон ва қўчқор ҳайкаллари, балбаллар, тўшамалар, бино ва устун қолдиқлари, сопол парчалари... Ҳозирги кезде битигтош махсус бинога келтириб сақланмоқда. Бу қабр мажмуида қазिशма ишлари ҳам олиб борилди. Қазिशма чоғида гўрдан ўта ноёб ашёлар чиққан.

Билга хоқон мажмуи 735 йили унинг ўғли Тангри хоқон тарафидан тикланган. Қабртош битигини эса адиб Йўллуғ тигин ёзган. Шунинг учун ҳам унинг матн тузилиши билан Кул тигин битиги ўртасида уйғунлик бор. Тош ҳозирги кўринишида анча талафот еган. Тошнинг кўчиб тушган парчаларидаги ёзувларни тугал тиклашнинг имкони йўқ. Лавҳ асосидан чиққан улкан тошбақа, теваракдан топилган ҳайкаллар кўк турк санъатида ҳайкалтарошлик алоҳида ўрин тутганидан далолат беради. Булар орасида, айниқса, Билга хоқон ва унинг хотинига қўйилган ҳайкаллар эътиборга молик. Лекин икковининг ҳам боши учган, шундай бўлса-да, ҳайкалларнинг бўйиндан пастки қисмлариёқ ўша давр санъати, миллий кийим-кечаклар билан боғлиқ муҳим этнографик маълумотларни ўзида намоён этади.

Яна бир жиҳати: Билга хоқон битигтошининг юқори қисми синиб тушган. Ҳозир ўша синган қисмнинг қолдиғигина сақланган. Унга жиддий разм солинса, унда хоқонлик туғроси ҳамда қандайдир тасвир қисмларини илғаш мумкин. Худди шуни Кул тигин обидасига қиёсланса, улар ўртасида яқинлик борлиги намоён бўлади. Қолдиқлар бирор жонзоднинг дум ва панжаларига ўхшаш. Эҳтимол, Билга хоқон мангутошига ҳам чақалоқни эмизаётган бўри тасвири ишланган бўлса ажабмас.

2001 йили бу мажмуада қазишма ишлари ҳам олиб борилган. Унда қабрдан кўплаб сопол парчалари, қўй суяклари, кумушдан ишланган кийик ҳайкалчаси, товоқ, кўза ва бошқа буюмлар, металл ашёлар, қимматбаҳо тошлар, олгин тақинчоқлар ҳамда бошқа идиш-оёқлар чиққан. Янги альбомда барисининг расмини кўрамиз.

Обидалар орасида Биринчи кўк турк хоқонлиги даврига оид Буғут ёдгорлиги алоҳида ажралиб туради. Ёдорлик ҳозир Чечерлег музейида сақланмоқда. Ушбу мажмуадан катта бир тошбақа устига ўрнатилган битигтош ва бир неча тош бўлаклари қолган. Муҳими, тошнинг уст қисмига, Кул тигин обидасидаги каби, бўри ва уни эмаётган чақалоқ тасвири ишланган. Битигтош анча нурагани боис, унинг матнини тўла тиклаб бўлмайди. Аслида ушбу обида икки тилли бўлган. Ҳозир ўша ҳолатидан фақат суғдча матни сақланган, холос. Иккинчи ёзувни олимлар браҳма ҳарфлари билан санскрит тилида ёзилган эди, дея тахмин қилмоқдалар. Лекин айти ҳолатида улар тахминидаги ўша номаълум матни ўқишнинг мутлақо имкони йўқ - ёзуви бутунлай ўчиб кетган. Бизнингча, тошнинг бу юзидаги матн санскритча эмас, кўк турк хатида туркий тилда битилган бўлиши мумкин. Боиси, ёдгорликни турклар ўрнатганлар. Аёнки, бу даврларда кўк турк муҳитида санскрит тили ва ёзуви оммалашмаган эди.

Китобга киритилган ёдгорликлар орасида танасига битиг битилган ҳайкалча ҳам бор. Дундгўви аймоғининг Чўйр ҳудудидан топилган, тахминан, 687-692 йилларга мансуб тошодам ана шундай ёдгорликдир. Ҳайкал танасига кўк турк ёзувли матн битилиб, матн остига кийик тасвири ва бўй туғроси чизилган.

Альбомдан Уйғур хоқонлиги даврига мансуб обидалар ҳам жой олган. Булар орасида қадимги Уйғур хоқонлигининг пой-

тахти бўлмиш Қорабалғасун (Ўрдубалиқ, Хонбалиқ) харобаларидан топилган ёдгорликлар алоҳида ажралиб туради. Кент харобаларидан хон саройининг ва турли биноларнинг қолдиқлари, мозорлар, битигтошлар, ҳайкаллар, тегирмон тошлари, тош, металл ва сополдан ишланган буюмлар ва бошқа ашёлар чиққан. Қадим дўнгликлар остида ҳали ўрта аср шаҳарсозлигининг улкан қолдиқлари ястаниб ётибди. Муҳими шундаки, булар орасида сақ-искиф даврига мансуб бўлган ёдгорликлар ҳам бор.

Қорабалғасун ёдгорликлари ичида битигли тошлар ҳам бор. Ушбу тарихий-эпиграфик матнлар монийлик амал қилган даврларда (тахминан 821 йилдан кейин) яратилган бўлишига қарамай, Кул тигин, Билга хоқон битигларидаги тарихнавислик, кўк турк ёзма адабиёти анъаналарини давом эттирган.

Маълумки, Уйғур хоқонлиги даврида турк ёзув маданияти янги бир босқичга эришди. Аини даврда турклар бир қанча ёзувлардан фойдаланди. Туркий муҳитга қўшни шарқ тиллари ва адабиётларининг таъсири кучайди. Қорабалғасун битигларида аини маданий, лисоний жараёнлар ўз аксини топган.

Қорабалғасун битиглари уч ёдгорликдан иборат. 1-мангутош катта бир ёдгорликнинг бўлагидир. Тош синганлиги боис ундаги матнни тўла тиклашнинг имкони йўқ. Ёдгорликнинг тепа қисмига бир тасвир ишланган. Олимлар уни икки аждар тасвири деб таърифламоқдалар. Лекин унга чуқур разм солган киши бу тасвирда аждарни эмас, балки ўлжасини еяётган арслонни кўради¹. Унинг остида эса беш сатрли туркий матн парчаси. Матн кўк турк хатида бўлиб, ундан қуйидаги сўзларни тиклаш мумкин: *[B]u teŋrikän ... teŋridä q[u]t bulmuş all[p] bilgä ... teŋ[ri?] ... uyğur q(ağan) ...* (Бу илоҳий ... тангрининг иноятига эришган Алп Билга ... тангри ... уйғур хоқони ...)

3-қорабалғасун битиги кўпдан буён олимлар эътиборини ўзига тортиб келмоқда. Боиси шундаки, ушбу ёдгорлик уч тилли: туркий, суғдча ва хитойча. Ҳозирги ҳолатида тош парчаланиб,

---

¹ Ҳарқалай, қадимги турк санъатида аждар эмас, арслон тасвирини ишлаш устивор эди. Бунга ҳозирги Шивест Улаан деган жойдан топилган ёдгорликлар мажмуида ўкираётган шер ҳайкалларининг мавжудлиги ҳам ўрнак бўла олади (қаранг, ўша альбом, 247-264- бетлар). Аждар тасвири эса табғач санъатига хос.

ёзуви бир неча бўлакда сақланган. Туркий матн кўк турк ҳарф-лариди. Афсуски, ёзуви узук-юлуқ, матннинг айрим узиндиларигина қолган, холос. Мўғулистонда сақланаётган қадимги туркий ёдгорликлар альбомида бу тош бўлақларидаги ёзувларнинг фотосурати берилган. Ушбу альбомга кўра биринчи тош бўлағидаги туркий матндан қуйидагиларни тиклаш мумкин:

.....

1. ... eki: ...
2. ... [ya]ğı: ermiş ...
3. ...r' : il[i] ...
4. ... : bu ...
5. ... : erg...
6. ... k id[i] ... yig...
7. ... [i]lgärü [:] kün [:] toğsuq...
8. ... : esidip : yañılyu : ol...
9. ... kirü : kün : batsıq...
10. ... l'...a : [yı?]...
11. ...ra anç[a] ...
12. ...y'...
13. ...k...

Иккинчи тош парчасидаги туркий матн қолдиқлари эса шундай ўқилади:

1. ... yarat...
2. ...din...
3. ... : adan...
4. ...i : mâr...
5. ... : törün : y...
6. ...n' : yemä : qu...
7. ...b ata adan : at...
8. ... [ke]rgäkintä : in...
9. ... [bi]rlä : uluğ ...
10. ... iki : ögränç ...
11. ...i : qamağ : ...
12. ...i : anta ...
13. ...ra anç[a] ...

Биринчи тошнинг 7-9-сатрларидаги *ilgärü kün toğsuq...esidip yañılyu ol...kirü kün batsıq...* (шарққа кун туғар... эшитиб,

янглишиб, у ... жанубга кун ботар...) жумлалари Кул тигин битигидаги *ilgärü kün toğsıqda bökli qağanqa tegi ... , qurıǵaru Temir qarıǵqa tegi ...* (шарққа кун туғарда Бўкли хоқонига қадар ..., ғарбга Темирқопиққа қадар ...) сатрларини эсга солади. Матннинг бу жиҳати унда кўк турк тарихнавислигининг аъна-налари яхши сақланганидан далолат беради.

Яна бир мисолга эътибор қаратайлик. Иккинчи тошдаги ёзувнинг тўртинчи сатрида айирғич вазифасидаги икки нуқтадан сўнг MR' ҳарф бирикмаси мавжуд. Ёзув хусусиятларидан келиб чиқиб бу ҳарфларни *mār* деб ўқиш мумкин. Моний матнларида бу атама "устод" маъносини англатади. Ана шу тахмин чин бўлса, мазкур битиг турк-моний жамоаларида битилганлиги яна бир бор ўз тасдиғини топади.

Ёдгорликдаги суғдча ва хитойча матнлар нисбатан яхши сақланган. Муҳим жиҳати, суғдча матн ёзувнинг ўзига хос такомил этган шаклида. Ҳарфларнинг кўриниши, бошқа суғд ёдгорликларида учрамайдиган айрим янги белгилари билан ёзувнинг бу шакли уйғур хатига жуда яқин туради. Бу ёдгорликда суғд хатидан уйғур алифбосига бўлган силжишни эмас, аксинча, туркий ёзувнинг суғдчага бўлган таъсирини кузатиш мумкин.

Альбомда Уйғур хоқонлиги даврига мансуб Тарят битиги, 760 йили тикланган Мўюн-чўр ёдгорликлари бўйича ҳам муҳим расмлар келтирилган.

Архангай аймағидаги Шивеет Улаан деган жойдан топилган обидалар қадимги турк сангтарошлигининг ҳали биз билмаган ва ва шу кезга дайин тасаввур этиб ҳам кўрмаган қирраларини очади. Уйғур хоқонлиги даврига мансуб ушбу археологик топилмалар кўргон ва унинг атрофидан чиққан обидалардан иборат. Булар орасида инсон ва арслон, қўчқор, қўзи, товушқон ҳайкаллари ҳам мавжуд.

Тўв аймағидаги Бўғдхон тоғи этагига 1733 йили қурилган Манзшир ибодатхонасининг ёнгинасида Кўк турк ва Уйғур хоқонлиқлари давридан қолган ёдгорликлар сақланмоқда. Ҳозирги пайтда ушбу ибодатхона қолдиқлари, шунингдек, унинг рўпарасида бино устунлари, устун асослари, одам ҳайкаллари, балбаллар, арслон, қўчқор ҳайкаллари уст қисмига нақшлар,

ёнларига тоғ эчкиси, бўй тамгалари ишланган тошбақа, тегирмон тошлари ва бошқа ашёлар топилган.

Альбомдан ҳали илмий адабиётларда қайд этиб ҳам улгурилмаган обидалар ҳам ўрин олган. Улар кўк турк ва уйғур даврларига мансуб мозорлардир. Мозорлардан турли нақшлар билан безатилган тошлар, инсон ва кўчқор ҳайкаллари, балбаллар ва бошқа тошлар чиққан.

Айрим мозорларда қазишма ишлари ҳам олиб борилган. Қазишма чоғида уларнинг бирдан олтин товоқ ва қошиқ ҳам чиққан.

Кўк турк хоқонлиқлари даврида яратилган маданий анъаналар, шаҳарсозлик ва архитектура, ҳайкалтарошлик, санъат, ёзув маданияти соҳасида тўпланган тажрибалар Уйғур хоқонлиғи даврида ҳам давом этди. Бироқ Кўк турк даврида туркларда кўк тангри инончи амал қилган бўлса, Уйғур хоқонлиғи даврида буддийлик, монийлик кенг ёйилди. Бу тарихий жараён туркларнинг маданияти, санъати, адабиёти, шунинг билан бирга, архитектура ҳамда шаҳарсозлик маданиятига-да таъсир этди. Шунинг натижасида ҳар икки хоқонлиқ даврида яратилган обидалар ўртасида фарқли жиҳатларни кузатиш мумкин. Альбомдаги расмларни кўрган киши бунга ишонч ҳосил қилади.

Китоб якунида (бу ўринда тарихий анъаналарнинг ҳозирги ҳолатини таққослаш мақсадида бўлса керак) бу ўлкаларда яшаётган туркий халқларнинг ҳозирги санъат намуналаридан ҳам ўрнаклар берилган.

Умуман, Мўғулистондаги қадимги салтанатлар давридан қолган, туркий халқларнинг фахру камоли бўлмиш тарихий-археологик ёдгорликлар альбомининг нашр этилганлигини туркшуносликнинг катта ютуғи сифатида баҳолаш мумкин. Ушбу альбом туркий халқлар тарихи, қадимги хоқонлиқлар даври санъати, архитектураси, эпиграфикаси, этнографияси, шаҳарсозлик маданияти бўйича кўплаб илмий тадқиқотлар учун манба бўлуви тайин.

Қосимжон СОДИҚОВ,
4 май, 2002 йил

А.С. Аманжолов. ИСТОРИЯ И ТЕОРИЯ
ДРЕВНЕТЮРКСКОГО ПИСЬМА
Алматы, "Мектеп", 2003. С. 368.

Таниқли олим, филология фанлари доктори, Ал-Форобий номидаги Қозогистон Миллий университетининг профессори Алтай Сарсенович Аманжолов туркшуносликда улуг бир ишни амалга оширди: унинг кўк турк ёзма ёдгорликларига бағишланган улкан монографик асари чоп этилди.

Ушбу монография Жанубий Сибирь, Мўғулистон, Ўрта Осиё ва Қозогистондан топилган қадимги туркий эпиграфик ёдгорликлар асосида кўк турк (туркий рун) ёзуви ва назариясини ўрганишга бағишланган бўлиб, муаллиф олиб борган узок йиллик тадқиқотларнинг маҳсулидир.

Китоб кириш, ўн боб ва хотимадан иборат. Китоб якунида фойдаланилган асарлар рўйхати ва йирик шарқшуносларнинг муаллиф ишларига ёзган тақризлари ҳам берилган.

I боб кўк турк хатининг алифбо тизими, ёзув белгилари ва унинг қадимги туркий тил товушлар қурумига муносабати, Талас, Енисей, Урхун битигларининг имло қоидаларига бағишланади.

II бобда Талас водийси ва Чу суви атрофларидан топилган ёдгорликлар хусусида сўз боради. Ундан Айритомдан чиққан олти топилма, Чу яқинидаги қояларга ўйиб битилган ёзувлар, Таласдан топилган таёқчалардаги битигларнинг тавсифи, транслитерацияси ва таржимаси жой олган.

III боб Енисей теварагидан чиққан ёдгорликларга бағишланади. Ушбу бобда йигирмата ёдгорлик тадқиқ этилган.

Китобнинг IV бобида йирик Урхун обидалари – Кул тигин, Ўнгин, Тўнқоққ битиглари туркшуносликдаги янгича кўзқарашлар асосида талқин этилган.

V бобда Иртиш ёдгорликлари, VI бобда эса Ила ўлкасидан чиққан битиглар тадқиқ этилади.

VII бобдан Сирдарё яқинидан аниқланган, VIII бобдан эса Ёйиқ (Урал) бўйи ёдгорликлари ўрин олган.

Монографиянинг IX бобида Ўрта ва Марказий Осиё заминидаги қадим аждодларимиз қолдирган қоя расмлари, санъат асарлари, ёзувсимон чизгилар материали асосида пиктографик ёзув-

нинг идеографик (логографик) ёзувга айланиш жараёни таҳлил этиб берилган.

Тадқиқотнинг X боби кўк турк алифбосининг генезисига бағишланади.

Китобда тадқиқ этилган эпиграфик матнларнинг яратилиши VI-X юзйилликлардаги туркий давлатлар тарихи, қадимги турк адабий тилининг шаклланиши, туркий адабий жанрлар ва адабий тил услубларининг юзага келиши билан боғланади. Айрим битигларнинг тарихи ундан ҳам эскироқ даврларга илдиз отган.

Китоб туркий халқлар давлатчилиқ тарихи, ёзув маданияти, кўк турк обидаларини ўрганиш, туркий тиллар тарихи, умуман, туркшунослик учун муҳим масалалар қамраб олинганлиги билан ўта муҳимдир. Ишда мазкур масалаларга янгича бир кўзқараш мавжуд.

Асарда туркий эпиграфик матнлар транслитерация ҳолида келтирилган. Китобда уларнинг таржимаси ва изоҳлари ҳам берилади. Муҳими, муаллиф уларни туркшуносликдаги сўнгги қарашлар, талқинлар билан бойитган, илмий хулосаларнинг кўпи оригинал.

Тадқиқотда ёзувнинг палеографик хусусиятлари, ҳарф ва товуш муносабатларини чуқур тадқиқ этиш орқали қадимги туркий тилнинг фонетик қуруми тиклаб чиқилади. Бу борада муҳим хулосалардан бири, кўк турк алифбосидаги айрим ҳарфлар биз шу чоққача билган ва Урхун грамматикаларида қайта-қайта таъкидлаб келганлардан кўра кенгроқ вазифани бажарганлиги исботлаб берилган: улар бирдан ортиқ товушни ифода этган.

Маълумки, кўк турк алифбоси қадимги туркий тилнинг фонетик, морфо-фонологик хусусиятларини ўзида тугал бир кўринишда ифода этган ёзув эди. Туркий халқларнинг ёзув маданияти тарихида бу қадар мукамал алифбо йўқ. Очиги, кейинги даврларда яратилган ёзувларнинг ҳеч бири унга тенглаша олмайди.

Кўк турк ёзуви аждодларимизнинг улуғ кашфиётидир. Унинг илдизлари ва шаклланган даври хусусида тугал бир тўхтамга келинганича йўқ. Туркшуносликда бу масалада қатор, ҳатто бир-бирига зид фикрлар билдирилган. Айрим олимлар унинг асосларини қадимги туркий тамғалар (уруғ-қabila белгилари)га боғлаганлар. Уларнинг фикрича, кўк турк хати айна

тамгалар асосида шаклланган. Бошиқа бир кўзқарашига кўра, ушбу ёзув оромий алифболари, аниқроғи, сугд хати негизида ҳосил бўлган. Сугдийнинг такомиллашган шакли мазкур алифбонинг юзага келишида асос бўлиб хизмат қилган; унга айрим ўзгартишлар киритиш, янги белгилар орттириш йўли билан ёзув туркий тилга мослаштирилган. Бу маданий жараён, ўша олимларнинг фикрича, кўк турк хоқонлиқлари даврида, тахминан, VI юзйилликларда юз берган.

Туркшуносликда кўк турк хати Биринчи турк хоқонлиғи даврида хоқон буйруғи билан кегашиб яратилган деб қаровчилар ҳам бор.

Умуман, қадимги туркий ёзувнинг келиб чиқиши ҳақидаги баҳс, афтидан, узоқ давом этадиган кўринади. Бироқ, бу масалада А. Аманжоловнинг кузатуви ва хулосалари эътиборга сазовор. Назаримизда, ёзув генезиси ва тарихи хусусида билдирилган илмий ва мантиқли хулосалардан бири ҳам шу бўлса керак.

Олимнинг таъкидлашича, кўк турк хати бир шахс томонидан тузиб чиқилган деган фаразлар бутунлай асоссиздир. Турк ёзувининг (алифбо белгиларининг) палеографик ҳамда фонологик муносабатлари ушбу ёзув туркий тилнинг шаклланиши билан боғлиқ тадрижий такомилдан дарак беради. Бу жараён йўқ деганда милоддан бурунги IV-I юзйилликлардан нарига кетади. Шундан келиб чиққанда, кўк турк алифбоси туркий тиллар тарихий фонетикасини ўрганишда энг ишончли ва муҳим манба бўла олади.

Ушбу илмий хулосалар ишда қадим турк ўлкаларидан топилган ёзма ёдгорликлар билан далилланади. Археологияда шуҳрат топган Иссиқ тарихий кўрғонидан ҳамда Иртиш яқинидан топилган битиглар ана шулардандир.

Ўтган юзйилликнинг 70-йилларида Алмати яқинидаги Иссиқ шаҳри ёнидан искиф даврига мансуб кўрғон харобалари аниқланган эди. Археологик қазимида чоғида кўрғон остидан саркарда қабри топилган. Жангчининг ҳарбий уст-боши ниҳоятда зийнатланган, камар тўқасига искиф-ҳайвонат услубида расмлар ишланган. Жасадга унинг олтин сопли қиличи ҳам кўшиб кўмилган эди. Муҳими, лаҳатдан, булар билан бирга, ёғоч, лой, кумуш ва бронзадан ишланган ўтгизга яқин идиш-оёқ чиққан. Улар

ичида кумушдан ишланган бир товоқ эътиборни ўзига тортади. Товоққа 26 белгидан иборат матн битилган. Ушбу топилмадаги хатни олимлар шу чоққача "номаълум ёзув", "иссиқ ёзуви" деб атаб келмоқдалар. А. Аманжолов бу сирли ёзувни ўқиб, унинг туркий матн эканлигини исботлаб берди. Унинг фикрича, идишдаги бу хат кўк турк ёзувининг илк кўринишидир.

60-йилларда ҳам археологлар худди шундай топилмага дуч келган эдилар. Иртиш сувининг ўнг қирғоғида (Павлодар области) эски бир қабр қўрғон чиқди. Уларнинг текширишига қараганда, қабр милoddан бурунги V-IV юзйилликларга мансуб. Қабрга жасад билан бирга унинг оти ҳам қўшиб кўмилган экан. Яна ундан айиқ тишидан ясалган тумор ҳамда суякдан ишланган камар тўқаси ҳам чиққан. Қизиги, тўқа юзида ёзувсимон чизгилар бор. Аввалига олимлар бу чизгиларнинг ҳарф белгилари эканига ишонқирамадилар. Кейинчалик туркшуносликда тўқа сиртидаги чизгилар ёзув экани ўз исботини топди. Разм солинса, матн беш ҳарф ва икки белгидан иборат экани аён бўлади. А. Аманжолов уни *ақ сығун* деб ўқиди. Қадимги туркийда *сығун*- маралдир, суякдаги ёзув "оқ марал" деган маънони беради. Башарти, қабрнинг милoddан бурунги V-IV юзйилликларга мансуб экани назарда тутилса, ундаги ёзувли топилма ҳам шунчалик эски даврга оид экани маълум бўлади.

Мўғулистондаги Селенга суви яқинидан топилган VIII юзйилликнинг ўрталарига мансуб бир мангутошдаги битиг ҳам турк хатининг узоқ тарихга эга эканидан дарак беради. Ёдгорликда уйғур хоқони Мўюн-чўр ўз битигини "минг йиллик ва туман кунлик" деб атайди. Мана хоқоннинг ўз ёзуви ҳақида айтганлари: *Бинг йиллик туман кунлук битигимин белгумун анта яси ташқа яратиттим* (Минг йиллик, туман кунлик битигимни, белгимни ўша ерда ясси тошга ёздирдим).

Эътироф этишларича, алифбо ёки ҳарф-товуш ёзуви инсоният маданияти ҳамда лисоний тафаккури тарихидаги энг йирик кашфиётлардандир. Шундай экан, туркий алифбо ёзувининг кечмиши ҳам туркий ёзув маданияти ва лисоний қарашларимиз тарихининг нечоғли қадимийлигини исботлаб турибди.

Олим туркий ёзув генезисини кузатар экан, унинг график шакллари Ерўрта денгизи яқинларида амал қилган қадимий

ёзувларга (илк сомий, кадимги юнон ва б.) ўхшаш эканлигини аниқлайди. Унинг фикрича, кўк турк алифбоси мутлақ мустақил равишда шаклланиб, бой ва такомиллашган график тизимга эришган. Генетик жиҳатдан унинг Ерўрта денгизи яқинларида амал қилган қадимий ёзувларга ўхшашлиги туркий ёзув ўзининг узоқ асрли тараққиёти даврида улар билан яқин муносабатда бўлиб келганидан далолат беради. Бу ёзувларнинг келиб чиқишида, чамаси, милоддан бурунги III-II мингйилликларда амал қилган қандайдир логографик ёки алфавитли ёзув манба бўлиб хизмат қилган бўлиши керак.

Кези келганда, ёзув маданияти тарихи, ёйилиш жараёни билан алоқали бошқа бир масалани таъкидлаш ҳам ўринли деб ҳисоблаймиз.

Қадимги турк хати шу қадар кенг ёйилган эдики, ёзувнинг илк ўчоқлари қаерларда бўлган, деган савол ҳам туғилади. Бу масалада ёзув, асосан, кўк турк хоқонлиқлари даврида Енисей ва Урхун атрофларида ёйилиб, тараққий этган деб билиш тек бир ёқламадир. Бир ёғи Сибирь, Олтой ўлкаларидан Марказий Мўғулистону Шарқий Туркистонга қадар, иккинчи ёғи Афғонистондан тортиб Каспий атрофлари бўйлаб Шарқий Оврўпагача бўлган улкан худуддан топилган ва топилаётган туркий битиглар илк ўрта асрларда ушбу заминларда ёзув маданияти ғоят равнақ топганидан далолат бермоқда Муҳими шундаки, мазкур ёдгорликларнинг хат шакли хилма-хил; ҳар қайси худудда амал қилган ёзув палеографик жиҳатдан ўзига хос. Қадим ўлкалардан топилаётган ёзма ёдгорликлар, айниқса, уларда қўлланган хат шаклининг хилма-хил эканлигидан англашиладики, туркий ёзувнинг маданий марказлари бир эмас, бир қанча бўлган.

Ўрта Осиё, хусусан, Ўзбекистон заминидан топилаётган илк ўрта асрларга мансуб обидалар бизнинг кўҳна тупроғимиз ҳам кўк турк хатининг маданий учоқларидан бири ўтганидан далолат бермоқда.

Мазкур китобда А.С. Аманжоловнинг айрим сўзлар этимологиясига оид қарашлари ҳам эътиборни ўзига тортади. Шулардан бири улус номи сифатида қўлланувчи *турк* сўзининг асл маъноси хусусида билдирилган мулоҳазалардир.

Туркшуносликда *турк* этнонимининг келиб чиқишини қадимги туркий тилда қўлланилган "жасур, кучли" маъносидаги "турк"ка боғлайдилар. А. Аманжолов бу масалада янги, ҳарқалай, асосли бир нуқтаи назарни ўртага ташлайди. Бу борада у ушбу сўзнинг ёдгорликлар ва ҳозирги туркий тилларда амал қилаётган маъноларига таянган. Чунончи, Маҳмуд Кошғарийнинг "Девону лугатит турк" асарида *турк* сўзининг қавм маъносидан ташқари "етилганлик, айни паллага кирганлик" маъноси ҳам келтирилади: *турк қуяш ўди* - кун ўртаси; *турк йигит* - ўрта ёшли йигит (I, 335). *Турк* сўзининг ушбу маъноси ҳозир ҳам айрим олтой тилларида бор: бурят тилида: *туруу* - "бош, илғор, етакчи", кўчма маънода "фаҳрий". Бунинг параллел кўринишини мўғулчада ҳам учратамиз. Мўғулчада *туруун*: 1) "бош, етакчи"; 2) "биринчи, илғор, асосий" каби маъноларга эга. Қадимги туркий ёдномалар тилидаги *турук*, *турк* сўзи ҳам маъносига кўра мўғулча *туруун* сўзига мосдир. Шундан келиб чиқиб, *турк* этноними бошлаб 1) "бош, етакчи, йўлбошчи"; 2) "бирор нарсанинг бошланиш қисми, боши, чўққиси" маъносида қўлланган дейиш мумкин (кейинги маъноси туркий *баш* сўзига синонимдир). Мўғул тилида бу маънода *тўлча* сўзи қўлланади.

Шу ўринда А. Аманжолов муҳим бир маълумотни далил қилиб келтиради. VI-VII асрларга мансуб хитойча "Суйшу" йилномасида *турк* сўзининг асл номи мўғулчадаги *дуулга* (дубулга) сўзига боғлиқ ҳолда талқин этилган. Хитойча манба муаллифининг қайд этишича, туркларнинг яшаш жойи - Цзиньшань ("Олтин тоғлар")нинг кўриниши дубулгага ўхшайди. Бу ўринда йилномачининг этноним номига мўғул тили хусусиятларидан келиб чиқиб ёндашганлиги кўриниб турибди: у мўғулча *тўлга* ("бош, бошланиш қисм"), *дуулга* ("дубулга") сўзларининг маъносига таяниб *турк* этимологиясини баён этган.

Ўз вақтида туркшунос Г. Дёрфер ёдгорликларда қўлланган *турк* сўзи қавмнигина эмас, турдош маъноларни ҳам ифода этувини таъкидлаган эди. Масалан, *турк қаған* ("турк хоқони" ва "бош, олий хоқон"), *турк билга қаған* ("турк доно хоқон" ва "бош, олий хоқон").

Менимча, Г. Дёрфернинг *турк* сўзининг бу ўриндаги маъносини хоқоннинг сифати шаклида талқин этгани тўғри. Бироқ,

уни "бош, сардор, етакчи" маъносида тушунмаслик керак. Сабаби, *қаган* сўзининг ўзи "олий, бош хон, хонларнинг хони" дегани. *Турк* сўзи эса унинг сифати, даражаси бўлиб "кучли, жасур" маъносини англатади. Унвонни қўшиб аташ туркий давлатчилик этикетига кенг амал қилган.

Муҳими, *турк* сўзининг Г. Дёрфер назарда тутган ушбу маъноси қадимги шумерча *САГ* логограммасига мос келади, ушбу логограмма ҳам айни маънода қўлланган. Ваҳоланки, шумер ва қадимги турк тилларида параллел қўлланувчи сўзлар анчагина. Масалан, шумерча *САГ* - қадимги туркий *сақ, сақа*. Туркий *сақа* сўзининг "етук, катта" маъноси бор. Масалан, қозоқчада: *сақа жигит* - етук йигит. А. Аманжоловнинг фикрича, этноним сифатидаги *сақ~сак* сўзи ҳам ана шунга бориб туташади. Шулардан келиб чиқиб, тарихан *турк* этноними ҳам, *сақ/сақа (сак)* этноними ҳам бир маънони ифода этган деган мулоҳазани айтиш мумкин.

Умуман, таниқли туркшунос А. Аманжоловнинг кўк турк ёзма ёдгорликларига бағишланган ушбу монографиси туркшунослик соҳасидаги йирик ишлардан бўлиб, фаннинг келгуси равнақи учун хизмат қилуви табиий.

Қосимжон СОДИҚОВ
6 ноябрь, 2003 йил

2. Кул тигин ва Билга хоқон битигларининг тузилиши

Кул тиги битиги		Билга хоқон битиги	
матн қисмлари	матн сатри	матн қисмлари	матн сатри
<p><i>Муқаддима:</i> (Билга хоқон сўзи)</p>		<p><i>Муқаддима</i> (Билга хоқон сўзи)</p>	
1. Билга хоқоннинг мурожаати.	КТк. 1-2	1. " " " " " "	Хб. 1
2. Тасарруфдаги ерларнинг кенглиги, ўзи эл тинчлигининг таянчи эканлиги ҳақида таъкид.	КТк. 2-3	2. " " " " " "	Хб. 2
3. Турк элини душмандан озод этиб, давлатни тиклаганлиги ҳақида маълумот.	КТк. 3-10	3. " " " " " "	Хб. 2-8
4. Турк беклари, халқига хитоб (Türk beglar, bodun, bun esiding!) Ушбу битигда хоқоннинг даввати (sabi) ёзилганлиги ҳақида таъкид.	КТк. 10-11	4. " " " " " "	Хб. 8
5. _____		5. Билга хоқоннинг турк халқи учун қилган яхшиликларининг баёни.	Хб. 9-12
6. _____		6. Элга насиҳат	Хб. 13-14

<p><i>Илова:</i> (Йўллуғ тигин сўзи)</p>		<p><i>Илова:</i> (Йўллуғ тигин сўзи)</p>	
<p>1. Йўллуғ тигиннинг мангутош ўрнатилуви, мақбара тикланганлиги ҳақидаги маълумоти.</p> <p>2. Битиг мўаллифи ҳақида маълумот.</p>	<p>КТк. 11-13</p> <p>КТк. 13, К.1</p>	<p>1. Йўллуғ тигиннинг мангутош ўрнатилганлиги, мақбара тикланганлиги ҳақидаги маълумоти.</p> <p>2. —</p>	<p>Х.б. 14-15</p>
<p><i>Асосий қисм:</i> (Билга хоқон сўзи)</p>		<p><i>Асосий қисм:</i> (Билга хоқон сўзи)</p>	
<p>—</p> <p>—</p> <p>1. Билга хоқоннинг сабоқ бўлсин дея келтирган турк улусининг ўтмиши (I турк хоқонлигининг барпо этилуви, унинг тантанаси ва инқирози, II хоқонлиқнинг барпо этилиши) ҳақидаги ҳикояси.</p> <p>2. Элтариснинг элни табғач қарамлигидан озод этиб, давлатни барпо этишганлиги ҳақида маълумот.</p>	<p>КТу.1-10</p> <p>КТу. 11-15</p>	<p>а) Билга хоқон сўзининг бошламаси (Tängrî-teg tängri yagatmış türk Bilgâ qağan sabıtm)</p> <p>б) Билга хоқон тахтта чиқиб давлатни мустаҳкамлагани ҳақида маълумот (билдиртулик).</p> <p>.. .. .</p> <p>.. .. .</p>	<p>Х.1</p> <p>Х. 1-2</p> <p>Х. 2-9</p> <p>Х. 10-12</p>

3. Элтарианинг вафоти, тахтга Бўгу хоқоннинг чиқиши ҳақидаги маълумот.	КТу. 16	.. ..	X. 13-14 X. 14-15 X. 15-18 X. 18-19 X. 20-21
4. Бўгу тахтга чиққан кезларда Мўғиланнинг тардушлар устидан шад эканлиги ҳақида қайд.	КТу. 17	.. ..	
5. Бўгу ва Мўғиланнинг турк давлатини мустақкамлаш йўлида бирикклида олиб борган фаолияти.	КТу. 17-22	.. ..	
6. Турк ўғуз бекалари, халқига хитоб (Türk oğuz begiägi, bodun, esiding!). Билга давлатнинг парчаланиб кетишидан ташвишда.	КТу. 22-24	.. ..	X. 18-19
7. Мўғиланнинг тахтни эгаллаши.	КТу. 25-26	.. ..	X. 20-21
8. Турк давлатини мустақкамлаш йўлида Билга хоқон ва Кул тигиннинг ҳамкорликда олиб борган фаолияти. Кул тигин қахрамонликларининг баёни.	КТу. 26-49, Кс. (?)	8. Билга хоқоннинг турк давлатини мустақкамлаш йўлида олиб борган фаолияти, курашлари, жасорати ҳақида маълумот.	X. 21-41, X. II, Ха. 1-10
		<i>Хотима:</i> (Йўллуғ тигин сўзи)	
1. Билга хоқон ўз уругига Кул тигин хотирасини эслатиб чеккан азияти.	КТу. 49-50	1. Билга хоқон ўлими ва йўғ маросимининг таърихи.	Ха. 10
2. Эпитафия (марсия).	КТу. 50-51	2. Маросим тадбирлари ҳақидаги қайдлар.	Ха. 10-12

<p>3. Кул тигин дафн маросими ҳақида маълумот.</p> <p>4. Кул тигин ўлими, йўғ маросими ва мақбара тикланганлигининг таърихи.</p>	<p>КТу. 51-53</p> <p>К. III</p>	<p>3. Йўллуғ тигин ёрлигининг бошламаси (Tânri-teg tânri yaratmış türk Bilgä qağan sabıtm).</p> <p>4. Билга хоқон тахтада эканлигида қозонган шухратининг таърифи.</p> <p>5. Йўллуғ тигиннинг Билга хоқонга аталган марсияси (эпитафия).</p>	<p>Ха. 13</p> <p>Ха. 13-15</p> <p>Хс.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Илова</i></p> <p>(Йўллуғ тигин сўзи)</p> <p>1. Йўллуғ тигин ушбу битигни битганлиги ҳақида маълумот.</p> <p>2. Йўллуғ тигиннинг Кул тигинга бағишлаган марсияси (эпитафия).</p>	<p>К. II</p> <p>К. II</p>	<p style="text-align: center;"><i>Илова</i></p> <p>(Йўллуғ тигин сўзи)</p> <p>1. Йўллуғ тигин ушбу битигни битганлиги ҳақида маълумот.</p>	<p>Х. I</p>

МУНДАРИЖА

СЎЗ БОШИ.....	3
I БЎЛИМ. ЎРТА ОСИЁ-КЎК ТУРК ЁЗУВИНИНГ БЕШИГИ.	7
Аждодларимизнинг улуғ кашфиёти	7
Ўзбекистондан топилган кўк турк ёзувли битиглар	10
II БЎЛИМ. УРХУН ОБИДАЛАРИ; МАТН МАЗМУНИ ВА ТАРИХИЙ ТАЛҚИНИ	21
Битигларнинг ғоявий хусусияти	22
Туркий тарихнавислик: унинг шаклланиши ва такомили	26
Тарихнавислар. Кўк турк адабиётининг намоянадалари.....	28
Кўк туркларнинг машҳур хоқон ва саркардалари	32
Тўнюқуқ битигида кечган <i>турк(~түрк) сир бодун</i> бирикмаси ҳақида	38
Битигларда акс этган тарихий воқеалар	41
III БЎЛИМ. МАТН ТУЗИЛИШИ.	57
Кул тигин ва Билга хоқон битигларининг матний-қиёсий таҳлили	57
Кул тигин, Билга хоқон битигларидан ўрин олган хоқон сўзининг бошлама (унвон)лари	66
Матнларнинг ёзув ва имло хусусиятлари	72
IV БЎЛИМ. МАТНЛАР.	76
[Билга хоқон мурожаати]: қиёсий матн	76
Кул тигин битиги	96
Билга хоқон битиги	112
МАНБАЛАР	121
ИЛМИЙ АСАРЛАР	121
ИЛОВА	124

ҚАЙДЛАР УЧУН